

iii
true
188.
100
156
ii
com
e
Lips.
Rob.
el
h.

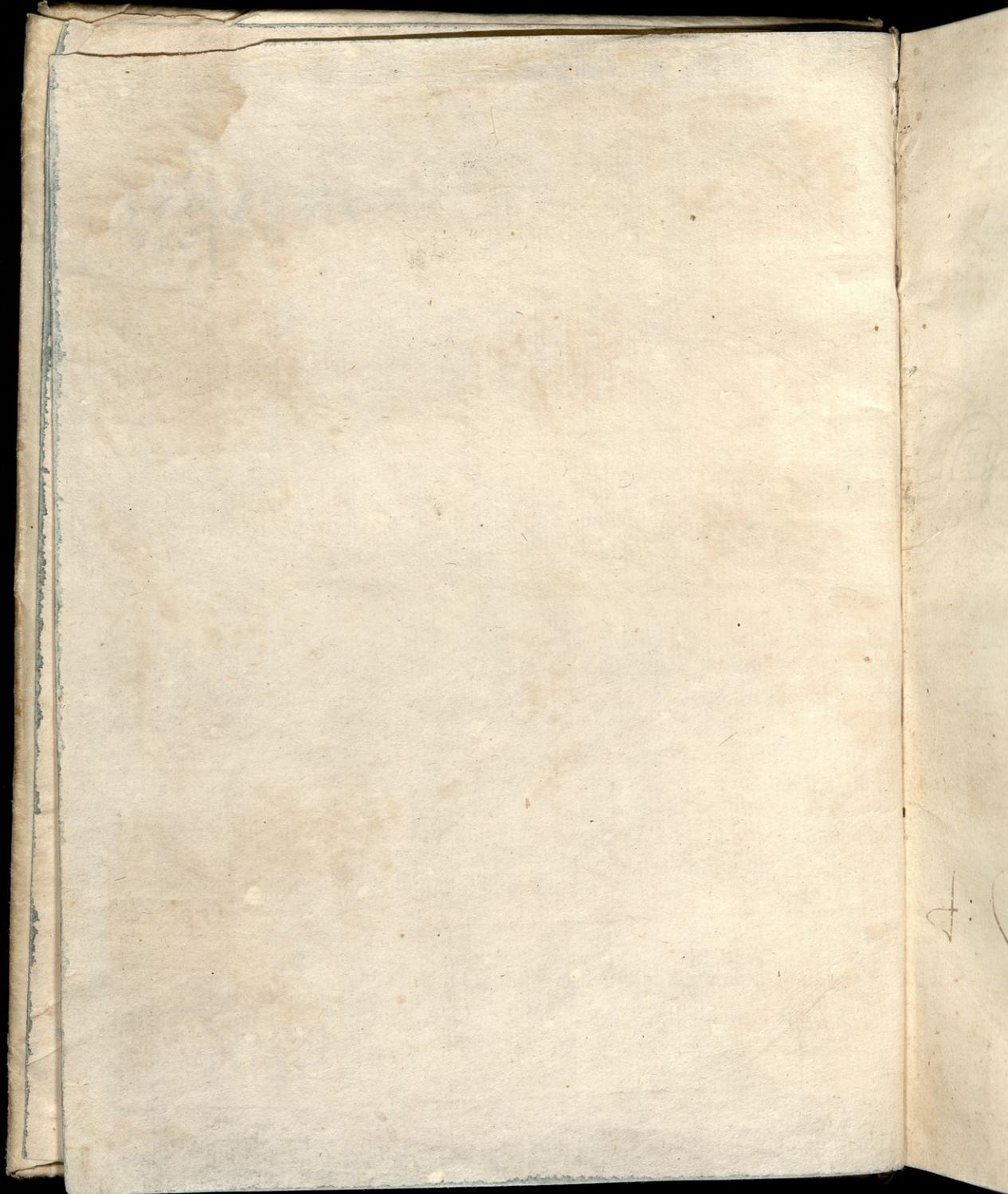
Ex libro signi Philippo Salpini. colligatis 1655.

950
951
952
953
954
955

} I. M. c. 2nd.

les libri.

8°

Arithmetica boetij.

Georgij sum Lubiam
Amnis legendi labor legendo superatur

Incipi
ca anit
ri clarit
ordina
machu

• jnus mactinE

qd lib
ab illo
tia cōp
sideran
pōdera
structiu
duit:ad
bi victo
ea que
rū in re
supta c
operis r
sapienti
sumi ind
vt tam n
tantū ex
pdire pu
stipulatio
rū vider
tig inuen
h alieno
pe instru
ditur: cū
dentis, s
dem qu
mijmijm

Incipiunt duo libri de Arithmeti-
ca antiqui manili seuerini Boetij vi-
ri clarissimi et illustrissimi ex consulis:
ordinarij: patricij: ad patricium sum
machum.

N dandis accipi
endisque muneri
bus ita recte offi-
cia precipue inter
eos q̄ sese magnū
faciunt estimant̄
si liquido cōstabit
nec ab hoc aliud
qd̄ liberalius afferret invenit̄: nec
ab illo vñq̄ qd̄ iucundius beniuolē-
tia cōpletteret acceptū. Hęc ipse cō-
siderans: attuli non ignauia opum
pōdera quibus ad facinus nihil in-
structius est: cū habendi sitis incan-
duit: ad meritū nihil vilius cū ea si-
bi victor anim⁹ calcata subiecit: sed
ea que ex grecarū opulentia littera-
rū in romanę orationis thesaurum
supta cōuerim⁹. Ita enī mei quoq̄
operis mihi ratio cōstabit: si que ex
sapientie doctrinis elicui: sapientis-
simi iudicio cōprobent̄. Vides igit̄
vt tam magni laboris effectus tuu-
tantū expectet examē: nec in aures
pōdere publicas nisi doct̄e sententię a
stipulatione nitat̄. In quo nihil mi-
riū videri debet: cū id opus qd̄ sapiē-
tie inuenta persequit̄: non auctoris
s̄ alieno incubit arbitrio. Suis q̄p-
pe instrumentis res rationis expen-
ditur: cū iudicium cogit̄ subire pru-
dentis. Sed hūc munusculo: nō ea
dem que ceteris imminent artibus
mūnimenta cōstituo. Neque enim

fere vlla sic cūctis absoluta partib⁹
nullius indiga suis tantū est sciētia
nixa p̄sidijs: vt nō ceteraz quoq̄ ar-
tiū adiumenta desideret. Nā in effi-
giandis marmore statujs: alius ex-
cidendē molis labor est: alia formā
de imaginis ratio: nec eiusdē artifi-
cis manus politi operis nitor expe-
ctat. At picture manibus tabule cō-
missę fabrorum. c̄re rustica obser-
uatione decerpt̄: colorū fuci merca-
torū solertia perquisiti: linteā opero-
sis elaborata textrinis: multiplicem
materiā prestant. Nōne idem quo-
que belloz visitur instrumētis: hic
spicula sagittis exacuit: illi validus
thorax nigra gemit incide. Ast ali-
us: crudī vmbonis tegmina: pprii la-
borz orbi infigenda mercatur. tam
mult̄ artibus ars yna perfici. Ast
nostrī laboris absoluto lōge ad fa-
ciliōrē currit euentuz. Tu enī solus
manū supremo operi impones: in
quo nihil de decernentū necesse est
laborare cōsensu. Quālibet enī hoc
iudiciū multis artibus probet̄ excul-
tū vno tamē cumulat̄ examine. Ex-
periare igit̄ licet quantū nobis in
hoc studio longis tractus ocīs la-
bor adiecerit. An rerū subtilium fu-
gas exercitat̄ mentis velocitas cō-
phendat. vñz ieunę macies oratio-
nis ad ea que sunt caligantibus im-
pedita sententijs expedienda suffici-
at. Quia in re mihi alieni quoq̄ in-
dicij lucra querunt̄. Cum tu vtrarū
que peritissimus litteraz: possis gra-
ie orationis expertibus quantuz de-
nobis iudicare audeant: sola tantū
pnunciatione prescribere. At nō al-

q 2

terius obnoxius institutis artissima
memet ipse trāslationis lege cōstrin
go: sed paululū liberius eragat alie
no itineri: nō vestigijs insisto. Nā et
ea quē de numeri a nicomacho dis
fusus disputata sūt: moderata bre
uitate collegi. Et quē transcurſa ve
lociū angustiore intelligentiē p̄sta
bant aditū: mediocri adiectione re
serauit: ut aliquādō ad euidentiā re
rū nostris etiā formulis ac descripti
onibus vteremur. Quod nobis quā
tis vigilijs ac sudore cōstiterit facile
sobrius lector agnoscat. Cum igitur
quatuor matheseos disciplinaz de
arithmetica quē est prima perscribe
rē: tu tantū dignus eo munere vide
bare eoque magi inerrato opus eē
intelligebā. Nāz t̄ si apud te facilis
veniē locus esset: aliquando tamen
ipsam formidabat facilitatē suspe
cta securitas. Arbitrabaenīz nihil
tante reuerētiē oblatū iri oportere:
qđ nō elaborati ingenio: perfectuz
studio: dignū postremo tanto ocio
videref. Non igitur ambigo quin p
tua in me beniuolentia supuacua re
seces: hiantia suppleas: errata rep
hendas: cōmode dicta mira animi
alacritate suscipias. Que res impu
lit pigram cōſilij morā. Nūmios enī
mīhi fructū placitura restituent. No
ui quippe: quāto studiosius nostra
c̄erorū bona diligamus. Re
cte ergo quasi aureos cereri culmos
rmaturos bacho palmites: sic ad te
rudimēta noui operis trāsmisi. Tu
tantū paterna gratia nīm puehas
munus: ita t̄ laboris mei primitias
doctissimo iudicio cōsecrabis: t̄ nō

maiore censebitur auctor merito qđ
probator.

Incipiūt capitula libri primi.

- Prohemium in quo diuisiones ma
theratice. Capitulū. 1.
De substantia numeri. Cap. 2.
Diffinitio t̄ diuisione numeri t̄ diffini
tio paris t̄ imparis. Cap. 3.
Diffinitio numeri paris et imparis
scđm pithagoram. Cap. 4.
Allia scđz antigorē modū diuisione pa
ris t̄ imparis. Cap. 5.
Diffinitio paris t̄ imparis per alte
rutrum. Cap. 6.
De principalitate vnitat̄. Cap. 7.
Diuisione paris numeri. Cap. 8.
De numero pariter pari eiusque p
rietatibus. Cap. 9.
De numero pariter impari eiusque
proprietatibus. Cap. 10.
De numero ipari t̄ pari: eiusq; p̄prie
tatib; de que ei; ad pariter parē t̄
pari t̄ iparē cognatiōe. Cap. 11.
Descriptiōis ad impari paris natu
rā p̄tinētis expositio. Cap. 12.
De numero impari eiusque diuisi
one. Cap. 13.
De primo t̄ incōposito. Cap. 14.
De scđo t̄ cōposito. Cap. 15.
De eo qđ se scđo t̄ cōposito: ad aliū
primū t̄ incōposito est. Cap. 16.
De p̄mi t̄ incōpositi: t̄ scđi t̄ cōpositi
t̄ ad se quidem secūdi et cōpositi
ad alterū vero primū t̄ incōpositi
procreatione. Cap. 17.
De inuētione eoz numeroz qui ad
se scđi t̄ cōpositi sunt: ad alios vō
relati p̄mi t̄ incōpositi. Cap. 18.

030628029

merito q̄
i primi.
siones ma
apitulū. 1.
Lap. 2.
rīz diffini
Lap. 3.
et imparis
Lap. 4.
diuīsio pa
Lap. 5.
per alte
Lap. 6.
Lap. 7.
Lap. 8.
isque p
Lap. 9.
i eiusque
Lap. 10.
isp. pprie
ter parē r
Lap. 11.
ris natu
Lap. 12.
e diuīs/
Lap. 13.
Lap. 14.
Lap. 15.
ad aliū
Lap. 16.
r cōpositi
t cōpositi
ncōpositi
Lap. 17.
p. qui ad
o alios vō
Lap. 18.

Alia partitio paris scōm pfectos ip
fectos z yltra q̄ pfectos. Lap. 19.
De ḡnatiōe numeri pfecti. Lap. 20.
De relata ad aliqd q̄ntitate. La. 21.
De speciebus maioris inēqualitatē
z minoris. Lap. 22.
De multipli eiisque specieb̄ earū
que generationib̄. Lap. 23.
De supp̄particuli eiisque specieb̄
earūque generatiōib̄. Lap. 24.
De quodā v̄tili ad cognitionē sup
p̄ticularib̄ accidēte. Lap. 25.
Descriptio p̄ quā docetur ceteris in
equalitatis speciebus antiquo
rem esse multiplice. Lap. 26.
Ratio atque expositiō digestē for
mule. Lap. 27.
De tertia inēqlitatē specie que dicit
sup̄partiens: deque eius specieb̄
earūque ḡnatiōib̄. Lap. 28.
De m̄ltipli supp̄particlari Lap. 29.
De eorum exemplis in superiori for
mula inueniēdis. Lap. 30.
De m̄ltipli supp̄partiē. Lap. 31.
Demonstratio quemadmodū om
nis inēqualitas ab equalitate p
cesserit. Lap. 32.

3
Proemium in quo diuīsio
mathematicę. Laplin. 1.

Inter
omnes
prisce
auto
ritatis
viros:
qui py
thagō
ra du
ce puri
oremē
tis rati
one vi

guerunt: ostare manifestū est. haud
quēquā i philosophie disciplinis ad
cumulū perfectiōis euadere: nisi cui
tal is prudētiē nobilitas quodā q̄si
quadruiuio vestigat. Quod recte so
lertia intuentis non latebit. Est enī
sapientia rez que sunt: siue inmuta
bilē substantiā sortiunt: cōprehēsio
veritatis. Esse aut illa dicimus que
nec intentione crescut: nec retractio
ne minuunt: nec variationibus per
mutant: sed in ppria semp vi siue se
nature subsidijs nixa custodiunt.
Hec aut sunt qualitates: quātitates
forme: magnitudines: paruitates:
equalitates: habitudines: actus: di
spositiones: loca: tempora: z quicqd
adunatū quodāmodo corporibus
inuenitur. Que ipsa quidez natura
incorporea sunt: z immutabilis substā
tē ratione vigētia: participatio
ne vero corporis permuntantur: z ta
ctu variabilis rei in nertibilem incō
stantiā transeunt. Hec igitur quoniā

Sapientia
primor diffi
tioris interg

Altero diffi
cias 3

ut dictū est natura īmutabilē substā
tiā vimqz sortita sunt: vere proprieqz
esse dicunt. Horū igitur id est que
sunt proprieqz suo nomine essen-
tia nominiā scientiā, sapientia pfi-
tetur. Essentiæ autē geminæ partes
sunt: una cōtinua et suis partibz iun-
cta: nec vllis finibus distributa: vt ē
arbor: lapis: et omnia mūdi hui⁹ cor-
pora que proprie magnitudines ap-
pellant. alia vero disiuncta a se et de-
terminata partibus et quasi acerua.
tim in vnu redacta conciliū: vt grex:
populus: chorus: aceruu: et quicqz
quoqz partes p̄prijs extremitatibus
terminant: et ab alterius fine discre-
te sunt. His propriū nomen est mul-
tudo. Rursus multitudinis alia sūt
qz se ut tres vel quatuor: vel teirago-
nus: vel quilibet numerus qui ut sit:
nullo indiget. Alia vero p̄ se ipsa nō
constant: sed ad quiddaz aliud refe-
runt: vt duplū: vt dimidiū: vt sesqual-
terū: vel sesquiterciuz et quicqz tale
est: qz nisi relatiū sit ad aliud ipsum.
esse nō possit. Magnitudinis vero
alia sunt manētia motuqz carentia.
alia vero que mobili semp rotatio-
ne vertunt: nec vllis temporibus ac-
quiescunt. Horū ergo illā multitudi-
nē que p̄ se est: arithmeticā speculat
integritas. Illaz vero que ad aliqd
mūfici modulaminis tēperamenta
pernoscit. Immobilis vero magni-
tudinis: geometricā noticiā pollicet
Mobilis scientiā astronomice disci-
plinę peritia vendicauit. Quibz qua-
tuor partibz si careat inquisitor: ve-
rū inuenire nō possit. ac sine hac qui-
dē speculatione veritatis: nulli recte

sapiendum est. Est enī sapientia ea-
rum rerum que vere sunt: cognitio
et integra comprehensio. Quod hic
qui spernit: id est has semitas sapiē-
tiae ei denuncio nō recte philosophā
dū. Siquidē philosophia est amor
sapientie: quā in his spernendis an-
te contempserit. Illud quoque ad-
dendum arbitror quod cuncta vis
multitudinis ab uno progreſſa ter-
mino: ad infinita progreſſionis aug-
menta concreſcit. magnitudo vero
a finita inchoans quantitate modū
in diuisione non recipit. Infinitissi-
mas enim sui corporis ſuscipit ſectio-
nes. Hanc igitur nature infinitatē
indeterminatamqz potentiam: phi-
losophia ſponte repudiat. Nihil enī
quod infinitum eſt: vel ſcientia po-
tē colligi vel mente comprehendendi.
Sed hinc ſumpſit ſibi ipſa ratio: in
quibus posset indagatricem verita-
tis exercere ſolertiam. Delegit enim
de infinitē multi: uinis pluralitate
finite terminū quantitatis: et inter-
minabilis magnitudinis ſectione re-
iecta: definita ſibi ad cognitionem
ſpatia depoposcit. Lōstat igitur qz
quis hec pretermiferit: omnē philo-
ſophie perdidisse doctrinam. Hoc
igitur illud quadruiuz eſt quo hiſ
riandum ſit quibus excellētior ani-
mus a nobis cum procreatis ſenſi-
bus ad intelligentię certiora perdu-
citur. Sunt enim quidam gradus:
certeque progreſſionū dimensiones
quibus ascendi progredi que posſit:
vt animi illū oculum: qui ut ait pla-
to multis oculis corporalibus ſalua-
ri constituique ſit dignior. quod eo

Spa in dūrū illū porat quādū, gl̄fū,

animi ſentus

E raditionis ūni uerſe

Arithmetica tamq; m^r ad reliqua defensio

4

sololumine vestigari vel inspici veritas queat. Hunc inquam oculuz de merum orbaruz corporeis sensibz hec discipline ruruz illuminet. Quo^g igitur ex his prima descend a est: nisi ea que principium matrisque quod ammodo ad ceteras obtinet portione: hec est aut arithmetica. Hec eni cunctis prior est: non modo qd hanc ille hui^m mudan^m molis conditor de prim^a sue habuit ratiocinationis exemplar: et ad hanc cuncta co^mstituit quecuz fabricante ratione p numeros assignati ordinis inuenire concordiam: sed hoc quoq; prior arithmetica declarat: qd quecunq; natura priora sunt: his sublatis: simul posteriora tollunt. Qd si posteriora pereant: nihil de statu prioris substantie permittat. vt animal p^r est homine. Nam si tollas animal: statim quoq; hominis natura deleta sit. Si hominē sustuleris: animal nō peribit. Et econtrario ea semper posteriora sunt que secū aliud qdlibet inferunt. ea priora que cu dicta sunt: nihil secū de posterioribus trahunt. vt in eodē quoq; homine. Nā si hominē dixeris: simul quoq; animal nominabis. Idem eni homo qd animal. Si animal dixeris: non specie simul hominis intulisti. Non est eni idem animal qd homo. Hoc idem in geometrica vel in arithmetica videtur incurtere. Si eni numeros tollas: vnde triangulū vel quadratū vel quicq; in geometrica ver sat: que omnia numerorū denominativa sunt. At vero si quadratū trianguluz sustuleris: omnisq; geometrica consūpta sit: tres et quatuor: ali orūq; numeroz non peribunt vocula. Rursum cu aliquā geometriā formā dixerō: est illi simul numerorū nomē implicitū. Cu numeros dixerō nondū vllā formā geometriā nominavi. Musica vero quā prior sit numerorū vis: hinc maxime p bari potest: quod nō modo illa: natura priora sunt que per se constant quā illa que ad aliquid referunt: s etiaz ea ipsa musica modulatio numeroz nominibz annotat. Et idem in hac evenire potest: qd in geometrica predictū est. Diatesseron enim et diapente: et diapason: ab antecedētis numeri nosibz nūcupant. Ipsiū quoq; sonoz aduersus se pportio: solis neq; alijs numeris inuenit. Qui eni sonus in dyapason symphoniam est: idem duplicit numeri pportione colligit. Que dyatesseron est modulatio: epitrīta collatione componit. Quā dyapente symphoniam vocant: hemiolia medietate coniungit. Qui in numeris epogdous est: id est tonus i musica. Et ne singula pseq labore hui operis sequētia quāto prior sit arithmetica sine vlla dubitatiōē mōstrabit. Sphericā vero auz astronomicā tāto pcedit: quāto due reliquę discipline hanc tertiam natura precedunt. In astronomica enim: circuli sphaera: centrum: paralelique circuli mediisque axis est: que omnia geometricę discipline cura sunt. Quare est etiam ex hoc ostendere seniorum geometricę vim quod omnis motus est post quietem: et natura semper statio prior est. Mobilium

tria consūpta sit: tres et quatuor: ali orūq; numeroz non peribunt vocula. Rursum cu aliquā geometriā formā dixerō: est illi simul numerorū nomē implicitū. Cu numeros dixerō nondū vllā formā geometriā nominavi. Musica vero quā prior sit numerorū vis: hinc maxime p bari potest: quod nō modo illa: natura priora sunt que per se constant quā illa que ad aliquid referunt: s etiaz ea ipsa musica modulatio numeroz nominibz annotat. Et idem in hac evenire potest: qd in geometrica predictū est. Diatesseron enim et diapente: et diapason: ab antecedētis numeri nosibz nūcupant. Ipsiū quoq; sonoz aduersus se pportio: solis neq; alijs numeris inuenit. Qui eni sonus in dyapason symphoniam est: idem duplicit numeri pportione colligit. Que dyatesseron est modulatio: epitrīta collatione componit. Quā dyapente symphoniam vocant: hemiolia medietate coniungit. Qui in numeris epogdous est: id est tonus i musica. Et ne singula pseq labore hui operis sequētia quāto prior sit arithmetica sine vlla dubitatiōē mōstrabit. Sphericā vero auz astronomicā tāto pcedit: quāto due reliquę discipline hanc tertiam natura precedunt. In astronomica enim: circuli sphaera: centrum: paralelique circuli mediisque axis est: que omnia geometricę discipline cura sunt. Quare est etiam ex hoc ostendere seniorum geometricę vim quod omnis motus est post quietem: et natura semper statio prior est. Mobilium

84

Geometria

arithmetica prior geometria
musica, astronomia

Vero astronomia: immobilitum geometrica doctrina est: vel quod armonicas modulationibus motus ipse celebratur astrorum. Quare constat quoque musicę vim astrorum cursus antiquitate p̄cedere: quā supera re natura arithmeticā dubium nō est: cū prioribus quā illa ē antiquior deaſ. Proprie tamen ipsa numero rū natura: omnis astroꝝ cursus: omnisq; astronomica ratio cōstituta ē. Sic enī ortus occasusque colligim⁹ sic tarditates velocitatesque erratiū siderum custodimus: sic defectus et multiplices lunę variationes agnoscamus. Quare qm̄ prior ut claruit arithmeticę vis est: hinc disputatio nis sumamus exordium.

De substantia numeri. Cap. 2.

The image shows a single page from an old printed book. The left half of the page features a large, intricately decorated initial letter 'S'. This letter is filled with dense, swirling vines and small leaves, all highlighted in gold. It is enclosed within a rectangular border that also contains some decorative scrollwork. To the right of this initial, the text is written in a clear, medieval-style font. The first few lines of text read: 'Monia quecumque a prima natura constituta sunt: numero et ratione formata. Hoc enim sit principale in animo codito'. Below this, the main body of text begins with 'ris exemplar. Hinc enim quatuor elementorum multitudo mutuata est: hinc temporum vices: hinc motus astrorum celiique conuersio. Quem cum ita sint cuncte omnium status: numero et colligatatione fungantur: eum quoque numerum necessarium est in propria semper se habentem equaliter substantia permanere: eumque compositionem non ex diversis. Quid enim numeri substantiam coniungeret: cum'.

Numeris in propria substantia,
raq: ex dñmis compositus.

Omne enim ordinis numerus est ortus, cui sunt
alii a rebus reu- p r i c i p i u m
ipsius exemplum cuncta iungisset: sed ex seipso videtur esse copositus. Porro autem nihil ex similibus coponi videtur: nec ex his quae nulla rationis proportione iunguntur: et a se omni substantia naturaque discreta sunt. Lo stat ergo quoniam coniunctus est numerus: neque ex similibus esse coniunctus: neque ex his quae ad se inuenientur ratione proportionis herentur. Erunt ergo numeros prima quae coiungant ad substantiam quidem quae consint: semperque permaneant. Neque enim ex non existentibus effici quicquam potest: et sunt ipsa dissimilia et potentia coponendi. Hec autem sunt quod numerus constat: par atque impar. Quae diuina quadam potentia cum dispensaria sunt contrariaque: tamen ex una generatione pluuntur: et in una compositione modulatione que iunguntur.

**De diffinitione numeri et diuisione
paris et imparis.** Lap. 3.

*Differentia quatuor
Differentia vulgaris*

Q u a n t i t a t e s
g u a r d i a p r o p r i a
B o o k h a u s P. T.

Dissimilitudine numeri paris et impares secundum pythagoram. Cap. 4.

Lla autem secundum pythagorica disciplinam talis est. Par numerus est quod sub eadem divisione potest in maxima parvissima quod diuidi: maxima spacio: parvissima quantitate: secundum duos istos generes contrarias passiones. Impar vero numerus est: cui hoc quidem accidere non potest: sed cui in duas inaequales summas naturalis est sectio. Hoc est autem exemplar: ut si quislibet datus par numerus diuidatur: maior quidem quantum ad divisionis spacia pertinet non inueniet quam discreta medietas. Quantitate vero nulla minor sit: quam in gemina facta partitio. ut si par numerus qui est 8. diuidatur in 4. atque alios 4. nulla erit alia diuisio quam maiores partes efficiat. Porro autem nulla erit alia diuisio que totum numerum minorem diuidat quantum. In duas enim partes diuisione nihil minus est. Lii enim totum quis fuerit tripla diuisione partitus: spacio quidem summa minima sed numerus diuisonis auget. Quod autem dictum est secundum duos generes contrarias passiones huiusmodi est. Prædictum enim quantum in infinitas pluralitates accrescere: spacio vero id est magnitudines in infinitissimas minimi paruitates: atque ideo hic contra evenit hec namque paris diuisio: spacio est maxima parvissima quantum.

Alia secundum antiquiore modum ditione paris et impares. Cap. 5.

Evidetur antiquiores vero modum alia esse paris numeri definitio. Par numerus est qui in duo equalia: et in duo in equalia partitionem recipit: sed ut in neutra diuisione: vel inparitati paritas: vel paritati inparitas misceatur: preter solum paritatis principem binarii numeri qui inaequaliter non recipit sectionem: propterea quod ex duabus unitibus constat et ex prima duorum quod amodo paritate. Quod autem dico tale est. Si enim ponatur par numerus: potest in duo equalia diuidi: ut denarius diuiditur in quinos. Porro autem et per inaequalia ut id est denarii in 3. et in 7. Sed hoc modo ut cum una pars fuerit diuisonis pars alia quoque pars inueniatur: et si una par: reliqua ab eis inparitate non discrepet. ut si eodem numero qui est denarius. Cum enim diuisus est in quinos: vel cum in 3. et in 7. utrumque in utramque portione partes impares extiterunt. Si autem ipse vel aliis numeris par diuidatur in equalia: ut octonarius in 4. et in 4. et item per in equalia ut idem octonarius in 5. et in 3. in illa quidem diuisione utrumque partes pares facte sunt: in hac utrumque impares extiterunt. Negatur vna fieri potest: ut cum una pars diuisonis pars fuerit: alia inpar inueniri queat: at cum una inpar sit: alia par possit intelligi. Impar vero numerus est.

pythagorica dissimilitudo

Antiquioris modi dissimilitudo

Pars in parte in partem
qui ad quilibet illam divisionem: p
in equalia semper dividit: ut vtralibet
species numeri semper ostendat: nec
vñquā altera sine altera sit: sed vna
pars paritati: imparitati alia depu-
tāt. ut. 7. si dividit in. 3. et in. 4. alte-
ra portio par: altera impar est. Et
hoc idē in cūctis imparibus nume-
ris inuenit. Neque vñquā in impa-
ris divisione preter se esse possunt
he geminæ species quæ naturaliter
vñ numeri substantiæque cōponunt.

*Difinitio paris et imparis per alter-
utrum.*

Lap. 6.

*Vnde si hec etiā
p alterutras spe-
cies definienda
sunt: dicitur impa-
re numerus esse
qui vñitate dif-
fert a pari: vel in
cremente: vel de-
minutione. Itē par numerus est q
vñitate differt ab impari vel incre-
mento vel deminutione. Si enī pa-
ri vñū demplseris vel vñū adieceris:
impar efficiſt: vel si impari idem fece-
ris: par continuo p̄creatur.*

De principalitate vñitatis. Lap. 7.

*Monis quoq
numeris cir-
cū se positorū
et naturali si-
bimet disposi-
tione iunctoz
medietas est.
Et qui sup du-*

*Bonito quod es tu. Et manig mās:
et de obis.*
os illos sūt q medio iungunt si com-
ponant: etiā ipsoz supradictus nu-
merus media portio est. et rursus il-
loz qui sunt super secundo loco iū-
ctos cuz ipsi quoque sunt compositi
prior his numerus medietatis lo-
co est: et hoc erit usque duz occurrēs
vñitas terminuz fecerit. Ut si ponat
quis quinariū numerū altrinsecus
circa ipsuz sunt supra. 4. inferius sex
Hi ergo si iuncti sunt: faciūt. 10. quo-
ru. 5. numer⁹ medietas est. Qui aut
circa ipsoz id est circa. 6. et 4. sunt. 3.
scilicet et. 7. idem si iuncti sunt eorum
quinarius numerus medietas est.
Rursus istoz qui altrinsecus positi
sunt si iungant: etiā hi quinarij nu-
meri dupli sunt. Nam super. 3. sunt
2. sup. 7. sunt. 8. Hi ergo si iuncti sunt
faciunt. 10. quoq; quinarius rursus
medietas est. Hoc idē in omnib⁹ nu-
meris euuenit: usque dum ad vñita-
tis terminum pueniri queat. Sola
enī vñitas circū se duos terminos
non habet: atque ideo eius qui est
prope se solius est medietas. Nam
iuxta vnum solus est binarius natu-
raliter constitutus cuius vñitas me-
dia pars est. Quare constat primuz
esse vñitatem cuncorū qui sunt in
naturali dispositione numerorum
et am rite totius quāuis prolix⁹ ge-
nitricem pluralitatis agnoscit.

Divisio paris numeri. Lap. 8.

dem: loca-
tur: idem:
impar. 7.
et rorūq;
qui voca-

De nu-
proprie-

uifio parti-
liter peruer-
merus hab-
medietas
quoq; qua-
qui binarij
vñitatis med-
tas naturali-
pit sectionē
cidere et que-
cum nomini-
riter par inu-
titate. Sed
merus parti-
omnes parti-

H.

Paris autem numeri species sunt. 3. Est enim una quæ dicitur pariter par: alia vero pariter impar. tertia impariter par. Et contraria quia deinde locaque optinentia summittutum: videtur esse pariter par: et pariter impar. Medietas autem quedam quæ utroruque participat est numerus qui vocatur impariter par:

De numero pariter pari eiusque proprietatibus. Cap. 9.

Intra pariter pars numerus est: qui potest in duo paria dividendi: eiusque pars in alia duo paria partisque pars in alia duo paria: ut hoc totiens sit at: usque dum divisione partium ad inuisibilē naturā litter perueniat unitatem. Ut. 64. numerus habet medietatem. 32. hic autem medietatem. 16. hic vero. 8. hunc quoque quaternarius in equa partitio qui binarij duplus est. sed binarij unitatis media: ate dividitur. quæ unitas naturaliter singularis non recipit sectionem. Huic numero videatur accidere ut quæcumque eius fuerit pars cum nomine ipso vocabuloque pariter par inueniat: tum etiam quantitate. Sed ideo mihi videatur hic numerus pariter par vocari: quod enim omnes partes et nomine et quanti-

tate pares pariter inueniantur. Quod autem et nomine et quantitate pares habeant partes hic numerus post dicemus. Horum autem generatio talis est. Ab uno enim quoscumque in duplice proportione nota ueris: spares pariter procreantur. Nam hanc autem generationem ut nascentur alii impossibile est. Huius autem rei tale videtur per ordinem descriptiōis exemplū. Sunt que cuncti duplex ab uno. 1. 2. 4. 8. 16. 32. 64. 128. 256. 512. atque hinc si fiat infinita progression: tales cunctos inuenies. factique sunt ab uno in duplice proportione: et omnes sunt pariter pares. Illud autem non minima consideratione dignum est: quod eius omnis pars ab una per quacumque quam intrat ipsius numerū est denosum: tantaque summa quantitatis includit: quota pars est alter numerus pariter paris illius quem continet quantitas. Itaque sit ut sibi partes ipse respondeant: ut quota pars una est: tantum haec altera quantitatē: et quota pars ista est: tantum in priore summa necessaria sit multitudinis inueniri. Et primum sit si pares fuerit dispositio: ut duce me die partes sibi respondeant. post vero quae super ipsas sunt sibi inuicem couantant: atque hoc id est donec inter quatuor terminos extremitates incurrat. Ponamus enim pariter paris ordo ab uno usque. 128. hoc modo. 1. 2. 4. 8. 16. 32. 64. 128. et ea sit summa maria. In his igitur quinque pares dispositio: sunt: una medietas non potest inueniri. Sunt igitur duae: id est. 8. et. 16. quae considerante sunt quæadmodum ipsae sibi respondeant. Totius enim summe id est 128. octauia pars est. 16. sextadecima. 8. Tertius super has partes que sunt: ipse sibi inuicem respondebitur.

Numerus par.

Pariter par. et inter se contraria.

Pariter impar. 3.

Impariter par. de superioribus partibus

quatuor decimario
id est. 32. et. 4. Nam. 32. quarta ps
ē totū sumē. 4. vō trigesima secunda
Rursus sup̄ has partes. 64. secunda pars
est. 2. vero sexagesima quarta.
Donec extremitates limitem fa-
ciant: quas dubium non est eadem
responſione gaudere. Est enim om-
nis summa ſemel. 128. vnius vero
centefimus vigesimus octauus.
8 numero 2 ratiōne 1000
Si autem impares terminos pona-
mus id est ſummas: idem enim ter-
minos quod ſumas nomino: scdm
imparis naturā potest vna medie-
tas inueniri: atque vna ſibi ipſa eſt
responſura. Si enim ponat hic or-
do. 1. 2. 4. 8. 16. 32. 64. vna erit ſo-
la medietas id est. 8. Qui. 8. ſumme
totū ps est octaua ſibi h̄ ad de-
minationē quantitatē que conuer-
tit. Eodemque modo ſicut ſuperius
circa ipsuz qui ſunt termini: donant
ſibi mutua nomina ſcdm proprias
quantitates vocabulumque permu-
tant. Nam. 4. ſexta decima pars eſt
totius ſumme. 16. vero quarta. Et
rursus ſuper hos terminos. 32. ſe-
cunda pars eſt totius ſumme. 2. ve-
ro trigesima ſecunda: ſemel tota
ſumma. 64. ſunt: sexagesima quarta
vero vnitatis inuenit. Hoc igitur
eſt quod dictum eſt: omnes ei par-
tes et nomine et quantitate pariter
pares inueniri. Hoc quoque multa
conſideratione: multaque conſtan-
tia diuinitatis perfectum eſt: ut or-
dinatum diſpoſitione minores ſumme
in hoc numero et ſuper ſeipſas coa-
ceruate: ſequenti minus uno ſemper
equent. Si enim vnum iungas his
qui ſequuntur duobus: fiunt. 3. id eſt

qui vno minus quaternario cadit.
Et si ſuperioribz addas. 4. ſunt. 7.
qui ab octonario ſequente ſola vni-
tate vincuntur. Sed si eosdem. 8. ſu-
pradicis adiungeris. 15. ſient. qui
par. 16. numeri exiſteret quantita-
ti: niſi minor vnitatis impediret. Hoc
autem prima etiam numeri proge-
nies ſeruat atqz cufodit. Namque
vunitas que prima eſt: duobus ſubſe-
quentibus ſola eſt vnitate contra-
ctior: vnde nihil mirum eſt: totum
ſumme crementu proprio consenti-
re principio. Hec aut nobis coſide-
ratio maxime proderit in hiſ nume-
ri cognoscendis quos ſuperfluos
vel immutatos perfectosque mon-
ſtrabimus. Illuc enim coaceruata
quantitas partium: numeri totius
termino coſparat. Illud quoque
nulla poſſimus obliuione traſmit-
tere: quod in hoc numero respon-
dentibus ſibi inuicez partibus mul-
tiplicati: maior extremitas eiusdeꝝ
numeri ſummaque conficit. Et pri-
mum ſi pares fuerint diſpoſitiones
medii multiplicant: atque inde qui
ſuper ipſos ſunt: vſque ad ſupra-
dictas extremitates. Si enim fuerint
pares diſpoſitiones: ſcdm naturaz
paris duos in medio terminos co-
tinebunt: ut in ea diſpoſitione nu-
merorum in qua extremitas termi-
nus. 128. finitur. In hoc enim nu-
mero medietates ſunt. 8. ſez. et. 16. q̄
iſe multiplicat: maioris ſumma cre-
ſcēt pluralitate ſificet. Octies enī
16. uel ſedecies. 8. ſi multipliſces. 128
ſuma increſcit. Atqz hi numeri q ſup
eosdeſt ſi multiplicant: ideſ faciūt

Nam.
ſuprad
triges
128. il
Atqu
mino
enī ex
rigie
cata
biſ. ſ
tione
niſ: a
tione
ne nu
64. pl
niſ vni
octies
ceſ. 64
dunt il
ut dud
cieban
ſedecie
biſ. 3
trigie
mel. 6
multipl
illa va

Den
proprie

*cunda
proprietas
ab vniſtate*

I

Nam'. 4. et. 32. in se si multiplices: supradictā faciēt extremitatē. 4. enī trigies et bis: vel quater. 32. ducti: 128. immutabili necessitate cōplebūt. Atque hoc vsque ad extremos terminos cadit: id est. 1. t. 128. Semel enī extremus terminus'. 128. est. Lēties vigies atque octies vnitate multiplicata: nihil de priore quātitate mutabit. Si autē impares fuerint disposi-
tiones: vñus mediūs terminus' inue-
nit: atque ipse sibi p̄pria multiplicati-
one respondet. In eo nāque ordi-
ne numeroꝝ: vbi extremus terminus'
64. pluralitate concludit: sola inue-
nit vña medietas: id est. 8. Quam si
octies id est in semetipsam multiplices. 64. explicabit. Atque idem red-
dunt illi qui sup hanc medietatē sūt
ut dudū hi qui super duas positi fa-
ciebant. Nam quater. 16. 64. sunt: et
sedecies. 4. idex complent. Rursus
bis. 32. facti a. 64. non discedunt: et
trigies bis duo: eos dē cumulat: et se-
mel. 64. uel vnitas sexages quater
multiplicata: eundem numerū sine
vlla varietate restituent.

De numero paris impari eiusque
proprietatibus. Lap. 10.

Ariter autē im-
par numerus est
qui et ipse quidē
paritatis natu-
rā substantiam
que sortitus ē:
sed in contra-
ria diuisione:
nature nume-

ri pariter paris opponit. Docebitur
nāque q̄ longe hic dissimili ratio-
ne diuidatur. Nam quoniā par est
in partes equales recipit sectionem
partes vero eius mox indiuisibiles
atque insecabiles permanebunt: ut
sunt. 6. 10. 14. 18. 22. et his similes.
Mox enim hos numeros si in ge-
mina fueris diuisione partitus: in-
curris in imparem quem secare nō
possis. Accidit autē his qđ omnes
partes contrarie denominatas ha-
bent: qđ sunt quantitates ipsarum
partium quę denominant. Neque
vnquā fieri potest: ut quelibet pars
huius numeri: eius dē generis deno-
minationē quātitatē que suscipiat.
Semper enim si denominatio fue-
rit par: quantitas partis erit impar;
et si fuerit denominatio impar: quā-
titas erit par: ut in. 18. secunda eius
pars est: id est media quod parita-
tis nomen est. 9. quę impar est quā-
titas. Tertia vero quę impar est de-
nominatio: sex: cui par pluralitas ē.
Rursus si cōuertas sexta pars que
par est denominatio: tres sunt: sed
ternarius impar est. Et nona pars
quod impar ē vocabulū. 2. qui par
numeris est. Atque idex in alijs cū
ctis qui sūt pariter impares inueniēt.
Neque vnquā fieri potest: ut cuiusli-
bet partis: sit eius dē generis nome
et numerus. Sit autē horꝝ procreatio
numeroꝝ: si ab uno disponant qui-
cūque duobus differūt: id est omni-
bus imparibus naturali sequentia
atque ordine cōstitutis. Nāque hi
si per binariū numerū multiplicent
omnes pariter impares: rite plura-

litas dimensa efficiet. Ponat enim
prima yntas. 1. et post hunc qui ab
hoc duob⁹ differt: id est tres: et post
hunc qui rursus a superiore duob⁹
id est. 5. et hoc i⁹ infinitū: et sit huiusmo⁹
di dispositio. 1. 3. 5. 7. 9. 11. 13. 15.
17. 19. Hi ergo naturaliter sequen‐
tes impares sūt: quos nullus in me‐
dio par numerus distinguit. hos si
per binariū numerum multiplices:
efficies hoc modo. bis vñ id est. 2.
qui diuidit quidem: sed ei⁹ partes
indivisibiles reperiuntur: propter
inseparabilis ynitatis naturā. Bis. 3.
bis. 5. bis. 7. bis. 9. bis. 11. et dein
ceps ex quibus nascunt̄ hi. 2. 6. 10.
14. 18. 22. Quos si diuidas: ynaire
cipiunt sectionē: ceterā repudiātes:
quod secunda diuisio ab imparis
mediatas partis excludit. His aut̄
numeris ad se inuicem quaternarij
sola distantia est. Nāque inter duo
et sex numeros. 4. sūt. Rursus inter
6. et. 10. et inter. 10. et. 14. et inter. 14.
et. 18. idem quaternarius differētiā
facit. Hi namq; omnes quaternaria
sese numeroſitate transcēdunt. Qd
idcirco contingit: quoniam primi qui
positi sunt id est eorum fundamen‐
ta: binario se numero precedebant:
quos quoniam per binariū multi‐
plicauimus: in quaternariū numerū
creuit illa progressio. Duo enim per
bis multiplicati: quaternarij faciūt
summam. Igitur in naturalis nu‐
meri dispositione: pariter impares
numeri quinto loco a se distant: so‐
lis: 4. se precedunt. 3. in medio tran‐
seuntes per binariū numerum: mul‐
tiplicatis imparibus procreati. Lō‐

trarie vō esse dicunt̄ he species nu‐
meroz: id est pariter par: et pariter
impar. quod in numero pariter im‐
pari sola diuisionē recipit maior ex‐
tremitas: in illo vō solus minor ter‐
minus sectione solitus est: et quod ī
forma pariter paris numeri: ab ex‐
tremitatibus incipienti: et vsque ad
media progredienti quod continet
sub extremis terminis idem est illi
quod continetur sub intra se politis
summulis. Atque hoc idem vsque
ad duas medietates fuerit ventum
in dispositionibus scilicet paribus.
Si aut̄ fuerint impares dispositio‐
nes quod ab vna medietate conicit
hoc idem sub altriuscū politis par‐
tibus procreat. Atque hoc vsque
dum ad extremitates processio fiat
In ea enim dispositio que est. 2.
4. 8. 16. idem reddunt. 2. p. 16. mul‐
ticipati: quod 4. per octonariū nu‐
meruz ducti. Utroque enim modo
32. sient. Quod si impar sit ordo ut
est. 2. 4. 8. idem facient extremiti quod
mediatas. Bis enī. 8. sunt. 16. qua‐
tuor quater sunt. 16. qui numerus
a quaternario in se ducto perficit.
In numero vō pariter impari si fue‐
rit vñus in medio terminus: circū se
positoꝝ terminoꝝ si in vñ redigan‐
tur medietas est. Et idem eoꝝ qz q
super hos sunt terminos medietas
est. Atque hoc vsque ad extremos
omnū terminorū vt in eo ordine q
est pariter impariū numeroꝝ. 2. 6.
10. iunctus binarius cum denario
12. explet. cuius senari⁹ medietas
inueni. Si vō fuerint due medietas
iuncte: ip̄e vt̄que équales erūt

Differētia. pariter sparis. et parietes impars.
per proprietas.

super se
hoc or
2. 7. 12.
rius c
Atqu
minie
nit v
De n
prop
ad alte
hic au
partes
dimidi
partiu
ynitat
distinc
possun
ruz rur
tes fine
Sunt er
ri parte
sed ipsa
puent.
vna fusc
nem par
partis segn
ad vñi
impare
ri disum
mero ⁊
res nō h

super se terminis constitutus. ut est in hoc ordine. 2. 6. 10. 14. Juncti enīz 2. 7. 14. in. 16. crescent: quos senariūs cuīz denario copulatus efficiet Atque hoc in numeris omnibus terminis initio sumpto a medijs euenit usque duīz ad extrema veniat.

De numero impariter pari eiusque proprietatibus. Cap. II.

Pariter par numerus est ex utrisque cōfectus et mediatis loco gemina extremitate concluditur. ut qua ab utroque discrepet: eadē ad alterutru cognatione iungatur. Dic autē talis ē qui diuidit in equas partes. cuiusque pars in alias eāq̄s diuidi pōt: et etiā aliquādo partes partiū diuidunt: sed nō ut usque ad vnitatem progrediat̄ equabilis illa distinctio: ut sunt. 2. 4. 7. 28. Hi enīz possunt in medietates diuidi: et eorum rursus partes in alias medietates sine aliqua dubitatione soluuntur. Sunt etiā quidā alij numeri quo rū partes alias recipiunt diuisiones sed ipsa diuisione ad vnitatem usque nō puenit. Igitur in eo quod plus q̄d vñā suscipit sectionē: habet similitudinem pariter paris: sed a pariter impari segregat. In eo vñā quod usque ad vñā sectio illa non ducit: pariter imparē nō refutat: sed a pariter pari disiungit. Contingit autē huic numero et utraque habere quē supiores nō habent: et utraque quē illi re-

cipiunt optinere. Et habet quidē quod utriusque non habent: quod cū in uno solus maior terminus diuidere: in alio vero solus minor terminus non diuidere: in hoc neque solus maior terminus diuisione recipit: neque minor solus terminus a diuisione seiungit. Nam et partes solūnt et usque ad vnitatem sectio illa nō puenit. sed ante vnitatem inuenit terminus quem secare nō posse. Optinet autē quē illi quoq̄ recipiunt: quod quedā partes eius respondent: denominant̄ quē scđm genitus suū ad propriā quantitatē: ad similitudinez scilicet pariter paris numeri. Alię vero partes contrariae denominationē sumunt proprię quantitatis ad pariter imparis scilicet formam. In. 2. 4. enim numero par est: quātitas partis a pari numero denominata. Nam quarta. 6. secūda vero. 12. sexta vero. 4. duodecima 2: que vocabula partiū a quantitatē paritate nō discrepant. Contra rīz vero denominant̄ cū tertia pars octo: octaua vñā. 3: vigesima autem quarta. 1: q̄ denominatiōes cū parēs sint inueniuntur impares quantitatis: et cum sint pares summe: sunt impares denominatiōes. Nascunt̄ autē tales numeri ita ut substantiaz naturāq̄ne suā in ipsa etiā ppria generatione designet: ex pariter parib⁹ et pariter imparib⁹ procreati. Pariter enīz impares cuncti dum ordinatim positis imparib⁹ naſcebantur. pariter vero pares ex dupli p̄gressione. Disponant̄ igit̄ omnes in ordinem naturāliter im-

Prima pars
Propositum

Secunda propo-
pars qđ dūo h
e o nā sūperior
habuerunt

Generatio
nūs nu-
meri

pares et sub his a quatuor inchoates
omnes duplices et sunt hoc modo.

3	5	7	9	11	13
4	8	16	32	64	128

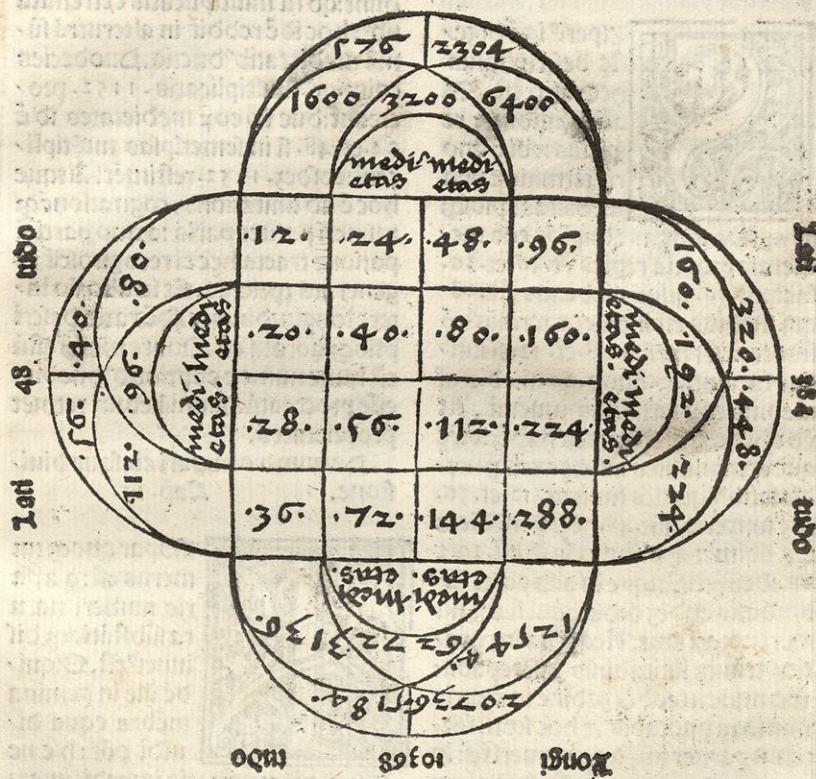
Hic igitur ita positus: si primus primi multiplicatione crescat: id est si quaternarii ternarius: uel si idem primus secundus: id est octonarii ternarius vel si idem primus tertius idem 16. ternarii et idem usque ad ultimum. uel si secundus primi et secundus: uel si secundus tertius et eadem usque ad extremum multiplicatio pferat. uel si tertius a primo inchoans usque in extremum trahat. Atque ita quartus et omnes in ordine superiores multiplicent eos qui sub ipsis in dispositione sunt omnes impariter pares procreabunt. Huius autem rei tale sumamus exemplum: si tres quater multiplicantes. 12. sient: uel si. 5. quatuor multiplicant 20. numerus ex crescet: uel si iterum. 7. multiplicant. 4. 28. succrescit: atque hoc usque in finem. Rursus si. 8. multiplicant. 3. nascent. 24. Si. 8. in. 5. sunt. 40. si. 8. in. 7. colligentur. 56. Atque ad hunc modum si omnes inferiores duplices: a superioribus multiplicentur: uel si superiores eosdem inferiores multiplicant: cunctos qui natuerint impariter pares inuenies. Atque hec est admirabilis huius numeri forma. quod cum fuerit ipsa dispositio descriptio que prospecta numerorum: ad longitudinem pariter parium numerorum proprietas inuenitur. Sunt enim duabus medietatibus equalibus due extremitates: uel una medietate due duplices extremita-

tes. In longitudine vero pariter paris numeri: rem proprietatemque designat. Quod enim sub duabus medietatibus continetur: equale est ei quod sub extremis consideratur. uel quod una medietate nascitur: equale est illi quod sub utrisque extremitatibus continetur. Descriptio autem que supposita est: hoc modo facta est. Quatuorque in ordine pariter parium numerorum ternarius numerus multiplicauit: quicunque ex eo procreati sunt: primo sunt versu dispositi. Rursus qui eosdem multiplicante quinario natu sunt: secundo loco constituti sunt. Post yero quos septenarii ceteros multiplicando procreauit: eosdem tertio conscripsimus loco: atque inde reliqua descriptionis parte perfecimus.

In hac formula sequenti similitudo pariter paris et pariter imparis ad impariter paris ostendit.

	3	5	7	9
	4	8	16	32

Zongi. 1152 tido

Descriptiois ad pariter paris in latitudine in longitudine ad pariter paris naturam pertinentis exposicio.

Lap. 12.

Uper⁹ igit⁹ digeste descriptionis hec ratio est. Si ad latitudinez re spicias vbi ē duo rū terminoz yna medietas: ipsosqz terminos iungas: duplos eos medietate propria repies vt. 36. et. 20. faciunt. 56. quoꝝ medietas est. 28. qui medi⁹ est inter eos termin⁹ cōstitutus. Et rursus. 28. et. 12. si iungas faciunt. 40. quoꝝ. 20. medietas medi⁹ eoz termin⁹ innen⁹. At vō ubi duas medietates habet: utrꝫ que extremitates iunct⁹: vtriusqz medietatib⁹ equalis sicut ut. 12. et. 36. eoz iunxeris sicut. 48. hoz si medietates sibi net applicaueris id est. 20. et 28. idem erit. atque in alia parte latitudinis eodez ordine qui siant numeri notati sunt. Neqz illa in re ratio vtriusqz latitudinis discrepabit: idemque in eodez ordine in ceteris numeris notabis. et hoc scđm formam pariter imparis numeri fit: in quo hanc proprietatez esse supra iam scriptum est. Rursus si ad lōgitudinez respicias vbi duo termini vnaꝝ medietate habet quod fit ex multiplicatio extremitatib⁹: hoc fit si medi⁹ terminus sue capiat pluralitatis gimenta. Nā duodecies. 48. faciunt 576. Medi⁹ vō eoz termin⁹ id est 24. si multiplicer. eisdē rursus. 576. pereabit. Et rursus si. 24. in. 96. mlt.

tiplicent faciūt. 2304. Quoꝝ medi⁹ termin⁹ id est. 48. si in semetipm ducat: idem. 2304. pcreant. Vbi autem termini duo duas medietates includent: qd sit multiplicatis extremitatib⁹: hoc idē reddit in alterutrā sumā medietatib⁹ ductis. Duodecies enim. 96. multiplicatis. 1152. procreant: due vō eoꝝ medietates id ē 24. et. 48. si in semetiplas multiplicent: eisdē. 1152. restituēt. Atque hoc ē ad imitationez cognitioneqz numeri pariter paris: a quo participatione tracta hec ei recognoscit in generata proprietas. Et in alio vō latere longitudinis: eadē ratio descriptioqz notata est. Quare manifestū est hunc numerex priorib⁹ duobus esse procreat: quoniā eorū retinet proprietates.

De numero impari eiusque divisione.

Lap. 13.

Par quoꝝ numerus est: q a paris numeri natura substantiaqz disiunct⁹ est. Siquidē ille in gemina membra equa dividit pōt: hic ne secat queat unitatis impedire interuetus. Tres habet similit̄ sub divisiones. quaz vna ei⁹ pars est is numerus qui vocat prim⁹ et incōposit⁹. Scđa vō qui est secūdus et cōposit⁹. Et tertia is qui quadā hoz medietate cōiunctus est: et ab vtriusqz cognitione aliquid naturaliter trahit q est p se quidē secūdus et cōpositus: sed ad alios comparatus primus t

Tres sunt species imparis numeri

incōpositus inueniū.

De primo et incōposito. Lāp. 14.

L primus quidē
et incōpositus est
et nullā aliā ptez
habz nisi ea quē
a tota nūeri quā
titate denomina
ta sit. vt ipa pars
nō sit nisi vnitatis
ut sit. 3. 5. 7. 11.

13. 17. 19. 23. 29. 31. In his ḡ singu
lis nulla vñqz alia ps inueniet: nisi
quē ab ipis denoīata est: et ipa tan
tū vnitatis ut supra ī dictū ē. In tri
bus enī vna ps sola est: id est tertia:
q̄ a trib⁹ sc̄ denoīata est: et ipa tertia
ps vnitatis. Eodēqz mō quinarij lo
la quinta ps est: et hēc vnitatis. atque
idēz in singulis cōsequēs reperiet.
Dicūs aut̄ prim⁹ et incōposit⁹ qd̄ nul
lus eū alter numerus metias: preter
solā quē cunctis mater est vnitatē.
Nāqz ternariū. 2. nō numerat: idcir
eo qm̄ si solos duos ḡtra tres cōpa
res pauciores sunt. Sin vō binariū
bis facias: ampliorē trib⁹ cōcrescīt i
3. Metū aut̄ numer⁹ nūex: quoties
uel semel ul̄ bis vel tertio ul̄: quoti
ens libet numer⁹ ad numer⁹ cōparat⁹
neqz deminuta sūma neqz aucta ad
cōparati nūeri terminū vñqz puenit
ut duo si ad. 6. cōpares: binari⁹ nu
mer⁹ senariū tertio metiet. primos ḡ
et incōpositos null⁹ numer⁹ metiet:
pter vnitatē solā. qm̄ ex nullis alijs
nūeris cōpositi sūt h̄z m̄ ex vnitatib⁹
in semetip̄is auctis m̄ltiplicatis p̄.

creant. Ter enī vn⁹. 3. et gnges vñas
gngz. et septies vn⁹. et fecerūt. Et alij
qd̄ quos sup̄ descripsim⁹ eode mō
nascunt. H̄i aut̄ in semetip̄os multi
plicati: faciūt alios nūeros velut pri
mi. eosqz primā rex substatiā vimqz
sortitos: cūctoz a se p̄creatoz velut
qd̄a elemēta repies. qz sc̄ et incōpo
riti sūt: et simplici ḡnātione formati:
atqz i eos oēs queqz ex his plati sūt
nūeri resoluunt. ipi vō neqz ex alijs
pducunt. neqz i alia reducunt.

De secūdo et cōposito. Lāp. 15.

Ecūd⁹ vō et cōpo
sit⁹ et ihe qd̄ im
par ēpplea. qd̄ ea
dē imparis p̄rie
tate format⁹ ē: h̄
nullā in se retinet
substatiā p̄incipale
cōpositusqz ē ex alijs nūer⁹. habetqz
ptes: et a seip̄o et ab alieno vocabulo
denoīatas. sed a seip̄o denoīata p̄tē
sola sp̄ i his inuenies vnitatē. ab ali
eno vō vocabulo v̄l vñā. v̄l quotlibz
alias: quāt̄i fuerint sc̄ numeri ḡbus
ille cōpositis p̄creat. vt sūt hi. 9. 15.
21. 25. 27. 33. 39. Hor̄ ḡ singuli ha
bēt qd̄ a se denoīatas ptes p̄prias
sc̄ vnitates. vt. 9. nonā id est. 1. 15.
qntādecimā: eadē rursus vnitatē. et
i ceteris quos sup̄ descripsim⁹ idē cō
nenit. Habēt etiā ab alieno vocabu
lo ptez. vt. 9. tertia: id est ternariū. et
15. tertia: id ē. 5. et qntā: id est. 3. 2. 1
vō tertia: id ē. 7. septima. 3. et i oībus
alijs eadē sequētia ē. Secūd⁹ aut̄
vocat hic nūer⁹: qm̄ nō sola vnitatē
metit: h̄z etiā alio nūero a quo sc̄ cō
iunct⁹ est. Neqz h̄z i se quicquā p̄in
b 2

V mitas cūctis m̄e m̄meris

cipalis intelligentie. Nam ex alijs numeris procreati. 9. quidem ex tribus. 15. vñ ex tribus et. 5. et. 21. ex tribus et. 7. et ceteri eodem modo. Compositus autem dicit eo quod resolutio potest in eodem ipsis a quibus dicit esse compositus: in eos scilicet q̄ compositus numerus metitur. Nihil autem quod dissolui potest in composite est: sed omni reperie necessitate compotū.

De eo quip̄ se secundus et cōpositus ad aliū primū et incōpositū ē. Lāp. 16

Is vero contra se positus: id est primo et incōposito: et secundo et cōposito et naturali diversitate disiunctis: ali⁹ in medio consterat. qui ipse quidem cōpositus sit et secundus: et alterius recipiens mensuram: atque ideo et partis alieni vocabuli capax: sed cu⁹ fuerit ad alium eiusdem generis numerus cōparatus: nulla cu⁹ eo cōmuni mensura coniungit: nec habebut partes equiuocas ut sūt. 9. ad. 25. nulla hos cōmuni numerorum mensura metit: nisi forte vñitas que omnium numerorum mensura cōmuni est. Et hi quidem non habent equiuocas partes. Nā que in. 9. tertia est: in. 25. non est: et que in. 25. quinta est: in nouenario non est. Ergo hi per naturam vtrique secundi et compositi sūt: cōparati vero ad se inuicem primi incōpositique red-

dunt: quod vtrisque nulla alia mensura metit nisi vñitas que ab ipsis denominata est. Nam in nouenario nona est: in. 25. vigesima quinta.

De primi et incōpositi: et secundi et compositi: et ad se quidem secundi et compositi ad alterius vero primum et incōpositi procreatione. Lāp. 17.

Enarratio autem ipsorum atque originis huiusmodi inuestigatione colligitur: quam scilicet erat ostenescribrum nosa bat: quod cūctis imparibus in medio collocatis p̄ eas quā tradituri sumus arte: qui primi: qui secundi: qui tertii generis videantur esse distinguitur. Disponant enim a ternario numero cuncti ordinē impares: in quālibet longissimā porrectione. 3. 5. 7. 9. 11. 13. 15. 17. 19. 21. 23. 25. 27. 29. 31. 33. 35. 37. 39. 41. 43. 45. 47. 49. His igitur ita dispositis considerandum: primus numerus quez eoz qui sunt in ordine positi primum metiri possit. Sed duobus p̄teritis illis qui post eos est positi mox metit. Et si post eundem ipsius que mēsus est: alij duo transmissi sūt: illū q̄ post duos est ruris metit. Et in eodem modo si duos q̄s reliquerit: post eos qui est a primo numero metiēdus est. Eodem modo relictis semper duob⁹ a primo in infinitū pergetes metientur. Siquidem

Vñtas om̄ numerorum mensura
commūns es t. i.

Vñtas

Quā
vñtas
Cribra

no vulg
numer
se loca
Lerna
tit. S
lique
rit: a
di imp
narū
id est
15. n
te: id
quin
dena
ro: qu
mus
impai
intern
quē te
nariū
ri⁹ sep
finit
rū: si
tes p
sitop
vero q
cundo
cūtis p
ra inue
quintu
rit. Im
et. e
quintu
tur: sc
nariū.
Acde
eum q
dus id
meti
sis. 17

Terna
vnius
Quoniam
Cribra
dus?

nō vulgo neque cōfuse. Nā primus numer⁹ illū qui est post duos scđm se locatos p suam quātitatē metit. Ternarius enī numer⁹ tertio. 9. metit. Si aut̄ post nouenariū duos reliquero: qui mihi post illos incurrit: a primo metiendus est per secūdi imparis quantitatē: id est p quinariū. Nā si post. 9. duos relinquaz id est. 11. et. 13. ternarius numerus 15. metit p secūdi numeri quātitatē: id est p quinariū qm ternari⁹. 15. quinquies metit. Rursus si a quindenario inchoans duos intermisso: qui posterior positus est: eius pri mus numerus mensura est p tertij imparis pluralitatē. Nam si post. 15 intermisso. 17. et. 19. incurrit. 21. quē ternarius numerus scđm septenariū metit. 21. enim numeri ternari⁹ septima pars est. Atqz hoc in infinitū faciens: reperio primū numerū: si binos intermisso oēs sequentes post se metiri scđm quātitatē positoz ordine impariū numeroz. Si vero quinarius numerus qui. in secundo loco est constitutus: velit quis eius prima ac deinceps sit mensura inuenire: trāmissis. 4. imparibus quintus ei quez metiri possit occurrit. Intermittant̄ enī. 4. impares id est. 7. et. 9. et. 11. et. 13. post hos est quintus decimus: quē quinari⁹ metitur: scđz primi scz quātitatē: id ē ternarij. quinqz enī. 15. tertio metitur. Ac deinceps si quattuor intermisso: eum qui post illos locatus est: secūdus id est quinarius sui quantitate metit. Nā post quindecim intermisso. 17. et. 19. et. 21. et. 23. post eos

25: reperio: quos quinarius scz nū merus sua pluralitate metit. Quin quies enī quinario m̄uplicato. 25. succrescit. Si vō post hunc quilibet 4. intermisso: eadē ordinis seruata cōstantia: qui eos sequi scđm tertij id est septenarij numeri sumā a quinario metit. Atque hec est infinita processio. Si vō tertius numer⁹ quē metiri possit exquirit: sex in medio relinquens: et quē septimiū ordo mō strauerit: hic per primi numeri id est ternarij quātitatē metiendus est. Et post illuz sex alijs interpositis: quez post eos numeri series dabit: p quinariū id est p secūdū tertij eum mensura p̄curret. Si vō alios rursus sex in medio quis relinquat: ille qui. se quī per septenariū numerū ab eodem septenario metiendus est: id est per tertij quātitatē. Atque hic v̄sp in extremū ratus ordo p̄gredit. Scipient ergo metiendi vicissitudinez: quē admodū sūt in ordinē naturali ter impares cōstituti. Metient aut̄ si p pares numeros a binario ichoantes positos inf se impares rata in termisso trāfiliāt. vt prim⁹ duos: secūdus. 4. tertius. 6. quartus. 8. quintus. 10. Uel si locos suos cōduplicet et scđm duplicationē terminos intermisso: vt ternari⁹ qui primus est numerus et vnius. (Ois enī prim⁹ vnuis est) bis locū suū multiplicet: faciatqz bis vnu. Qui cū duo sint: prim⁹ duos medios trāseat. Rursus secūdus id est quinarius: si locū suū duplicit. 4. explicabit: hic quoqz. 4. intermisso. Itē si septenarius qui tertius est locū suū duplicit: sex creabit. Bis enī

De Cribra
Septenari

Ratu Tri

alia ro cr
brandi

3. senariū iungunt. hic ergo in ordinem sex relinquat. Quartus quoq; si locū suum duplicit. 8. succrescent. ille quoq; 8. transiliat. atq; hoc qui dem in ceteris pspiciendū. Modus autē mēsionis scdm ordinē colloca- torꝝ ipsa series dabit. Nam primus primū quem numerat: scdm primū numerat: id est scdm se. et scdm pri- mus quem numerat: p scdm nume- rat. et tertium p tertium. et quartū item p quartū. Cum autē secundus men- sionē suscepit p rimū quem nume- rat scdm primū metū. secundū vō quē numerat p se: id est p secundū. et tertium p tertium. et in ceteris eadē similitudine mensura stabit. Alios ergo si respicias: vel qui alias men- si sunt: vel qui ipsi ab alijs metiunt: inuenies omnī simul cōmūnē mē- suram esse non posse. neque ut oēs quēquā aliū simul numerent. quos dam aut ex his ab alio posse metiri ita ut ab uno tantū numerent. alias vō ut eiā a pluribus. quosdam aut ut preter unitatē eoz nulla mensu- ra sit. Qui g nullā mensuram preter unitatē recipiū: hos primos et incō- positos iudicamus. qui vō aliquaz mensuram p̄f unitatē uel alienige- ne partis vocabulū sortiunt: eos p- nunciemus secūdos atque composi- tos. Tertiu vō illud genus p se secu- di et cōpositi: primi vō et incōpositi ad alterutru cōparati: hanc inquisi- tor ratione reperiet. Si enī quosli- bet illos numeros scdm suā ī semet ipsoꝝ multiplices quantitatē: qui p- creat ad alterutru comparati: nulla mensurē cōmūnione iungunt. Tres

enūm 7. 5. si multiplices: tres tertio 9. faciūt: et quinques. 5. reddent. 25 His igit nulla ē cognatio cōmūnis mensurē. Rursus. 5. et 7. quos pro- creant si cōpares: hi quoq; incōmē surabiles erūt. Quinques enī qnq; ut dictū est. 25. septies. 7. faciūt. 49. Quoz mensura nulla cōmūnis est: nisi forte omniū horum pcreatriz et mater yntas.

De inuentione eoz numerorū qui ad se secūdi et cōpositi sunt: ad alios vō relati primi et incōpositi. Lāp. 18

Ua vero ra-
tione tales
numeros in-
uenire possi-
mus: si quis
nobis eos dē-
proponat et
impet agno-
scere virum

aliqua mēsura cōmēsurabiles sint:
an certe sola vnitatis vtrōq; metiat:
reperiendi ars talis est. Datis enim
duob; numeris īnequalib; auferre
de maiore minore opozet. et qui
relict; fuerit: si maior est: auferre ex
eo rursus minorē: si vō minor fuerit
ēū ex reliq; maiore detrahere. Atq;
hoc eo vsc; faciendū: quoad vnitatis
vltima vicē retractionis impedita;
aut alijs numer⁹ impar necessario
si vtrig; numeri impares pponant.
Sed ēū q; relinquīt numer⁹: sibi ipsi
videbis ēqualem. Ergo si in vnu in-
currat viciſſim ista subtractio: primi
cōtra se necessario numeri dicent: et

habetur item hic modus
in cōibus Algorithmis.

nulla alia mensura nisi sola vnitate cōiuncti. Si vō ad aliquē numerū ut supius dicitū est: finis deminutionis incurrit: erit enī numerus qui metia vtr asq; sumas. atque eūd ē ipm qui remāserit: dicem^r vtr oꝝ; cōmu nē esse mensurā. Age enī duos nu meros ppositos habeamus: quos iubeamur agnoscere: an eos aliqua mēsura cōmuniſ metiaſ. Atque hi ſint: 9. scz 7. 29. hoc igī faciem^r mo do reciprocā deminutionē. Aufera mus de maiore minorē: hoc eſt: de 29. nouenariuz: relinquent. 20. Ex his g. 20. rursus minorē detrahā. id eſt: 9. 7 relinquent. 11. Ex his rur sus detraho. 9. relicti ſunt: 2. Quos si detraho nouenario: relicti ſunt: 7. Qd si duo rursus septenario dēpse rim: ſupſunt: 5. atq; ex his alios du os: tres rursus exuberāt. quos alio binario diminutos ſola vnitas ſup ſtes egredit. Rursus ſi ex duobus vni auferā: vno terminū detrac tio nis h̄ebeit: quē duoz illoꝝ numer oꝝ id eſt: 9. et. 29. ſolū negz aliu cō ſta: eſſe mensurā. hos ergo cōtra ſe primos vocabim^r. Sed ſint alii nu meri nobis eadē cōditione ppositi: id eſt: 21. et. 9. vi quales hi ſint inue ſtigent cū ſibimet fuerint inuicē cō parati. Rursus aufero de maiore minoris numeri quātitatē: id eſt: 9. de. 21. relinquent. 12. Ex his rur sus demo. 9. ſupſunt: 3. Qui ſi ex no uenario retrahant: ſenarius relin queſ. Quibus itē ſi quis ternarium demat. 3. relinquent. de quibꝝ tres detrahi nequeunt: atque hic eſt ſibi ipſi equalis. Nā. 3. qui detrahebat

vſque ad ternarium numerū puen e runt. a quo quoniam equales ſunt: detrahi minuique non poterunt. Hos igī cōmensurabiles pronun ciabimus et eorū qui eſt reliquias ternarius mensura cōmuniſ.

Alia partitio paris ſecundum pfectos imperfectos et vltra quam p perfectos.

Lap. 19.

L de imparibꝝ numeris quan tu introductio nis pmittebat breuitas expe dituz eſt. Rur sus numeroꝝ pariū ſic fit ſe cunda diuifio. Alij enī eoz ſunt ſu pflu. alijs diminuti ſed vtr asq; ha bitudines ineqalitatis. Dis quip pe ineqalitas: aut in maioribꝝ aut in minoribus cōſiderat. Illi enī im moderata quodammodo plenitudo: proprij corporis modū partitū ſuaruz numerositate pcedūt. Illos aut veluti paupertate ſi opes opp̄fſioꝝ qdā naſre ſuę inopia minor quā ipi ſūt ptiū ſumā cōponit. atq; illi gdeꝝ quoꝝ ptes vltra quā ſar̄ ſit ſeſe por rexerūt: ſupflu noſan̄. ut ſunt. 12. ul 24. Hi enī ſuis ptiū cōparati maiore ptiū ſumā toto corpe ſortiūt. Eſt enī duodenarij medietas. 6. ps ter tia. 4. ps q̄rta. 3. ps ſexta. 2. ps duo decima. 1. eſt. Disq; hic cumulū redū dat in. 16. et totū corporis ſui multitu dine vincit. Rursus. 24. nūeri me dietas eſt. 12. tertia. 8. q̄rta. 6. ſexta

b 4

4. octauia tria: duodecima. 2. vicesi-
ma quarta vnum qui oēs triginta et
sex repēdūt. In qua re manifestū ē
quod summa partii maior est: et sup-
ra propriū corpus exundat. Atqz
hic quidē quoniam cōpositę partes
totius summā numeri vincunt: sup-
fluis appellat. Deminutus vero il-
le cui⁹ eodē modo cōpositę partes
totius termini multitudine supant:
vt. 8. vel. 9. habet enī octonari⁹ par-
tem mediā: id est. 4. habet et quartā
id est duo. habet et octauā id est vnu
que cunctę in vnu redactę. et collig-
gunt: minorē scz summā toto corpo-
re includētes. Rursus. 14. habet me-
diatē id ē septenariū. habet septi-
mā: id ē. 2. hñt qrtā decimā id ē. 1. q
in vnu si collectę sint: denarij nume-
ri summa cōcrescit: toto scz termino
minor. Atque hi quidez hoc modo
sunt: ut prior ille que sūt partes su-
perat talis videat: tāqz si quis mul-
tis sūt naturā manibus nat⁹ vt cen-
timanus gigas. vel triplici cōiunctus
corpoze: ut gerio tergemini⁹ ul⁹ qui-
quid vñquā mōstruosum natura in
partii multiplicatione surripuit. Il-
le vero ut si naturali⁹ quadā neces-
saria parte detracta: aut min⁹ oculo
nascere: ut cyclopee frōtis dedec-
fuit. vel quo alio curta⁹ mēbro: na-
turale totius sūt plenitudinis dispe-
diū sortiret. Inter hos aut̄ velut in
ter équales intēperatias medi⁹ tem-
peramētū limitis sortitus est ille nu-
merus qui pfectus dicit̄: virtutis scz
emulator qui nec supuacua pgressi-
ōne porrigit: nec cōtracta rursus di-
minutione remittit: sed medietatis

obtinēs terminū suis equ⁹ partib⁹:
nec crassat abundantia: nec eget in
opia: ut sex uel. 28. Namqz senari⁹ ha-
bet partē mediā id est. 3. et tertia id
est. 2. et sexta id est. 1. que in vna sū-
mā si redacie sint: par totu⁹ numeri
corpus suis partibus iuuenit. 28. ve-
ro habet medietatē. 14. et septimā. 4.
nec caret quarta id est. 7. possidet
quartā decimā. 2. et reperies in eo
vicesimā octauā. 1. que in vnu reda-
ctę totū partibus corpus equabunt
28. enim iuncte partes efficient.

De generatione numeri
perfecti. Lāp. 20.

St aut̄ i his quoqz
magna similitudo
virtutis et vicij. Per
fectos enim nume-
ros raro innenies:
eosque facile nu-
merabiles. quippe
qui pauci sunt: et nimis cōstati ordi-
ne procreati. at vero superfluos ac
deminutos longe multos infinitos
que reperies: nec ullis ordinib⁹ pas-
sim inordinateque dispositos: et a
nullo certo fine generatos. Sunt
autem perfecti numeri intra dena-
rium numerū. 6. intra centenarium
28. intra millenariū numerū. 496.
intra decem milia. 8 128. Et semp-
hi numeri duobus paribus termi-
nant. 6. et. 8. et semper alternatim in
hos numeros summarum fine per-
ueniunt. Nam et primum sex deinde
28. Post hos. 496. idem senarius
qui primus. post quem. 8 128. idem

perfectus desimit in [6] numeros

octonar
aut̄ pcre
nec quo
vt si ho
lo mod
eni ab
ros in
mo sc
merus
tione
plicab
Si vo
incō
z seci
um g
dū fu
rursu
si priu
in ult
uation
enim o
modo
eg g i
2. Lū
qui m
licer p
vnitati
gauer
coacer
mūltipli
tus pfe
sci. Bi
vnā qu
id ē se
dū dū
teruati
coacer
gintio
Sien

N
Num
Dip
Opnitiplo
Robitudo
Ex fisc
im pionis

octonarius qui secundus. Generatio autem pcreatioq; eorum est fixa firmaq; nec quo alio modo fieri possint: nec vt si hoc modo siat aliud quiddam vel modo valeat pcreari. Dispositos enim ab uno oes pariter pares numeros in ordinem quoque volueris: primo secundum aggregabis: et si primus numerus et incopositus ex illa coaceruatione facit sit: tota summa in illius multiplicabis quem posterius aggregaueras. Si vero coaceruatione facta primus et incopositus non inuenitur fuerit sed cōpositus et secundus: huc transgredere atque alium q; sequitur aggregabis. Si vero nec dum fuerit primus et incopositus: alium rursus adiunge tunc quid fiat. Quid si primus incopositusq; reperies: tunc in ultime multitudinem sume coaceruationes multiplicabis. Disponant enim oes pariter pares numeri hoc modo. 1. 2. 4. 8. 16. 32. 64. 128. facies q; ita: pones. 1. eiq; aggregabis. 2. Tunc respicies ex hac aggregatiōne qui numerus factus sit: sūnt. 3. qui scilicet primus et incopositus est: et post vniuersitate ultimum binariū numerorum aggregaueras. Si igitur ternariū id est qui ex coaceruatione collectus est per binariū multiplicates qui est ultimus aggregatus: pfectus sine ulla dubitatiōne nasci. His enim. 3. 6. faciūt. qui habent unum quidem a se denominatā partem id est sextā: tres vero medietatē secundū dualitatē. at vero duo secundū coaceruationē id est secundū ternariū: quā coaceruati tres multiplicati sūt. Cuiusq; gressus aut eodem modo nascuntur. Si enim singulū et duo quisū tres ad

das sequentes pariter parē id est. 4. septenariā summā facies. sed ultimum numerū quaternariū sequenter. dū iunxeras: per hūc igitur si illā coaceruationē multiplicaueris: pfectus numerus procreat. Septies enim. 4. 28. sunt: qui est suis partib; par: habens unū a se denominatum id est vigesimū octauū: medietatē vero secundū binariū. 14. secundū quaternariū. 7. septimā vero secundū septenarium. 4. secundū omnium collectionē quartūdecimū: duo: qui vocabulo medietatē opponit. Ergo cum hi reperti sint: si alios inuenire lectoris: eadē oportet ratione ut vestiges. Dones enim unū licet: et post hūc. 2. 7. 4. qui in septenariū cumulantur: sed de hoc dudū extitit. 28. pfectus numerus. Hūc igitur sequitur pariter par id est. 8. cōtinens iungat accessio. qui prioribus superueniens. 15. restituit. Sed hic primus et incopositus non est. Habet enim generis alterius partem super illam quem est a seipsa denominata: quintādecimā scilicet unitatem. Hunc igitur quoniam secundus est et copositus preterito: et adiunge superioribus cōtinente pariter parem numerū id est. 16. Qui cum. 15. iunctus unū ac. 30. conficer. Sed hic primus rursus et incompositus est. Hunc igitur eū extremiti aggregati summa multiplica: ut siant sedecies 31. qui. 496. explicant. Hec autem est intra millenarium numerū perfecta et suis partibus equa numeritas. Igitur pima unitas virtute atque potentia non etiam actu vel re-

13

Prima

Alterne

1. 2. 4. 8. / 16

Numeri, perfecti partes sunt duplores. Primi sunt ante ob. duplo. et in terpo
dupli illi quos collectione facti est: numeros primos in quo ultimus
multiplicator duplo pfectus prodirebat. Altere partes sunt qd; punitur
ratione ex singulis: ab initio duplo pfectus ultimus multiplicator dicto
in prima illis ex coaceruatione ab initio duploq; aggregatis.
Exemplum: de prima pto

*Numeris
se distin
cti.*

et ipsa perfecta est. Nam si primam ipsam sumpsero de proposito ordine numerorum video primā atque incepitam, quā si per seipsum multiplicato: eadem inīhi unitas procreatur. Semel enī unū solam efficit unitatē quē partibus suis equalis est potentia solum: ceteris etiā actu atque ope re perfectis. Recte igitur unitas propria virtute perfecta est quod et prima est et incoposita: et per seipsum multiplicata sese ipsa conseruat. Sed quoniam de ea quantitate quē per se sit dictum est, operis sequentiā ad illā, que refertur ad aliquid transferamus.

De relata ad aliquid quantitate.
Lap. 21.

*Numeris qui ad
os relati*

Paliquid vero quantitatis duplex est prima diuisio. Omne enim autē equale est: autē inēquale quod alterius comparatio meruit. Et equale quidē est: quod ad aliquid comparatu neque minore summa infra est: neque maiore transgreditur, ut denarius denario: vel ternarius ternario vel cubitum cubito: vel pes pedi: et his similiter. Hęc autē pars relate ad aliquid quantitatis id est equalitas naturaliter indiuisa est. Nullus enim dicere potest: quod equalitas hoc quidē tale est: illud vero huiusmodi. Omnis enī equalitas unā seruat in propria moderatione mensurā. Illud etiā quodque ei quantitas co-

paratur: non alio vocabulo atque ipsa cui comparatur edicitur. Nam quēadmodū amicus amico amicus est: vicinusque vicino: ita dicitur equalis equali. Inequalis vero quantitatis gemina diuisio est. Secatur enī quod inēquale est in maius atque minus: quē contraria fibinet denominatione funguntur. Namque maius minore maius est: et minus maiore minus est: et utrāque non eisdem vocabulis quemadmodū secunduz equalitatem dictuz est sed diversis distantibz signata sunt ad modū discentis scilicet vel docentis: vel cedentis vel rupulantis: vel quęcunq; ad aliquid relata aliter denominatis contrarijs coparantur.

De speciebus maioris inēqualitatē et minoris.
Lap. 22.

Maioris vero inēqualitatis quinq; partes sunt. Est enim una que vocat multiplex alia supparticularis: tertia superpartiens: quarta multiplex superparticularis: quinta multiplex superpartiens. His igitur quinq; maioris partibus opposite sunt alię quinq; partes minoris quemadmodū ipsum maius minori semper opponit: que minoris species ita singillatim speciebus. v. maioris his que supradicte sunt opponuntur: ut eisdem nominibus nuncupentur: sola tantum sub prepositione distantes. Dicitur enī subimul

atque
Nam
amicus
er equa
quan
secatur
us atq
t deno
g ma
is ma
eisdem
cunduz
uiuersis
modū
vcl ce
ecum
enomi

alitat

inēq
g par
st enim
at mul
ppar
ria su
squar
:quin
is igi
oppo
noris
mino
is spe
.v. ma
oppo
s nun
reposit
submul

triplex: subsuperparticularis: subsup partiens: multiplex subsuperparticularis: et multiplex subsuperpartiens.

De multiplici eiusq; specieb; earūq; generationibus. Lāp. 23.

Ursus multiplex est prima pars maior; in equa litatis: cunctis alijs antiquior naturaque prestantior. vi pait lo post demon strabimus. Hic autem numerus huiusmodi est: ut comparatus cum altero: illum contra quem comparatus est habeat plus quaz semel. Quod primū in naturalis numeri dispositio ne conueniet. Namque ad unū cuncti qui sequuntur: omnīū ordine multipliciū sequentias varietatesq; custodiunt. Ad primū enī id est vnitatem. 2. duplus. 3. triplus. 4. quadruplus. atque ita in ordinem progressientes: omnes texuntur multiplices quantitates. Quod autem dictum est: plus quā semel: id a binario numero principium capit: et in infinitum per ternarium quaternariumq; et ceterorum ordinem sequentiamque progreditur. Contra hunc vero discriminatus est ille qui vocatur submultiplex. et hec quoque prima minoris quantitatis species est. Hic autem numerus huiusmodi ē: qui in alteri cōparatiōe p̄ducit: plus quā

semel maior; numerat sūmā: sua seq̄uātitate cuī eo eq̄liter inchoās eq̄ liuerq; determinās. Idem autē dico numerat qd metū. Si igit̄ bis solū maiorē numerū minor numerū metitur: subduplus vocabit. si vō ter: subtriplus. si qter: subquaduplus. et sic per hēc in infinitū p̄gressio. additac̄ eos semp̄ sub p̄positione nomi nabis. vt unus duox subduplus. tri um subtriplus. 4. subquaduplus ap pellat et cōsequenter. Lū autē naturā liter multiplicitas et submultiplicitas infinita sit: eorū quoq; species per p̄pias generationes in infinita consi deratione versant. Si enī positis in naturali constitutione numeris singulos per suas cōsequentias pares eligas: omnīū ab uno parium atq; imparium sese sequentium duplices erunt. et huius speculationis terminus non deficit. Dona enī natura lis numerus hoc modo. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. Horum ergo si primū sumas parem id est. 2. prīmi duplus erit id est vnitatis. Si vero sequen tem parem id est. 4. secundi duplus est: id est duorū. Si vero tertii pare sumas id est. 6. tertij numeri in natu rali cōstitutione duplus est id est ter narij. Si vero quartū pare in spicias id est. 8. quarti numeri id est qterna rij duplus est. Ideq; in ceteris in finitu sumentib; sine aliquo impedimento procedit. Triplices autē na cuntur: si in eadem dispositio ne natu rali duo semper intermitant: et qui post duo sūt ad naturalem numerū

cōparentur excepto ternario: qui vt
vnitatis triplus sit solū binariū pre-
termittit. Post vnu et duo. 3. sūt qui
triplus vnius est. Rursus post. 4. et
5. sūnt. 6. qui secūdi numeri id est du-
oru triplus est. Rursus post. 6. sūnt
7. et. 8. et post hos. 9. qui tertij nume-
ri id est ternarij triplus est. Atqz hoc
idem in infinitū si quis faciat sine vi-
la offensione pcedit. Quadruploz
vero generatio scipit si quis tres nu-
meros intermitat. Post vnu quip-
pe 2. et. 3. sūnt. 4. qui primi id est
vnius quadruplus est. Rursus si in-
termisero quinariū:senariū: et septen-
ariū:octonariū mihi quartū occur-
rit:tribus scilicet intermissis:qui bi-
narij id est secūdi numeri quadruplus
est. At vero si post octo tres ter-
minos intermisero id est. 9. et. 10.
et. 11. duodenarius qui sequit ternarij
numeri quadruplus ē. Atqz hoc
idem in infinitū pgressis necesse est
evenire sempqz vna terminoz inter-
missione si crescat adiectio:ordina-
tas te multiplici numeri vices inue-
nire miraberis. Si enī. 4. intermit-
tas:quincuplus inuenit. si quiqz:sex-
cuplus. si sex septuplus. sempqz ipso
multiplicitatis nomine vno minus
intermissioz vocabulo pcreant. Nā
duplus vnum intermittit:triplus. 2.
quadruplus. 3. quincuplus. 4. Et de
inceps ad eundē ordinē sequētia ē.
Et oēs quidē dupli scdm pprias se-
quentias pariu numerorū pares sūt
Tripli vero vnu semper par termino
impar aliis inuenit. Quadrupli ve-
ro rursus semper parem custodiunt
quantitatē. Cōstituunturqz a quar-

to numero vno ex prioribus per or-
dinē positis paribus intermissio: pri-
mo pari binario. post hunc. 8. inter-
missio senario. post hunc. 12. trāsmis-
so denario. Atqz hoc idem in ceterz
Quincupli vero ppositio scdm tripli-
cis similitudinez alternatim parib⁹
atqz imparibus positis ordinat.

De supparticulari eiusqz speciebus
earuz generationib⁹. Lāp. 24.

Uperparticularia
ris vero ē numerus ad alterū cō-
paratus:quoties
habet i se totū mi-
norē et partē eius
aliquā. Quis si mi-
noris habeat medietatē: vocat ses-
qualter. si vō tertia partē: vocatur
sesquiterius. si vero quartaz: vocat
sesquiquartus. et si quintā: vocatur
sesquiquintus. Atque his nomini-
bus in infinitū ductis: in infinitū
quoqz superparticulariū forma pro-
gredit. Et maiores quidē numeri
hocmodo vocantur: minores vero
qui habentur toti et eoz aliqua ps:
vnu subsesqualter: alter subsesqui-
terius:alius subsesquiquartus: ali-
us vero subsesquiquintus: atqz idēz
scdm maiorū normā multitudinēqz
protēdī. Voco autē maiores nume-
ros duces:minores comites. Sup-
particulariū quoqz infinita est mul-
titudo:ob eam rē quod eiusdē speci-
es interminabili progressionē fun-
gunt. Namqz sesqualter habebit qui-
dez duces oēs post ternariū nume-

nū natural
omnes p
res.hoc
dus scdo
inceps.
versus t
atqz dup
1/2/3
1/3/6
1/2/4
Primi
natura
us ver
us bina
rio:xl'n
oēs tripl
numerio
emilia i
nascer. tre
et eoz me
qz grine
te id est.
claudit
eodeqz
vero si q
cularis n
id est sesq
riat.ac di
rationis ta
qui minor
mel et eius
tini si omni
ro stinua
a ternario
tur:eruntq
tes tripli.
do numer
drupli si
sub primo
sub scdm le

rū naturaliter triples. Comites yō omnes post binariū naturaliter pa-
res. hoc modo: vt prim⁹ primo: secū-
dus scđo: tert⁹ tertio cōparet: t de-
inceps. Describantur enī longissimi
versus triplicium naturalis numeri
atq; duplicitū: t sit hoc modo.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
3	6	9	12	15	18	21	24	27	30
2	4	6	8	10	12	14	16	18	20

Primus igit̄ versus cōtinet numerz
naturale: secūdus eius triplice: tert⁹
us vero duplice. atq; in eo si ternari
us binario: vel si senarius quaterna
rio: v̄l nouenari⁹ senario cōparet: v̄l
oēs triples superiores si duplicit⁹
numeris cōsequenib⁹ opponant:
emilia id est sesqualtera proportio
nasceret. res enī habent intra se duo
t eoz mediā partē id est. 1. sex quo-
q; continent intra se. 4. t eoz medietā
tē id est. 2. t nouē intra se senarium
claudūt: t eī mediā partē: id est. 3.
eodēq; modo in ceteris. Dicenduz
vero si quis secūdā specie sup parti-
cularis numeri cōsiderare desideret
id est sesquiteria: qualis ratione repe-
riat. ac diffinitio quidē huius cōpa-
rationis talis est. Sesquiterius est:
qui minori cōparatus habet eum se-
mel t eius tertia partē. sed hi inueni
unt si omnib⁹ a quaternario nume-
ro continuatim quadruplici cōstitutis:
a ternario numero triples cōpare-
tur: eruntq; duces quadrupli: comi-
tes tripli. Sit enī in ordine hoc mo-
do numer⁹ naturalis: vt sub eo qua-
drupli: t sub eo tripli sint. supponat
sub primo quadruplo prim⁹ triplus
sub scđo secūdus: sub tertio tert⁹: et

eodē modo cuncti eius dē p̄mū ver-
sus tripli in ordinē dirigant.

1	2	3	4	5	6	7	8
4	8	12	16	20	24	28	32
3	6	9	12	15	18	21	24

Igitur primū primo si cōpares seq-
teria ratio cōnēdit. Nā si. 4. tribus
cōpares: habebūt in se. 4. totū ter-
nū t eius tertia partē id est. 1. t si se-
cundū scđo id est octonariū senario
cōpares: idem inuenies: habebit enī
octonarius senariū totū t ei⁹ tertiaz
partē id est. 2. t per eandē sequentia
v̄l in infinitū pgrediendū est. No-
tandum quoq; est: qđ. 3. comites sunt
duces. 4. Rursus. 6. comites: duces
8. t in eodē ordine ceteri simili mo-
do vocantur duces sesquiterii: comi-
tes sub sesquiterii: t in cunctis scđom
hūc modum posita conuenit serua-
re vocabula.

De quodaz vtili ad cognitionē sup
particularib⁹ accidente. Lāp. 25.

De aut̄ aduni-
rabile pfundis
simusq; in isto-
rū ordinib⁹ in-
uenitur: qđ pri-
mus dux pri-
musc̄ comes
ad se inuenien-
nulla numeri
intermissione copulan̄. Nam primi
se nullo in medio positio transeuit: se
cūdi interponit. 1. tertij duos: quar-
ti. 3. t deinceps una semper minore
quā ipsi sūt intermissione succrescat
Atq; hoc vel in sesquiteris v̄l in ses-

quintijs vel in alijs supparticula-
ris partibus necesse est inueniri. Na-
que vt quaternarius cōtra ternariū
cōparetur: nullū intermissus. post
3. enī mox. 4. sūnt. At vō. 6. 5. 8. in
scđo scilicet sesquitertio: vna facta
est intermissio. Inter. 6. enī et. 8. so-
lus est septenarius qui transmissus
est numerus. Rursus vt. 9. dītra. 12.
cōparemus: qui sunt in dispositione
tertiij: duorum mediorū est facta trā-
missio. Inter. 9. enī et. 12. sūnt. 10. et
11. scđm hunc modum quarta dis-
positio 3. quinta 4. intermitit.

Descriptio p̄ quā doceſ ceteris ineq-
uitatis specieb⁹ antiquiorē esse mul-
tiplicem.

Lap. 26.

Vnoniam autem
naturaliter et se-
cundū propriaz
ordinis cōsequē-
tiā: multiplicē in
equalitatib⁹ spe-
cie cunctis pre-
posuimus: pri-
māq; speciem esse monstrauimus:
licet hoc nobis posterioris operis
ordine clareſcat: hic quoq; perſtrin-
gentes id quod pproſuimus planissi-
me breuiterq; doceamus. Sit enim
talis descriptio in qua ponat in or-
dinē vſque ad denarium numerus
continui numeri ordo naturalis: et

segundo versu duplus ordo teratur:
tertio triplus: quarto quadruplus:
et hoc vſq; ad decuplū. Sic enim co-
gnoscemus quē admodū superpar-
ticulari et superpartienti: et cunctis
alijs princeps erit species multipli-
cis: et quedam alia ſimil inspicim⁹
et ad subtilitatē tenuiſſima: et ad sci-
entia utiſſima: et ad exercitationeſ
mentis iocundiſſima.

Dīuina profectio et ad-
miranda in hac py-
thagore tabula re-
condita ſunt

rena p̄tib⁹

21.07.1
Litteras

Prima vñtas.

2. articulo.

5.

6.

7.

8.

9.

10.

Secunda.

Ratio at-

le.

S

rent: qui
entes in
duplex i-
citatō o

eratur:
uplus:
enim co
perpar
cunctis
multipli
spiciem
r ad sci
tationes

PYTHAGOREI
Tetragona. Longitudo. Secunda vnitatis.

16

Prima vnitatis.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Latitudo.	X	4	6	8	10	12	14	16	18	20
Secunda vnitatis.	*									
3	6	9	12	15	18	21	24	27	30	
4	8	12	16	20	24	28	32	36	40	
5	10	15	20	25	30	35	40	45	50	
6	12	18	24	30	36	42	48	54	60	
7	14	21	28	35	42	49	56	63	70	
8	16	24	32	40	48	56	64	72	80	
9	18	27	36	45	54	63	72	81	90	
10	20	30	40	50	60	70	80	90	100	

Secunda vnitatis.

Longitudo.

Tetragone.

Ratio atq; expositio digeste formu
le.

Lap. 27.

Si ergit duo pma late
ra pposite formulæ q
faciunt agulū: ab uno
ad. 10. et. 10. pceden
ti a respiciat: r his sub
teriores ordies cōpa
rent: qui scilicet a. 4. angulum incipi
entes: in vigenos terminū ponunt:
duplex id est prima species multipli
citatis ostendit: ita vt p̄mu. s pri-

mū sola superet vnitate: vt duo vnu
secud' scdm binario supuadat: vt q.
ternari' binariū. tertii' tertii' tribus:
vt senari' ternariū. qrtus qrtū qter
narii numerositate transcedat: vt
8 qternariū: r p eādē cūci sequētiā
sele minoris pluralitate pretereant.
Si vero tertii' angulis aspiciat: q ab
9. inchoās lōgitudinē latitudinēs
tricensis altrinsecus numer' extēdit:
et hic cū p̄ma latitudine et lōgitudi
ne cōparetur: triplex species multi-

Aurea same mensa

Tertii' vnitatis.

X
ita nero
na narrat
per parti-
cūlaris

plicitatis occurrit: ita ut ista cōpara-
tio per .x. litterā fiat. Dicq; se nume-
ri superabūt secundū paritatē faciā
naturaliter conexione. Primus enī
primū duobus superat: ut vñū. 3. se-
cūdū scdm̄ quaternario: ut binariū
senariū. tertius tertii sex: ut ternariū
nouenariū. et ad eūdē ceteri mo-
dū progressionis augescunt. Quaz rem
nobis scilicet et ipsa naturalis obie-
cit integritas: nihil nobis extra ma-
chinātib;: ut in ipso modulo descri-
ptionis apparet. Si quis aut̄ quar-
ti anguli terminū qui sedeciz nume-
ri quantitate notatus est: et longitu-
dinē latitudinēq; in quadrigenos
determinat velit superioribus cōpa-
rare p. et litterē formam p̄portione
collata quadrupli multitūdinē pno-
labit. Dicq; est ordinabilis sup se p-
gressio ut primus primū tribus supe-
ret: ut. 4. vnitatē. Secūdū secūdūz
senario vincat: ut octo binariū. Ter-
tius tertii nouenario trāseat: ut duo
denarius ternariū. et sequētes sumu-
le triū se semper adiecta quātitate tra-
fileant. Et si quis subteriores aspici-
at angulos: idem p̄ oēs multiplicati-
tatis species vscq; ad decuplū dispo-
sitissima ordinatione perueniet.
Si quis vero in hac descriptione
supparticularis species requirat ta-
li modo reperiēt. Si enī scdm̄ angu-
li notet cui⁹ est initii quaternarius:
eig; supiacet binarius: atq; hūjē se-
quentē quis accommodet ordinē: ses-
qualtera p̄portio declarabū. Nam
tertius scdm̄ versus sesqualter est: ut
tres ad duo: vel sex ad quatuor: vel
8. ad. 6. vel. 12. ad. viij. Itemq; in cē-

teris qui sūt in eadē serie numeri: si
talis cōingatio misceat: nulla varie-
tatis dissimilitudo surripiet. Eadēz
tū sūmarū supgressio est in hoc quo
que q; in duplicibus fuit. Prim⁹ enī
primū id est ternarius binariū uno
superat. secundus vō scdm̄ duobus
tertius tertii tribus et deinceps. Si
vō quartus ordo tertio cōparetur:
ut. 4. ad. 3. et eodē ceteros ordine cō-
fecteris: sesquiteria cōparatio colligi-
tur: ut. 4. ad. 3. vel. 8. ad. 6. et. 12. ad
9: videsne ut in omnib⁹ his sesquiter-
ia cōparatio cōseruetur. Preterea
eos qui sub ip̄sis sūt: si idem faciens
sequētes versus alterutris cōpara-
ueris oēs sine vlo impedimento spe-
cies supparticulari agnosces. Hoc
aut̄ in hac est dispositiōe diuinū qd̄
omnes angulares numeri tetrago-
ni sūt. Tetragon⁹ aut̄ dicitur breuissi-
me dicam qd̄ post latius explicabit:
quē duo équales numeri multipli-
cant. ut in hac quoq; descriptiōe est.
vnus enī semel: vn⁹ est: et est potesta-
te tetragonus. Itē bis duo. 4. sunt.
Ter. 3. 9. quos in semetipsas multi-
plicatiōes p̄imi ordinis p̄fecere. Lir
cū ip̄sos vero qui sūt id est circū an-
gulares: longilateri numeri sūt. Lō-
gilateros aut̄ voco quos vno se sup-
gredientes numeri multiplicat. Lir
cū. 4. enī. 2. sunt et. 6. sed duo nascūt
ex uno et duob⁹ cū vñū bis multipli-
caueris: sed vñitas a binario vñita,
te p̄cedit. Sex vō a duobus et tribis
bis enī tres: senariū reddūt. Noue-
nariū vō sex et. 12. claudūt. q. 12. ex
tribus nascunt et. 4. Ter enī. 4. fiunt
12. Senari⁹ vñderex duob⁹ et tribus.

Numerus de scribitur vel
per retulatas suas arithmeticas
vel per unitates

Bis enī. 3. faciūt. 6. qui omnes vno
maioribꝫ lateribus pcreati sunt. Nā
cū. 6. ex binario ternarioqꝫ nascunt:
tres binariū numerū vno superant
cunctiqꝫ alij eius dē modi sunt: vt pri
mo t scđo ordine ad alterutru mul
tiplicatis terminis pcreant: ita vt qđ
nascit̄ ex duobꝫ longilateris altrin
secus posit̄: t bis medio tetragono
tetragonus sit: Et rursus qđ ex duo
bus altrinsec⁹ tetragonos: t vno me
dio longilatero bis facto nascitur:
ipse quoque tetragonus sit: t vt an
gulorū totius descriptionis ad an
gulares tetragonos positorū vnius
anguli sit prima vnit̄: alterius vno
qui ɔtra est tertia. Bini vno altrinse
cus anguli secundas habeant vnit̄es: t
duo angulariū tetragonorū an
guli equi faciunt qđ sub ip̄is stinet̄
illi qđ fit ab vno illorū qui est altrin
secus angulorū. Multa enī sūt alia
quæ in hac descriptiōe vtilia possunt
admirabiliqꝫ pprendi quæ interim
pter castigatā introducendi breui
tatem ignota esse pmittimus. Nunc
vero ad sequētia ppositū cūertam⁹.

De tertia inēqualitat̄ specie que di
cū suppartiens: deqꝫ speciebus eius
earūqꝫ generationibus. Cap. 2. 8.

Sit post duas pri
mas habitudines
multiplices t super
particulares: t eas
quæ sub ip̄is sūt sub
multiplices: et sub
superparticulares:
tertia inēqualita-

tis species inueniuntur: quæ a nobis su
periū suppartiens dicta est. Hec ē.
aut̄ quæ sit cū numerū ad aliū cōpa
ratus: habet eū totū infrase: t ei⁹ in
sup aliquas partes: vel duas: vel. 3.
vel. 4. vel quot ipsa tulerit cōparatio
Quæ habitudo incipit a duabus pti
bus tertijs. Nā si duas medietates
habuerit: qui illum intra se totū co
ercent: duplis p suppartiente cōponi
tur. Habebit autē vel duas tertias
vel duas quintas: vel duas septimas
vel duas nonas. t ita pḡ edientib⁹
si duas solas partes minoris nume
ri suphabuerit: per easdē partes im
paribus numeris minore major sū
ma trascendit. Nā si eū habeat torū
t duas eius quartas: supparticula
ris necessario reperiſ. Nā due quar
te medietas est: t fit sesqualtera cō
paratio. Si vno duas sextas: rursus
est supparticular. Due enī sextę ps
tertia est. Qđ si in cōparatiōe ponat̄
sesquiterie habitudinis efficiet for
mā. Post hos nascunt comites qui
subsuppartientes vocant̄. hi aut̄ sūt
qui habent ab alio numero et eorū
vel due: v̄l. 3. vel. 4. v̄l. quotlibet alię
partes. Si ergo numerus aliū intra
se numerū habēs eius duas partes
habuerit: supbipartiens nominatur
si vero tres suptripartiens. quod si
4. supquadripartiens. atqꝫ ita pḡe
dientibus in infinitū singere nomi
na licet. Ordo aut̄ eoz naturalis ē:
quoties disponunt̄ a tribus omnes
pares atqꝫ impares numeri natura
liter cōstituti: t sub his aptantur alij
qui sunt a quinario numero incipi
entes omnes impares. His igitur

ita dispositis: si primus primo: secū-
dus scđo: tertius tertio: et ceteri cete-
ris cōparent: superpartiens habitu-
do procreatur. Sit enīm dispositio
hoc modo.

3	4	5	6	7	8	9	10
15	7	9	11	13	15	17	19

Si ḡit quinarij numeri ad ter-
nariū cōparatio consideretur:
erit suppartiens ille qui vocat̄ supbi-
partiens. Habet enim quinarius to-
tos in se tres et eorum duas partes:
id est. 2. Si vero ad secundū ordinē
speculatio referatur supertriparties
proportio cognoscetur. atque in se-
quētibus per omnes dispositos nu-
meros omnes in infinitū species hu-
ijs numeri conuenientes ordina-
tasq; respicies. At vero quemadmo-
dū singuli procreantur si in infinitū
quis curet agnoscere.hic modus ē
Habitudo enim superbipartientis:
si vtrisq; terminis duplicitur: semp
superbipartiens proportio procrea-
tur. Si enim quis duplicit. 5. faciet
10. si tres facit 6. qui. 10. contra se-
narij cōparati superbipartientem
faciunt habitudinē. et hos ipsos rur-
sus si duplicaueris: idem ordo pro-
portionis accrescit. Idemq; si in in-
finitū facies: statū prioris habitu-
dinis non mutabit. Si vero super-
tripartientes inuenire contendas:
primos supertripartientes id est. 7.
et 4. triplicabis et huiusmodi nasce-
tur. Si vero qui ex his nati fuerint
ternarij multiplicatione produxe-
ris: idem rursus efficient. Quod si
superquadripartientes quemadmo-
dum in infinitū progrediantur

optes addiscere: prīmas eorū radi-
ces in quadruplū multiplicles licet:
id est. 9. et. 5. et eos qui illa multipli-
catione proferentur: rursus in qua
druplū: et eandem fieri proportio-
nem inoffensa numirum ratione re-
peries. Et ceterē species vna semper
plus multiplicatioē crescentibus ra-
dicibus oriuntur. Radices autem
proportionum voco numeros in su-
periore dispositione descriptos. qua-
si quibus omnis summa supradictę
coparationis innititur. In hoc quo
que videndum est: quoniam cum due
partes minore plus in maioribus
sunt: tertij semper vocabulū subau-
ditur. Ut supbipartiens qui dicitur
quoniam duas minoris numeri ter-
tias partes haber: dicatur superbipar-
tiens tertias. Et cum dico super-
tripartiens: subaudit̄ necesse sit su-
pertripartiens quartas: quoniam
tribus super quartis exuberat. Et
superquadripartienti subaudit̄
superquadripartiens quintas. et
ad eundem modum in ceteris vno
semper adiecto superhabitatis par-
tes subauditio facienda est. vt eorū
germana conuenientiaque his no-
mina hec sint. vt qui dicitur superbipar-
tiens: idem dicatur superbitercius.
Qui dicitur supertripartiens is
sit supertriquartus. et qui dicitur su-
perquadripartiens: idem dicatur su-
perquadriquintus. eademq; simili-
tudine usque in infinitū nomina
producantur.

De multiplici superpar-
ticulari. Cap. 29.

Hic relate ad ali-
quid quātitatis.
simplices et prime
species he sunt.
Due vero alie ex
his velut ex aliis
principijs cōponūt
ut multiplices su-
perparticulares: et multiplices super
partientes, horumq; comites submul-
tiplices suppaticulares: et submulti-
plices suppaticentes. Namq; in his
ut in predictis proportionibus: mino-
res numeri et eorum quoq; species om-
nes addita sib p̄positione dicunt.
Quorum diffinitio talis reddi potest.
Multiplex suppaticularis est: quo-
tiens numerus ad numerz cōpara-
tus: habet eum plusquam semel et eius
vnāpartē. hoc ē habet eū aut duplū
aut triplū: aut quadruplū: aut quo-
tiens liber: et ei qālibet aliquā par-
tem: vel mediā: vel tertiā: vel quartā
vel quecumq; alia partiū exuberatio-
ne contigerit. Hic ergo et multiplici
et suppaticulari consistit. Quod enī
cōparati numerū plusquam semel ha-
bet multiplicis est. Hoc vero qd mi-
norem in habenda parte transcen-
dit: superparticularis. Itaq; ex vtro
que nomine facto vocabulo est. spe-
ciez illius ad illarum scilicet sunt
imaginem proportionū: ex quibus
ipse numerus originem trahit. Nam
prima pars hui⁹ vocabuli que mul-
tiplicis nomine possessa est: multipli-
cis numeri specierum vocabulo no-
minanda est. Que vero suppaticu-
laris est: eodē vocabulo nūcupabit
quo suppaticularis numeri species

18
vocabant. Dicēt enī q duplicē ha-
buerit alium numerū: et eius media
partem: duplex sesqualter. qui vero
tertiaz: duplex sesquiterci⁹. qui quar-
tam: duplex sesquiquartus. et dein-
ceps. Si vero ter eum totum conti-
neat et eius medianam partem: vel ter-
tiam: vel quartā: dicitur triplex ses-
qualter: triplex sesquitercius: triplex
sesquiquartus. et eodem modo in ce-
teri. Diceturq; quadruplicis sesqual-
ter: quadruplicis sesquitercius: qua-
druplicis sesquiquartus. et quotiens
totū numerū in semetipso continua-
rit: per multiplicē numeri species ap-
pellatur. quā vero partem cōparati
numeri clauserit: scdm superparticu-
larē comparationē habitudinemq;
vocabitur. Horum autem exempla
huiusmodi sunt. Duplex sesqualter
est: vt quinq; ad duo. habent enim
5. binarium numerum bis et ei⁹ me-
diā id est. 1. Duplex vero sesquiter-
cius est septenari⁹ ad ternarium cō-
parat⁹. At vero nouenarius ad qua-
ternariū duplex sesquiquartus. Si
vero. 11. ad. 5. dupler sesquiquint⁹.
Et hi semper nascentur dispositis in
ordinem a binario numero omni-
bus naturaliter paribus imparibus
que terminis: si contra eos omnes a
quinario numero impares cōparen-
tur. vt primū primo: scdm secundo:
tertiū tertio caute et diligenter appo-
nas. vt sit dispositio talis.

2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
5	7	9	11	13	15	17	19	21	23

Si vero a duobus paribus om-
nibus disposit⁹ terminis: illi q
a quinario numero iechoates: quatio-

numero rursus sese transiliunt cōparant: oēs duplices sesqui alteros creant ut est subiecta descriptio.

2	4	6	8	10	12	.
5	10	15	20	25	30	

Si vero a trib⁹ inchoent dispositiones: et trib⁹ sese trāsiliant: et ad eos aptent q̄ a septenario inchoantes: septenario sese numero trāsgreditur: oēs duplices sesquiterij habitabit diligēter cōparatione nascuntur: ut subiecta descriptio monet.

3	6	9	12	15	18	21
7	14	21	28	35	42	49

Si vero oēs in ordinē quadripli disponant: hi qui naturalis numeri quadrupli sūt: vt vnitatis q̄duplicius: et duorum: triūq; et quatuor: atq; quinarius: et ceterorū sese sequentiū: vt ad eos aptentur a nouenario numero inchoātes: sp̄ sese nouenario p̄cedentes: tunc duplicitis sesqui-quarte p̄positionis forma texerit.

4	8	12	16	20	24	.
9	18	27	36	45	54	

Et si vero species hui⁹ numeri q̄ē triplex sesqualtera hoc modo procreat: si disponantur a binario numero omnes in ordinem parates: et ad eos septenario numero inchoātes: septenario sese supergredientes: solito ad alterutru modo cōparationis aptentur.

2	4	6	8	.
7	14	21	28	

Si autem a ternario numero ingressi cunctos naturalis numeri triplices disponamus: et eis a denario numero denario sese super-

gredientes ordine cōparemus: omnes triplices sesquiterij in ea terminorū cōtinuatione puenient.

3	6	9	12	.
10	20	30	40	

De eorum exemplis in superiore formula inueniendis. Cap. 30.

Orum autem eorumq; qui se quunt exempla itegre planteque possimus pernotare: si in priorē descriptione quā fecim⁹ cū de superparticulari et multipliciti loqueremur: vbi ab uno vsc⁹ in denarium multiplicationū summa concruit: diligens velimus acumen intendere. Ad primū enī versū omnes qui sequuntur collati ordinatas uenientesq; multiplicis species reddēt. Si vō ad scdm cūctos qui tertij sunt ordinis aptaueris: ordinatas species supparticularis agnosces. Qd si tertio ordini quicunq; sunt in quinto versū cōpares: suppartientis numeri species positas uenienter aspices. Multiplex vero supparticularis ostendit: cū ad secundū versū omnes q; sunt quinti versus serie cōparant vlt; q; sunt in septimo vel q; sunt in nono atq; ita si i infinitū sit ista descriptio in infinitū hui⁹ p̄positionis species p̄creabunt. Manifestū autē etiā hoc est: qd horū comites semp̄ cū sub p̄ositione dicentur: vt est subduplex

sesqualter
subduplex
dem ad hu-

De m̄stipli

vel. 3. v.
las: scdm
ram. I.
superius
tates: ne
sed due te
septime a
tiā. Nō el
exempla
ter nostr
nire. Ulo
partes: d
plex sup
quadrip
ghipartie
et triplex
Uit. 8. ad
suphiparti
quicq; ab
sele numer
ti ad eos
nari sese c
erit diffi
p̄dictū me
Nec quo
qd minor
positio n

sesqualter : subduplex sesquiterius.
subduplex sesquiquartus. et ceteri q
dem ad hunc modum.

De multiplici suppartiente. Cap. 31

Ulpitplex vero sup
partiens est: quorū
ens numerū ad nu
merū cōparat̄ ha
bet in se aliū nume
rū totū plusquam se
mel: et ei⁹ vel duas
vel. 3. vel quotlibet plures particu
las: scđm numeri suppartientis figu
ram. In hoc quoq; propter causas
superius dictā nō erunt due medie
tates: neq; due q̄rtę: neq; due sextę:
sed due tertię: vel due quinque: vel due
septimę ad priorē similiē consequen
tiā. Nō est autē difficile scđm prioruz
exempla positor̄: hos quoq; et pre
ter nostra exempla numeros inue
nire. Vocabuntq; hi scđm proprias
partes: duplex supbipartiens: vel du
plex suptripartiens: vel duplex sup
quadriparties. Et rursus triplex su
pbipartiens: et triplex suptriparties:
et triplex supquadriparties: et similiter
Ult. 8. ad. 3. cōparati faciūt duplicez
supbipartiente. et. 16. ad. 6. et omnes
quicūq; ab. 8. incipiētes: octonario
sese numero transgrediunt: cōpara
ti ad eos qui a tribus inchoātes ter
narij sese quantitate p̄tereunt. Nec
erit difficile alias eius partes scđm
p̄dictū modū diligentibus reperire
Hic quoq; illud meminisse debem⁹
qd̄ minores et comites nō sine sub:p
positiōe nominant. et sit subduplex

superbipartiens : subduplex super
tripartiens.

Demonstratio quēadmodū omnis
inequalitas ab equalitate proces
serit. Capitulū. 32.

Estat autē no
bis p̄fudissimā
quandā trade
re disciplinaz: q
ad omnē natu
rē vim rerūq; in
tegritatē maxi
ma ratione pti
neat. Magnus quippe in hac scien
tia fructus est: siq; nō nesciat qd̄ bo
nitas diffinita ē et sub scietiā cadēs:
animozq; semp imitabilis et pceptibi
lis prima natura est: et siq; substatię
decore ppetua. Infinitū vero maiſ
cie dedecus est: nullis p̄prijs princi
pijs nixū: sed natura p̄ errans a bo
ni diffini: iōe principij: tanq; aliquo
signo optime figure impressa cōpo
nit: et ex illo errorz fluctu retinet. Nā
nimia cupiditatē: ireq; immodicaz
effrenationē: quasi quidā rector ani
mus pura itelligētia roborat̄ astrin
git. et has quodāmodo ineqlitatis
formas tēperata bonitate ɔstituit.
Hoc at̄ erit p̄spicuū: si itelligam⁹ oēs
ineqlitat̄ species ab eq̄litatis crevis
se p̄mordijs: vt ipsa qdāmodo eq̄ui
tas matris et radicis obtinens vim:
iā oēs ineqlitat̄ species ordinēs p̄
fundat. Sint enī nobis tres eq̄les
termini id est tres unitates: vel. 3. bi
ni: vel tres terni: vel tres q̄terni: vel
quātos vltra libet ponere. Qd̄ enim.

in vnis tribus treminis enenit: idem
 contingit in ceteris. Ex his igit scđz
 pcepti nostri ordines videas primū
 nasci multiplices: et in his duplices
 prius: de hinc triplos: deinde qđri
 plos: et ad eundē ordinē sequentes.
 Rursus multiplices si cōvertant: ex
 his supparticulares oriēnt: et ex du
 plicibus quidē sesqualteri: ex tripli
 bus sesquiterii: ex quadruplicis ses
 quarti: et ceteri in hunc modū. Ex su
 perparticularib⁹ vero cōuersis super
 partientes nasci necesse ē. ita vt ex se
 qualtero nascat supbipartiens: sup
 tripartientē sesquitercius gignat: et
 ex sesquiquarto supquadripartiens.
 Rectis aut̄ positis neq; cōuersis pri
 oribus supparticularibus multiplic
 es supparticulares oriunt. Recti
 vero suppartientibus multiplices
 suppartientes efficientur. Pre
 cepta aut̄ tria hec sunt: ut primū nu
 merū primo facias parem: scđm vō
 primo et scđo: terciū primo duob⁹ se
 cūdis et tercio. Hoc igit̄ cu in termi
 nis equalibus feceris: ex his qui na
 scēti duplices erunt. De quibus du
 plicibus si idem feceris: triplices p
 creant: et de his quadruplices. atq; i
 infinitū cōes formas numeri mltiplices
 explicabit: iaceat igit̄. 3. t̄mini eōles.

Ponat itaq; primo prim⁹ equa
 lis id est unus. Secūdis vero
 primo et secūdo id est. 2. tertius vero
 primo duobus secūdis et tercio par
 sit: id est vni et duobus vnis et vni. qđ
 sunt. 4. vt est descriptio.

1	1	1	1
1	2	4	

AId estne vt dupli proportionalē
 sequēs ordo texatur. Fac rur
 sus idem de duplicibus vt sit prim⁹
 primo equalis: id est vni. secundus
 primo et secūdo: id est vni et duobus
 qui sunt. 3. tertius primo id est vni
 duobus secūdis id est. 4. et tertio id
 est quatuor. qui simul. 9. sunt: et ve
 nit hēc forma.

1	1	1	1
1	2	4	
1	3	9	

Rursus si de triplicibus idē sece
 ris: continuo quadruplus pro
 creabitur. Sit enim primus primo
 equis id est unus. sit secundus pri
 mo et secūdo equalis id est. 4. sit ter
 cius primo duobus secundis et ter
 cio equalis id est. 16.

1	1	1	1
1	2	4	
1	3	9	
1	4	16	

Alī in ceteris quidē ad hanc for
 mā tribus his pceptis vtemur.
 Si vero qui ex equalib⁹ nati sunt
 multiplices eos disponamus: et secū
 dum hēc pcepta vertamus: ita vt
 conuerso sint ordine: sesqualter ex
 dupli procreabitur. sesquitercius
 ex tripli. sesquiquartus ex quadru
 plo. Sint enim. 3. duplices termini
 qui ex equalib⁹ creati sunt: et qui v
 latus est prim⁹ ponat huiusmodi.

4	2	1
1	2	4

Et constituatur primo in hoc ordi
 ne primus par id est. 4. secūdus vero
 primo et scđo par: id est. 6. tertius vō p
 mo duob⁹ secūdis et tertio id est. 9.

Ecce
 exterm
 deamu
 triplic
 triplic
 ordin
 do di

Pon
 id est
 id est
 cum

Ruri
 cular
 procre
 duplo
 ens co
 hic sub

Alcisi
 tum p
 commi
 cularit
 los sup
 hēc p
 deat su
 ex selqu
 ens ex
 procre
 denon
 dinis i
 sponan

Super

proportionē
r. Sacrum
et sit primus
secundus
et duobus
id est yni
et tertio id
sunt: et ye

4	2	1
4	6	9

Ecce tibi illa sesqualtera quantitas ex termino duplicitate exoritur. Vt deamus nunc ad eundem modum ex triplici qui nascatur. disponant enim triplices superiores: cōuerso scilicet ordine sicut duplex. hic est quoque ordinis dispositus.

9	3	1
9	12	16

Ponatur ergo primus primo equus id est. 9. secundus primo et secundo id est. 12. tertius primo duobus secundis et tertio equus id est. 16.

9	3	1
9	12	16

Rursus secunda species superparticularis numeri id est sesquiterius procreat est. Quod si idem de qua duplo quis facere velit. sesquiquartus continuo nascetur. vt monstrabit subiecta descriptio.

16	4	1
16	20	25

Ac si quis idem de cunctis in infinitum partibus multiplicatis faciat: convenienter ordinem superparticularitatis inueniet. Quod si cōuersos superparticularares aliquis secundum hęc precepta conuertat: continuo videat superpartientes accrescere. et ex sesqualtero quidem superbipartientis: ex sesquiterio supertripartiens procreatur. et ceteri secundum cōunes denominatiois species sine ylla ordinis interpolatione nascentur. Disponantur igitur sic.

9	6	4
Superioris igitur descriptionis pri-		

mo primus equus numeris ascribat id est. 9. secundus vero primo et secundo id est. 15. tertius vero primo duobus secundis et tertio id est. 25.

9	6	4
9	15	25

Si ergo sesquiterium eodem modo vertamus: ordo supertripartiens inuenitur. fit enim prima propositio sesquiterii.

16	12	9
16	28	49

Ponatur secundus priorem modum primo par primus id est. 16. secundus primo et secundo id est. 28. tertius primo duobus secundis et tertio id est. 49. Omnis ergo summa disposita supertripartientes efficiet.

16	12	9
16	28	49

Rursus si sesquicūntū eodem modo vteris supqdripties statim quantitas pcreabit. vt ē ea forma quaz suppositā vides.

25	20	16
25	45	81

Restat quēadmodum ex supparticularibꝫ et suppartientibꝫ multiplices supparticularares: ut multiplices suppartientes nascantur ostendere. Quoz binas tantū faciā descriptiōes. Namq; si rectū et nō cōuersū sesqualterū ponimus: duplex supparticularis excrescit. fit enim hoc modo.

4	6	9
4	10	25

Ponat secundum superiore modum primo primus equalis id est. 4. secundus primo et secundo id est. 10. tertius primo duobus secundis et tertio equalis id est. 25.

4	6	9
4	10	25

Alque hęc quidem duplex sesquialtera summa producta est. Si vero sesquitertiū non cōuersum ponamus: duplis sesquitertiū inueniū. vt subiecta descriptio docet.

	9	12	16
	9	21	49

Alvero si ad suppartientes animū conuertamus: eosq; ordinātim scđm superiora p̄cepta disponamus: multiplices superpartientes ordinati p̄genitos reperiem⁹. Disponā enī superpartiēt; hęc formula.

	9	15	25
	9	24	64

Pscribatur ergo prius primo
equus id est. 9. Secūdus p̄mo
z scđo: id est. 24. tertius primo duo/
bus secūdis z tertio id est. 64.

	9	15	25
	9	24	64

Dides ne vt ex superbipartien
te duplis superbipartiens exor
tus sit. At vero si suptripartientē po
nam: duplex sine dubio tripartiens
inuenitur vt insubiecta descriptione
perspicuum est.

	16	28	49
	16	44	121

Si ergo de supparticularibus
vel de suppartientibus multi
plices supparticulares v̄l' mltiplices
suppartientes oriunt. Quare cōstat
omniiū inēqualitatū q̄litatē eē p̄n
cipiū. ex eadem enī inēqualia cūcta
nascunt. Ac de his quidē hactenus
differendū esse credidim⁹ ne vel infi
nita sectemur: vel circa res obscuris
simas ingredientiū animos detinē
tes: ab utiliozib⁹ moraremur.

Finit liber primus.

Incipiunt capitula libri secūdi.

Quēadmodū ad equalitatē omnis
inēqualitas reducas. Caplī. 1.
De inueniendo in unoquoz nume
ro quot numeros eiusdem pro
portionis possit p̄cedere: eorū
que descriptio descriptionisq; ex
positio. Cap. 2.

Quod multiplex interuallū ex qui
bus superparticularibus medie
tate posita interuallis fiat: eiusq;
inueniendi regula. Cap. 3.

De per se constante quantitate que
in figuris geometricis considera
tur: cōmuniis ratio omniiū magni
tudinum. Cap. 4.

De numero linearī. Cap. 5.

De planis rectilīneis figuris: quod
que earum triangulum principi
um sit. Cap. 6.

Dispositio triangulorum numero
rum. Cap. 7.

De lateribus triangulorum nume
rorum. Cap. 8.

De generatione triangulorum nu
merorum. Cap. 9.

De quadratis numeris. Cap. 10.

De eorū lateribus. Cap. 11.

De q̄dratorū numerop̄ ḡnatiōe: rur
susq; de eoz laterib⁹. Cap. 12.

De pentagonis eorumque lateri
bus. Cap. 13.

De ḡnatiōe p̄tagonoz. Cap. 14.

De hexagonis eorumq; generatio
nibus. Cap. 15.

De heptagonis eozq; generationi
onibus: z cōmuniis oīuz figurarū
inueniēdē ḡnatiōis regulā de
scriptiōisq; figuraz. Cap. 16.

secundi.
atē omnis
Lapīn. 1.
oqz nume
dem pro
ere: eoru
ionisqz ex
Lapī. 2.
llū ex qui
is medie
fiat: eiusqz
Lapī. 3.
titate que
considera
ni magni
Lapī. 4.
Lapī. 5.
is: quod
principi
Lapī. 6.
numero/
Lapī. 7.
n numer
Lapī. 8.
num nu
Lapī. 9.
Lapī. 10.
Lapī. 11.
tiōe: rur
Lapī. 12.
e lateri
Lapī. 13.
Lapī. 14.
eneratio
Lapī. 15.
enerationi
3 figurarū
egula de
Lapī. 16.

Descriptio figuratorum numerorū
in ordine. Lapī. 17.
Qui figurati numeri ex quibz figu
ratis numeris sīat: atqz qd trian
gulus numerus omnīū reliquoz
principiū sit. Lapī. 18.
Pertinēs ad fugratoz numerorū
descriptionē speculatio. Lapī. 19.
De numeris solidis. Lapī. 20.
De pyramide quod ea sit solidaruz
figuraz principiū sicut triangul
planarum. Lapī. 21.
De his pyramidis que a quadratis
uel ceteris multiangulis figuris
pfiscunt. Lapī. 22.
Solidoz ḡnatio nūeroz. Lapī. 23.
De curtis pyramidis. Lapī. 24.
De cubis vel asseribus vel latercu
lis: uel cuneis v̄l sphericis: vel pa
rallelipipedis numeris. Lapī. 25.
De parte altera longioribus num
eris eoqz ḡnationibz. Lapī. 26.
De antelongioribus numeris: t de
vocabulo numeri altera partelō
gioris. Lapī. 27.
Quod ex imparibus quadrati: ex
paribus parte altera longiores
siant. Lapī. 28.
De generatione laterculoz eoruqz
definitione. Lapī. 29.
De circularibus uel sphericis num
eris. Lapī. 30.
De ea natura reruz que dicit eiusdē
nature: t de ea que dicit alterius
nature: t qui numeri cui nature
coiuncti sunt. Lapī. 31.
Quod omnia ex eiusdem natura: t
alterius natura cōstant: idqz in
numeris primū yideri. Lapī. 32.

Ex eiusdem atque alterius numeri
natura: qui sūt quadratus t par
te altera longior: oēs p̄portionū
habitudines cōstare. Lapī. 33.
Quod ex quadratis t parte altera
lōgoribus omnis formaz ratio
cōstat. Lapī. 34.
Quemadmodum quadrati ex par
te altera longioribus: vel parte al
tera longiores ex quadratis si
ant. Lapī. 35.
Quod principaliter eiusdem quidē
sit substātie vñitas: secundo ve
ro loco impares numeri: tertio
quadrati: t quod principaliter dñia
litas alterius sit substātie: secun
do v̄o loco pares numeri: tertio
pte altera lōgiores. Lapī. 36.
Alternatim positis quadratis t pte
altera longioribus qui sit eorum
consensus in differentijs t in pro
portionibus. Lapī. 37.
Probatio quadratos eiusdem esse
nature. Lapī. 38.
Cubos eiusdē p̄cipare substātie qd
ab imparibz nascent. Lapī. 39.
De p̄portionalitatibz. Lapī. 40.
Quę apud antiquos proportiona
litas fuerit: quas posteriores ad
diderunt. Lapī. 41.
Quod primū de ea que vocat arith
metica proportionalitas dicen
dum est. Lapī. 42.
De arithmeticā medietate: eiusqz p
rietarybus. Lapī. 43.
De geometricā medietate: eiusqz p
rietarybus. Lapī. 44.
Quę medietas quibz rex publicarū
statibus comparent. Lapī. 45.

Quod superficies una tantum in proportionalitatibus medietate iungantur. solidi vero numeri duab*z* medietatibus in medio collocantur.

Lap. 46.

De armonica medietate eiusque proprietatibus.

Lap. 47.

Quare dicta sit armonica medietas ea quae digesta est.

Lap. 48.

De geometrica armonia.

Lap. 49.

Quae admodum constitutis altrinsecus duobus terminis: arithmeticā et armonicā inter eos medietas alterneat. atque de eorum generationibus.

Lap. 50.

De tribus medietatibus quae armonice et geometricè contrarie sunt.

Lap. 51.

De quatuor medietatibus quas posteri ad implendum denarium limitē adiecerūt.

Lap. 52.

Dispositio decē medietatū.

Lap. 53.

De maxima et perfecta symphonia que tribus distendit intervallis.

Lap. 54.

Finunt capitula

Incipit liber secundus.

Quemadmodū ad equalitatem
ōis inēqualitas reducat. Cap. 1.

Uperiori libri disputatione digestum est: quē ad modum tota

inēqualitatē substātia a principe sui generis equalitate pcesserit. Sed q̄ rex elemēta sūt: ex eis dē principalē oia cōponunt:z in eadē rursus resolutione facta resoluunt. Ut quoniā articulatis vocis elemēta sunt littere: ab eis est syllabaz, pgressa cōunctionio:z in eas dē rursus terminat extremas. eandēq; vim optinet sonus in musicis. Ita vō munduz. 4. corpora nō ignoramus efficere. Nāq; ut ait ex imbris terraz aīa gignunt:z igni. sed in hec rursus eius. 4. elemēta sit postrema resolutio. Ita igū qm̄ ex equalitatis margine cūctas inēqualitatis species proficisci videm⁹: oīs a nobis inēqualitas ad equalitatē rursus velut ad quoddā elementuz proprij generis resoluta. Hoc autē trina rursus imperatione colligē.

eaq; resoluendi ars. datis quibusc̄ libet tribus terminis inēqualib⁹ quidem: sed proportionaliter constitutis: id est: ut eandē mediū ad priū vim proportionis optineat: quā qui est extremus ad mediū in qualibet inēqualitatis rōne: vel in multiplicibus: vel in supparticularib⁹: vel in suppartientib⁹: vel in his quē ex his procreant: hoc est multiplicibus supparticularibus: vel multiplicib⁹ suppartientib⁹ eadem atq; vna ratione indubitate constabit. Propositis enim tribus ut dictū est terminis exquis pportionibus ordinatis: ultimū semp medio derahamus: et ipsum quidem ultimū primū terminū collocemus. quod de medio relinquit: secundū. De tertia vero pposito terminoz summa: auferem⁹ vnu primū et duos secundos eos qui de medietate relictū sunt. et id quod ex tercia summa reliquū: tertiu terminū cōstituem⁹. Videbis igū hoc facto in minorē modum summas reuerti: et ad principaliorē habitudinē cōparatiōes pportionesq; reduci. ut si sit quadrupla propotion: primo ad triplam: inde ad duplā: inde ad equalitatē usque remeare. Et si sit superparticularis sesquiārtius: primo ad sesquiterciū: inde ad sesquialteraz: postremo ad tres equalēs terminos redire. Hoc autē nos exempli gratia in multiplici tantum propotione docebimus. Sollertem vero in alijs quoque inēqualitatis specieb⁹ id experientein: eadem ratio pceptorum iuuabit. Constituantur enim tres ad se termini quadrupli.

22

ta legenda
proximo ad
dupla in
duplicata in
ad dupla

AUfer igit ex medio minorē: id est ex trigintaduobus octonariū: relinquuntur. 24. et primū octonariū terminū pones: secundū vō quod reliquum fuerit ex medio: id est. 24 ut sint hi duo termini. 8. et. 24. De tertio vero: id est. 128. aufer vnum primū: id est. 8. et duos secūdos qui sūt reliqui: id ē bis. 24. et relinquuntur. 72. His dispositis terminis: ex qua duplis proportionis equitati proportionis tripla redacta ē. Sunt enī hi termini

AEx his aut̄ ipsis idem si feceris: Ad dupluz rursus comparatio remeabit. Pone enim primū minori equum: id est. 8. et ex secundo aufer primum. 16. relinquentur. Sed ex tertio id est ex. 72. aufer primum: id est. 8. et duos secūdos: id est bis. 16. et erit reliqua pars. 32. Quibus positis ad duplas proportiones habitudo redigit.

IDem vero ex his si fiat: rem om̄nez ad equalitatis summas eli quabimus. Pone enīz primum minori equum: id est. 8. et aufer ex. 16. octonariū: remanent. 8. quibus dispositis: ex tertio id est. 32. sumptis primo: id est. 8. et duobus secundis id est octonarijs: supsunt. 8. Quibꝫ dispositis prima nobis equalitas cadit. ut subiecte summulē docent.

Nunc igit si quis ad alias ineq̄ualitatis species animum tendat eandem conuenientiam intubans inueniet. Quare pronunciandum est:

nec vlla trepidatione dubitandum quod quemadmodum per se constantis qualitatis unitas principius et elementum est: ita et ad aliquid relatae qualitatis equalitas mater est. Demonstrauimus enim quod hinc et eius pcreatio prima foret: et in ea rursus postrema solutio est.

De inueniendo in unoquoq; numero quot numeros eiusdem proportionis possit precedere: eorum descrip̄tio: descriptioisq; expositio. La. 2.

Et aut̄ quedam in hac re profunda et miranda speculatio et ut ait nī comach' ennoeo phaton theorema pficies. et ad platonicam in timo anime generationē. et ad inter ualla armonie discipline. Ibi enīz iubemur pducere atq; extēdere tres uel quatuor sesqualteros vñl' quotlibet sesquiterias proportiones: et sesquiquartas cōpartiones. easq; scđm, ppositū ordine sepe continuas iubemur extēdere. Ne aut̄ hoc labore quodā sp̄ gdē maxio: frequenti' inferaci fiat: hac nobis rōne i quot numeris qualiter possint esse supparticulares iuestigādū est. Qēs enī multiplices tantarū similiū sibimet proportionū principes erunt: quanto ipsi loco ab unitate discesserint. Quod autem dico si sibimet similiū: tale est: ut dupli semper multiplicitas ut superius dictum est sequalteros creet. et triplex

itandum
 er se con-
 principiū
 aliquid re-
 mater est.
 quod hinc
 et: et in eis
 st.
 quoq; nu-
 ve pportio-
 nes descri-
 tio. La. 2.
 quedam
 re profun-
 dada spe-
 cūt ut ait ni-
 pennoeo
 theore
 iēs. et ad
 cam in ti-
 ad inter-
 ibi enīz
 edere tres
 l' quotli-
 : et sesqui-
 om, pos-
 emur ex
 quodā sp-
 eraci fiat:
 eris quāti-
 es iuestigā-
 es tantax-
 nū princi-
 o ab vni-
 tem dico si
 dupli sem-
 erius di-
 et. et triplex

fit dux sesquiteriorū: quadruplus
 sesquiquartū. Prūmus ergo duplex
 vñū solū habebit sesqualterū. secun-
 dus duos. tertius tres. quartus .4.
 et scdm hunc ordinē eadē fit in infi-
 nitum progressio. Neq; vñquā fieri
 pōt: ut uel supet pportionū numerū
 vel ab eo sit deminutior cōparabilis
 ab vnitate locatio. Prūmū ergo du-
 plex est binarius numerus: qui vñū
 solum sesqualterū recipit: id est ternā
 riū. Binarius enim cōtra ternariū
 cōparatus sesqualterā efficit ppor-
 tionē. Ternarius vñ quoniā medie-
 tate nō recipit: nō est alter numerus
 ad quē in ratione sesqualtera cōpa-
 ref. Quaternariū vñ numerus secū-
 dus duplex est. hic ḡduos sesqual-
 teros precedit. Est enim ad ipsum
 quidē cōparatus senarius numerū
 ad senariū vñ quoniā medietatem
 habet: nouenariū. et sūt duo sesqual-
 teri. ad. .4. scilicet. 6. ad sex vñ. 9. No-
 uenarius vñ quoniā medietate ca-
 ret: ab hac compagatione seclusus est
 Tertius vñ duplex est. 8. hic ergo. 3
 sesqualteros antecedit. Comparat
 enim ad ipsum duodenarius nume-
 rū. ad duodenariū. 18. ad. 18. rur-
 sus. 27. At vñ. 27. medio caret. Idē
 quoq; in sequentib; eueniē necesse
 est. quod nos cum propria ordina-
 tione subdividimus. Semp enīz hoc
 diuina quadā nec humana consti-
 tutione speculationibus occurrit: ut
 quotiescūq; ultimus numerus inue-
 nit: qui loco duplicitis ab vnitate fit
 par: talis fit ut in medietates diuidi
 searique non possit.

Latitudo

1	2	4	8	16	32
3	6	12	24	48	
an	9	18	36	72	
gu	27	54	108		
la	81	162			
ris	243				

23

Lhem contingit etiam in triplici
 bus. ex illis enim sesquiterij p-
 creant. Nam quoniā primus triplex
 est ternarius numerus: habet vñū
 sesquiterū: id est. 4. Luius quater-
 narij tertia ps nō pōt inueniri: atq;
 ideo hic epyrito caret. Secundus
 vñ qui est nouē habet ad se duode-
 narius numerū sesquiterū. Duode-
 narius aut quoniā habet tertia pte:
 in sesquiteria pportionē compat ad
 eum numerus sedecim: qui tertie p-
 tis sectione solitus ē. Vigintiseptē
 aut quoniā tertius est triplex: habet
 ad se sesquiterium trigintasex. et hic
 rursus ad quadragesimaocto eadem
 pportionē cōparat. Lui si sexaginta
 quatuor appositi fuerint: eandē rur-
 sus vim pportionis explebit. Quos
 sexagintaquatuo: ad nullū sesqui-
 terū rursus aptabis: quoniā parte
 tertia nō tenet. Atque hoc in cun-
 ctis triplicibus inuenit: vt extremus
 eiusdem proportionis numerus tan-
 tos ante se precedētes habet: quan-
 to primus eoz ab vnitate discesserit
 Et qui tot sup se eiusdē pportionis
 habuerit numeros quotus ab vni-
 tate primus eorum iacet: eius pars
 qua illi compatus numerū possit eā-
 dē facere pportionē inueniri neq;
 Et triplicis quidē hec est descriptio

Latitudo.

1	3	9	27	81	243
4	12	36	108	324	
an.	16	48	144	432	
gu.	64	192	576		
la.	256	768			
ris		1024			

AT quadripli scđm hāc formaz descriptio est: ad quam scilicet qui a prioribus instruc^t accesserit: nulla rōne trepidabit: et de ceteris q̄dem multiplicib⁹ eādem conuenientia pernotabit.

Latitudo

1	4	16	64	256	1024
5	20	80	320	1280	
an.	25	100	400	1600	
gu.	125	500	2000		
la.	625	2500			
ris		3125			

Nunc quoq; p̄spicuum est: suppar ticulariū quēadmoduz prius ostensū est: primos esse multiplices. Siquidē duplices sesqualteros: triplices sesquertiōes: et cūcti multiplices cunctos in ordinē supparticula res creāt. Est cūtā in his hoc quoq; mirabile. Nāque ybi prima latitudo fuerit duplex: et sub eis dē q̄ sūt versus continui alternatim positi: scđm seriē latitudinis duplices erūt. Si vō fuerint triplices: et inferiores ordines tripla se i suis terminis m̄l tiplicatione supabūt. At in quadripla quadrupli. atq; hoc infinita dūcū speculatio non fallit. Angula res aut omnīus multiplices enenire necesse est. Erunt aut dupliū qui-

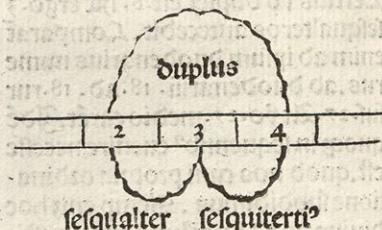
Si minor ḡbat terrā partē nō aut modis illaz h̄is vng uide regni potest ir. s. q̄ ad numerum. Dicentes q̄ sit 3 4 5. **S**i vno minor nō ḡbat terrā partē. A Blam modis illaz h̄is vng sunt eiusq; q̄ ad minorē. Dicentes q̄ sit 2 3 4. **S**i vero minor ḡbat terrā partē. et angulus interius eius uide inscribitur alio ad minorē. ḡbat proportionem. Dicentes q̄ sit 12 15 24. Dicentes q̄ sit 12 18 24.

dē triplices: triplicū quadruples quadruplorū vō quincupli. et scđm eandem ordinis incommutabilēz rationē sibimet cūctia cōsentient. Qui bus expositis ad sequētē opis seriē cōpetens disputatio cōuertat.

Quod multiplex interuallum ex quibus supparticularibus medietate posita interuallis fiat: eiusq; inueniendi regula. Lāp. 3.

Igit̄ duę prime supparticularē species coniungant: prīma spe cies multiplicitatis exorit. Omnis enī duplex ex sesqualtero sesquertiōe componit: et omnis sesqualter et sesquiā tertii dūplicem iungunt. Nam ternarii sesqualter est duorum: quatuor vero sesquertiū ternarii. sed 4. dūplus duorum.

Igit̄ sesqualter et sesquertiū vnu dūplicē componit. At vō si fuerint medietas et dūplus: inē dūplices et mediuū potest una medietas talis inueniri: que ad alteram extremitatē sesqualtera sit: ad alterā ses-

quiteria
senario
dīcta: e:
locet: ac
tiam co
vō sesq

R
que co
cularis
id est pa
titatis.
specie: id
particul
nēs mu
conium
ri dūpl
duoden
narūm

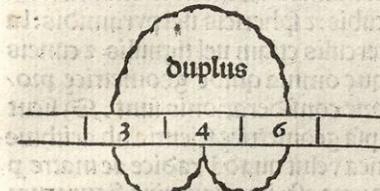
Q
uer
erit ad
18. subd
triples e

quadruplices
cupli, & scdm
mutabilez ra/
sentient. Qui
est opis serie
uerat.

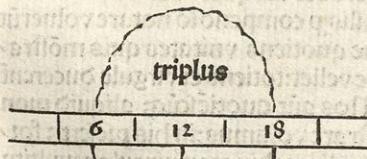
teruallum ex
us medietas
t: eisq; inne
Cap. 3.

if due prime
articulares
es coniunct
prima spe
multiplicita
z. Omnis
plex ex ses
monit: &
i. tertii du
ernarii ses
or vero ses
-4. duplus

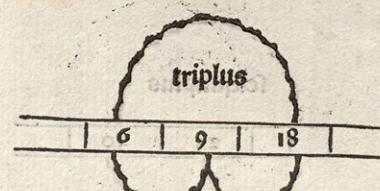
quitertia. Altrinsicus enim positis
senario & ternario: id est dupli & me
dierate: si quaternarii in medio col
loct: ad ternarii numeri sequiter
tiam continet rationem: ad senarii
vo sesqualteram.

Recete igitur dictum est: & dupli
cem a sesqualtero sesquiterio
que coniungi: & has duas supparti
cularis species duplum procreare
id est primâ speciez multiplicis quâ
titatis. Rursus ex prima multiplicis
specie: id est ex dupli: & prima sup
particulari: id est sesqualtera conti
nens multiplicis species: id est tripla
coniungit. Namq; 12. senarii nume
ri duplus est: decem vero & octo ad
duodenarium sesqualter: qui ad se
narium numeri triplus est.

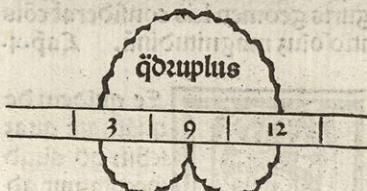
Terminis eisdem. 6. et. 18. no
menarii in medietate ponat.
erit ad senarium sesqualter: qui ad
18. subduplus est. & ad senarii. 18.
triplus est.

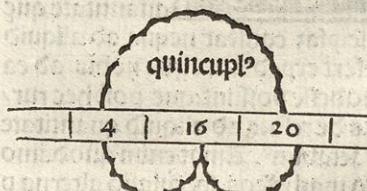
24

sesqualter duplus

Ex dupli igit & sesqualtero tri
plex ratio proportionis exorit
& in eas rursus resolutione facta re
uocat. Si autem hic: id est triplus nu
merus qui est species secunda mul
tiplicis secundæ speciei supparticu
laris aptet: quadrupli continuo for
ma conterit: & in easdem rursus par
tes naturali partitione soluet: scdm
modum quem superius demonstra
uimus.

Si vero quadruplus sese ac ses
qui quartus agglomeret: quin
cuplus continuo siet.

Quadruplum sesqui quartum
Quia si quincuplus cuz sesquinto:
in or fescupli pportio diungabit

Alq; ita scdm hāc pgressionem cuncte multiplicitat species si ne vlla rati ordinis pmutatione na scēt. Ita vo ut duplus cū sesqualtero triplicē creet. et triplus cū sesquiertio quadruplū. quadruplus cum sesquiarto quinceplū. et ceteri eo dē modo ut nullus hāc cōtinuationem finis impedit.

De p se cōstante quantitate que in figuris geometricis considerat cōis ratio oīus magnitudinū. Lap. 4.

Ec quidem de quāitate quaz scdm ad aliquid speculamur ad p̄sens dicta sufficiāt. Nūc aut in hac sequētia quēdam de ea quāitate que p seipsaz constat neque ad aliquid referit expediam. que nobis ad ea prodēsse possunt: que post hēc rursus de relata ad aliquid quāitate tractabim;. Amat enim quodāmodo matheeos speculatio alterna p bationū ratione constituit. Nūc aut nobis de his numeris sermo futurus est: qui circa figurās geometri-

cas et eaꝝ spacia dimensionesq; ver sānt. id est: de linearib; numeris: et de triangularib; uel q̄dratis: ceterisq; q̄s sola pandit plana dimensio nec nō de inēquali lateꝝ cōpositiōe coniunctis. De solidis etiam: id est: cubis: et sphericis uel pyramidis: laterculis etiam uel tiginulis et cuneis que omnia quidē geometricē proprie considerationis sunt. Et sicut ipsa geometricē scientia ab arithmetica velut quadā radice ac matre pducta est: ita etiam eius figurarum semina i primis numeris inuenim;. Planū siquidē fecimus quod oēs disciplinas hēc interempta consūmeret quas minime cōstituta infirmaret. Hoc aut cognoscendum est qđ hēc signa numeroz posita que nunc quoq; homines in sūmarū de signatione describunt: nō naturali institutione formata sunt. vt enī qui nāri subiectā notulā signant de. vel denarij quam descripsimus de x. et alias huiusmodi: non natura posuit: sed v̄sus affinxit. Quinq; enī vel decē vel quotlibet alios: illis notulis p compendio notare voluerūt ne quotiens vnitates quis mōstra-revellet: totiens ei virgule dicerent. Nos aut quotiescūz aliquid monstrare volumus: in his presertim formulis: ordinatāz virgulaz multitudinē non grauamur apponere. Lū enim quinq; volumn⁹ demonstrare: facim⁹ quinq; virgulas: ducimusq; eas hoc modo. ||| | | | et cū. 7. totidem. et cū. 10. nihil hilomin⁹. qđ naturali⁹ est quemlibet numer⁹ quantas in se retinet: tot vnitatibus designa-

re quam notulis. Est igit̄ vnit̄a vi-
cē optinēs puncti: interualli: lon-
gitudinisq̄ principiū: ipsa vero nec
interualli nec longitudinis capat.
quemadmodū punctum principiū
quidem, linea est atque interualli:
ipsū vero nec interuallū nec linea
Neque enim punctum punto sup-
positū vllū efficit interuallū: velū si
nihil nulli iungas. Nihil enī est qđ
ex nullorum procreatione nascatur
Eadem quippe etiam circa equali-
tates proportio manet. Nam si quot
libet fuerint termini pares: tantum
quidem est a primo ad secundū:
quantū a secundo ad tertium. Sed
inter primū et secundū: vel secundū
et tertium: nulla est interualli longitu-
do vel spaciū. Si enim tres sena-
rios ponas hoc modo. 6. 6. 6. quem
admodū primus est ad secundū: sic
est secundus ad tertium. Sed inter pri-
mū et secundū nihil interest. 6. enī
et. 6. nulla spaciū interualla disiugit
Ita etiam vnit̄a in seipso multiplicata
nihil procreat. Semel enim in
vnum nihil aliud ex se gignit quam
ipsa est. Nam quod interuallo caret
etiam vim gignendi interualla non
recipit. quod in alijs modis nō vi-
des euenire. Omnis enim numerus
in seipsum multiplicatus: aliū quen-
dam efficit maiore quam ipse est. id
circo quoniā interualla multiplica-
ta maiore sese spaciū pliritate disten-
dunt. Id vero quod sine interualllo
est: plus quam ipsa est pariedi nō
habet potestatem. Ex hoc igit̄ prin-
cipio: id est ex vnitate prima omnīū
longitudo succrescit: que a binarij

25 Geometria
numerī principio in cunctos sese nu-
meros explicat. quoniā primū inter
uallum linea est: duo vero interuallla
sunt lōgitudo et latitudo: id est li-
nea et superficies. Tria ergo interuallla
sunt: lōgitudo: latitudo: altitudo:
id est linea: superficies: atq̄ solidi-
tas. Preter hec aut̄ alia interuallla
inueniri non possunt. Aut enī vnū
interualluz erit quod longitudine est
aut aliquid quod duobus internal-
lis expositum est: ut si qua res longi-
tudinē habeat et latitudinē. uel tri-
na interualli dimensione porrigitur:
si longitudine: altitudine: latitudi-
neq̄ censem̄. supra q̄ adeo nihil in-
ueniri potest: ut ipsoꝝ sex motuꝝ for-
me ad interuallorꝝ naturas et nume-
rum componant. Unū enim inter-
uallū duos in se continet motus. vt
in tribus interuallis sex sese motuꝝ
summa cōficiat hoc modo. Est enī
in longitudine ante et retro: in latitu-
dine sinistra et dextra: in altitudine
sursum ac deorsum. Necesse est aut̄
ut quicquid fuerit solidum corpus:
habeat lōgitudinez latitudinēs et
altitudinē. et quicquid hec tria in
se continent: illud suo nomine solidū
voceſ. Hęc enī tria circa omne cor-
pus inseparabili coniunctione ver-
sant: et in natura corporꝝ constituta
sunt. Quare quicquid uno interualllo
caret: illud corpus solidū non est
Nam quod duo sola interualla re-
tinet: illud superficies appellat. Dis-
enī superficies sola longitudine et
latitudine continet. et hic eadem il-
la conuersio remanet. Omne enim
quod superficies est: longitudinem

et latitudinē retinet. et quod hec retinet: illud est superficies. Hec autē superficies uno tātu interuallo solidi corporis dimensione superat: quē uno rursus interuallo lineaē vincit. quē longitudinis naturā retinens latitudinis exper est. Quē linea eo quod vnius ē interualli sortita naturam a superficie uno interuallo: a soliditate duobus spacijs vincit. Punctus igit̄ alio rursus interuallo a linea vī cit: ipsa sc̄z quē reliqua est longitudine. Quare si punctū uno quidē interuallo a linea supgredī: idem a superficie vincit duobus: tribus vero in ualli dimensionibus a soliditate relinquit: cōstat punctū ipsū sine vlla corporis magnitudine vel interualli dimensione: cū et longitudinis et latitudinis et profunditatis expers sit omnīū interuallorū esse principium: et natura inseparabile: qd̄ greci athomon vocāt: id est ita diminutū atq; paruissimum ut eius pars inueniri nō possit. Est igit̄ pūctū primū interualli principiū: nō tamē interuallū. et lineaē caput: sed nondū linea. Sicut linea quoq; superficie principiū est: sed ipsa superficies non est. et secūdi interualli caput est: scđm tamen interuallū ipsa nō retinet. Idē quoq; et i superficie rationē cadit: quē et ipsa solidi corporis et triplicis interualli naturale sortit initū: ipsa vero nec triana interualli dimensione distendit: nec vlla crassitudine solidat.

De numero linearī. Cap. v.

Ic etiaz in numero vnitatis quidez cu ipa linearis numerus non sit: in longitudinē tamē distēti numeri pncipiū est. Et linea ris numerus cu ipse totius latitudinis expers sit: in aliud tamē spaciū latitudinis extenti numeri sortit in itū. Superficies quoq; numerorum cum ipsa solidū corpus nō sit: addita tamen altitudini solidi corporis caput est. Hoc autē planius his exēplis liquebit. Linearis numerus est a duobus inchoans: adiecta semper vnitate in vnu eundēq; ductus quantitatis explicata cōgeries. ut ē id quod subiecim.

III IIII IIII IIII

De planis rectilineis figuris: qd̄ earū principiū sit triāgulus. Cap. 6.

Lana vero superficies i numerū inuenit: quoties a tribus inchoatione facta addita descriptionis latitudine: in sequētiū se naturalius numeroz multitudine anguli dilatans. ut sit p̄m̄ triāgulus numerus. secūdus quadratus. terci⁹ qui sub quinq; angulis continet: quez pentagonū greci nominat. quartus hexagon⁹: id est qui sex angulis includit. quint⁹ heptagonus. sextus ogdogonus: id ē

az in numeris
itas quidez
linearis nu
s non sit in
dinē tamē
i numeri pī
est. Et linea
us latitudi
amē spaciū
eri sortit in
numerorūz
nō sit: addi
di corporis
ius his exē
umerus est
dicta sem
eq̄s ductu
geries. ut ē

III

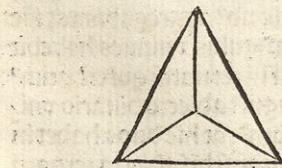
guris: apq̄s
us. Lap. 6.

a vero supfi
numeri in
quoties a
inchoatio
ta addita
optionis la
ne: in sequē
naturaliuz
erop̄ multi
ut sit prim⁹
cūdus qua
uiq̄ angu
agonū greci
agon⁹: id est
t. quin⁹ he
gonus: id ē

qui. et vel. 8. angulorū terminis di
latani. et ceteri eodē mō singillatim
p̄ naturale numerū angulos augeāt
in plana sc̄z descriptione figuraruz.
Hi vō idcirco a ternario numero i
choāt: quod latitudinis et superficie
solus ternari⁹ principiū est. In geo
metrica quoq; idē planius inuenit
Duc̄ enī lineq; recte spaciū nō conti
nent. et omnis triangularis figura:
vel tetragoni: vel pentagoni: vel he
tagoni: vel cuiuslibet qui pluribus
angulis cōtineāt: si a medietate p̄ fin
gulos angulos lineq; producant: tot
eum diuidunt trianguli: quot ipsaz
figurā angulos habere contigerit.
Quadratu enī ita duc̄tē lineq; in. 4.
pentagonū in. 5. hexagonū in. 6. he
ptagonū in. 7. et ceteros in suoꝝ an
guloꝝ modo mensuracq; p̄ triangu
los partiunt. ut est subiecta descri
ptio.

AT vero triangula figura cū ea
q̄s ita diuiserit: in alias figurās
nō resoluit nisi in seipſaz. in tria enī
triangula dissipat.

Adeo hec figura princeps est la
titudinis: et cetero oēs superfici

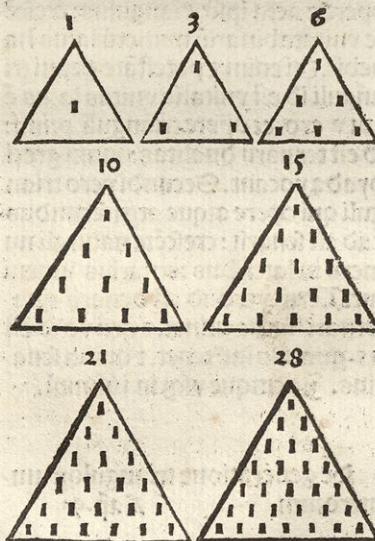
ties in hanc resoluant: ipsa vō quo
niā nullis est principijs obnoxia:
neq; ab alia latitudine sūp̄sit initiuꝝ
in fese ipsa resoluāt. Idē aut et i mu
meris fieri sequēs operis ordo mō
strabit.

Dispositio triangulorum nume
rorum:

Lap. 7.

St igit̄ prim⁹ trian
gul⁹ numer⁹ q̄ solis
trib⁹ vnitatib⁹ dissipa
t̄: sec̄dū superficie
positionez triangul⁹
scilz descriptione: et
post hunc quicūq;
equalitatē laterū in tria laterū spa
cia segregant.

d 2

De lateribus triangulorum numerorum. Láp. 8.

Հայ. 8.

Hunc modus
in infinita pro-
gressio est: oesq;
ordine triangu-
li equilateri p-
creabunt. et pri-
mum omnium
ponet id quod
ex unitate nascit: ut hec vi sua trian-
gulus sit: non tam etiam opere atque
actu. Nam si cunctorum est mater nu-
merorum: quicquid in his qui ab ea na-
scuntur numeris inuenitur: necesse est ut
ipsa naturali quadam potestate con-
tineat. et huius trianguli latus est unitas.
Ternarius vero qui primus est
opere et actu ipso triangulus: cresce-
te unitate binarii numeri latus ha-
bebit. Ut enim et potestate primi tri-
anguli id est unitatis unitas latus est
atque ero et opere trianguli primi:
id est ternarii dualitas: quam greci
dyada vocant. Secundi vero trian-
guli qui opere atque actu secundus
est: id est senarij: crescentem naturali nu-
mero in lateribus ternarius inueni-
tur. Tertij vero id est denarij qua-
ternarii latus continet. et quarti vero id est
quinti senarij. Idemque usque in infinitum.

De generatione triangulorum numerorum Lep. 9.

Cap. 9

Radiis ex tracchio infraquo latere. et senariū his adiecta ternarij
prima p̄o ex Boetij podatim⁹ quātitate pduxim⁹: cui⁹ lat⁹ soli tres
ata radis p̄n batoe minore Trigoni n⁹ cōtinēt: et idē i alijs cūctis quoty ni-
triaj minores. atq; in p̄n dūratis
et p̄n dūrato ipm lat⁹ ab alijs aggregati molles
erit minore Trigoni prima. et p̄n lat⁹
fatu. et p̄n Trigoni. et p̄n lat⁹
scda p̄o
Dato minore Trigoni n⁹ radiis. p̄n lat⁹ minore: in meo dat⁹ m̄traphore
et oīto p̄n dūrato ab alijs lat⁹: don⁹ aggregati quātus vnde q̄d
fatu. et p̄n Trigoni. et p̄n lat⁹
13. 8 radiis
16. 8 radiis
17. 8 radiis
18. 8 radiis
19. 8 radiis
20. 8 radiis
21. 8 radiis
22. 8 radiis
23. 8 radiis

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9

Ex his igit̄ si primū numerū su-
mā id ē vnitatē: habeo primū
triangulū: qui est vi ⁊ ptate nonduz
etiam acru nec ope. Huic si secūdusz
aggregauero qui in naturali nume-
roꝝ dispositiōe descriptus est id est
binariū: primus mihi triangulus ope
⁊ actu nascit id est ternariū. Si vō
huic tertiu ex naturali numero adie-
cerō: secūdus mihi ope ⁊ actu trian-
gulus pcreat. Sup vñū enim ⁊ duo
si tertiu id est ternariū aggregauero
senariū extenſi: secūdus scz triangu-
lus. Huic vō si cōsequētē quaterna-
riū supposuero: denarius explicat:
qui est tertius actu triangul⁹, quos
p latera disponens ad superioris de-
scriptionis exemplar: cūctos triangu-
los numeros sine vñius dubitatio-
nis errorib⁹ pnotabis. ⁊ quantas vñ-
timus numerus in se vnitates habz
quē superiorib⁹ aggregabis: tot ipē
qui sit triangulū vnitates habebit
in latere. Nā ternariū qui est prim⁹
actu triangul⁹ adiecto binario vni-
tati feceram⁹: at hic duos habet in
latere. ⁊ senariū his adiecta ternarij
quātitate pduxim⁹: cui lat⁹ soli tres
cōtinēt: ⁊ id ē alijs cūctis quotvñi-

^{aut tri-}
disposi-
rali quā
numero.
priorib⁹
multim
entium
zef. Dis-
niz na-

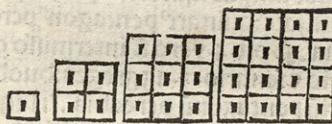
tates habentē uim ex superiorib⁹ ag-
gregabis: tot vnitatibus eius late-
ra continebunt.

De q̄dratis numeris. Cap. 10.

Uadratus vero
numerus est: qui
etia ipse quidem
latitudinē pādit
sed non in trib⁹
angulis ut supe-
rior forma: s. 4.
Ipse quoq̄ eqli

laterum dimensione porrigit. Sūt
aut huiusmodi.

De eorū lateribus. Cap. 11.

Ed in his quoq̄
com naturale nu-
merum laterū au-
gmetā succrescit
Prim⁹ enī vi et po-
tentia quadratus
id est ynitas: vnu
habet in latere. Secundus vō qui
actu primus id est. 4. duobus p late-
ra postis cōtinet. Tertius vō id est
nouē qui secundus est ope: tribus i
latere positis aggregat. Et ad ean-
dez sequentiā cuncti pcedūt.

De quadratoꝝ generatiōe rursusq̄
de eoꝝ lateribus. Cap. 12.

27
Ascunē aut ta-
les numeri ex
naturalis nu-
meri dispositi
one: nō quem
admodū supi-
ores triāguli:
vt ordinat̄ ad
se inuicē nūe-
ris cōgregent̄ sed vno sp intermisso
qui sequit̄ si cū supiore uel superiorib⁹
colligat̄ ordinatos ex se quadratos
efficiet. Disponat̄ enī naturalis nu-
merus hoc modo.

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 |

AEt his igit si vnu respiciā: prius⁹
mihi nar̄ est p tate quadratus.
Qd si vno relicto p̄ori terciū iuxero:
secūdus mihi quad: ai efficiet. Na
si vno relicto binario ternariū appo
suero: quaternariū mihi quadratus
exorif. Qd si rursus relicto medio q̄
ternario quinariū simili aggrega
uero: q̄drat̄ mihi tertii id est nouē
nari pcreat̄. Unus enī 2. 3. et. 5. no
uē colligut. At vō si his intermisso
senario septenariū iungā: tota i. 16.
eius summa cōcrescit: id est quarti q̄
drati nūerositas. Et ut breuiē hui
forma pcreat̄is appareat: si cūcti
impares sibimet apponant̄: colloca
to sc̄ naturali numero: q̄dratoꝝ or
do tereſ. Est etiā in his hęc nature
subtilitas et imobilis ordinatio: qd
tot vnitates vnuſgſq̄ q̄dratoꝝ reti
nebit i latere: quāti fuerint numeri
ad cōiunctionē ppriā cōgregati. Nā
in primo q̄drato qm̄ ex vno fit: vnu
est in latere. In se ūdo id est q̄ter
nario qm̄ ex vno et trib⁹ pcreat̄: qui

3

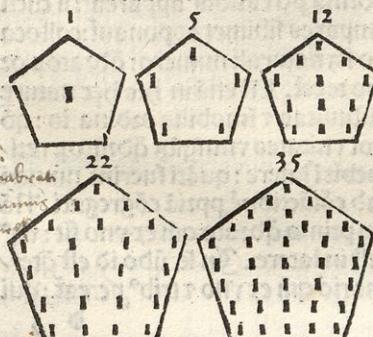
duo sunt termini: binario lat² texit.
et in nouenario quoniā trib² nume-
ris pcreat: latus ternario contineat.
Atqz idē in alijs videri licet.

*De pentagonis eorumque lateri-
bus. Cap. 13.*

Pentagonus vō numerus est: qui ipse
quidē i latitudinez
scdm vnitatē descri-
ptis quidē. 5. angu-
lis contineat: cūctis scz
lateribus equali di-
mensione dispositis. Sunt aut hi.

1 | 5 | 12 | 22 | 35 | 51 | 70 |

Estidē quoqz modo eoz latera
succrescut. Nā primi ptate pen-
tagoni id est vnius: idē vnu spaciū
lateris tenet. Secudi vō quinarij q
est actu ipso atqz ope prim² pentago-
nus: bini p latera fixi sunt. Terti vō
id est. 12. trib² in lat² auct² est. Quar-
tus. 22. 4. numeroz in latere quan-
titate distendit. Atqz idē in ceteris
scdm vnitatis pgressionē in natura-
li scz numero scdm superioz figura-
rū incremēta tendunt.

De generatione pētaganoz. Cap. 14

Ascūs aut hi nu-
meri qui extēsi
i latitudinē qn
que agulos pā
dūt: ab eadem
nālis numeri
quātitate i se se
coaceruata: ita
ut duob² semp
interlectis numeris superiori uel su-
perioribus vincens ternario eu cui
iungendus est aggrefat. Nāqz vni-
tati intermissis duob² r trib² si qua-
tuor iungas: qui trib² ipsaz superent
vnitatē: qui nari p pentagon pcreabi-
tur. Post 4. vero si intermissō gna-
rio r senario. 7. ag greges: duodenia-
riū pentagonū pcreabis. Nāqz vn²
r 4. et. 7. numeri. 12. explebūt. Hoc
etīa in alijs fiet. Nā si. 10. vel. 13. vel.
16. vel. 19. vel. 22. vel. 25. supiorib²
cūctis adiunxeris: eodē quo supius
modo pentagoni fiet: scdm supiore
descriptionem.

22 | 35 | 51 | 70 | 92 | 117 |

*De hexagonis eorumqz genera-
tionibus Cap. 15.*

Exagoni aut q
sex angulis r he-
ptagōi q. 7. rur-
sus laterib² conti-
nēt: fz hūc mo-
duz eoz laterū
augmēta suc-
rescut. Nāqz i
triāguli nume-

ri natura pcreationeq; ipsos numeros iungebam⁹ qui sese i naturali dispositione sequent: t se tam⁹ vnitate trāsirent. quadrati vno numeri id est tetragni pcreatio fiebat ex numeris qui vno intermiss⁹ copulabant: cū se binario superarent. pentagoni vno natura fuit ex duob⁹ interpositis relictisq; qui se ternario vincerent. Scdm quoq; talia augmēta hexagono vel octogono vel. 9. laterū figura uel. 10. uel quolibet aliorū copetenti pgressione cōficiū. Ut enī in pentagono duob⁹ intermiss⁹ eos iūgebam⁹ qui se ternario superaret ita nūc i hexagono trib⁹ intermiss⁹ eos iūgem⁹ q se quaternario transcant. t erit quidē eoz radices t sūdamēta: ex quib⁹ iunctis oēs hexagoni nascunt.

1	1	5	9	13	17	21
---	---	---	---	----	----	----

Et ad eundē ordinē cōsequentes: atq; ab his sexangulox for me nascunt.

1	1	6	15	28	45	66
---	---	---	----	----	----	----

Olos ad superiorē modū scilz descriptos: in proprijs ordinib⁹ pnotabis:

De heptagonis eorumq; generationibus: t continis omnū figurum inueniendē generationis regula descriptionisq; figuraz. La. 16.

Epte vno angulo rū figura est: cum ad eundem ordinem progressionis vno plusquam in 6. angulox figura numero inter-

miss⁹ superiori cōiunxeris. Nā si quatuor interpositis q sese gnario vincat aggregauerit: heptagoni cōtinuo figura nascet. ut hi nūeri sint eoz radices t ut superi⁹ dictū ē sūdamēta

1	6	11	16	21
---	---	----	----	----

Qui vero ex his constant hi sunt.

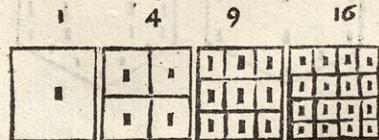
1	1	7	18	34	55
---	---	---	----	----	----

Nouez vero angulox scdm eum dem ordinē forma pcreat: ita ut scdm equalē progressionē primi quoq; eoz numeri distent. Nam in triangulo qui sunt numeri: quę prima superficie figura est: vno sese tātū numeri pcedunt: qui scilicet eoz naturā descriptionēq; pliciunt. In tetragni vero qui secūdus est duo bus sese iuncti numeri vincunt. t in pentagono tribus t in hexagono 4. t in heptagono. 5. huiusq; rei nullas est mod⁹. Hoc aut nos subiecta rū formaz descriptioes docebunt.

1.2. 1.2.3. 1.2.3.4.

1.3. 1.3.5. 1.3.5.7.

aliorum: Alioquin numerus 23. si p. inveniretur ambo
pentagonos dati inter plures. 24. figura
quoniam 32. septagoni p. 40.

1.4.

5.

fig. 9. et 10. argendo.

cunctis pluribus

estimatio de-

videtur ad hanc

quadratus

pentagonos non

convenit in se

triangulari

genuo formari

fig. 9. septago-

nus figura

videtur, aggre-

gari quatuor radii

quadrata, radii

ad datus in pentago-

no conuenit in se

triangulari in septago-

nus. 11. septago-

nus formari

quoniam. possumus

minime de aggrega-

tione in pentago-

no quod recta po-

in septagono ostendit

septagono vera-

rum ordinatum. Ibi

inveniri pars p-

lentia ex se

convenit fabriq-

ue ad hoc tam

multas difficultat-

es posse.

Sed pro

convenienter supradictis sumis numeris si base

convenit latere. Descriptio figuratorum numerorum

in ordine. Cap. 17.

centu latere triplice p. tria septagonis p.

quatuor septagonis q. quinq. ar. sive denariis.

Septagono q. videtur latere in septagono tria latere, in septagono tria n. sive

restitutis mediatis sumis numeris sufficiens q. latere denarii ostendit.

1.4.7.

12.

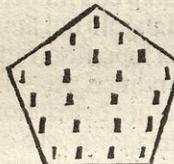
1.4.7. 10.

22.

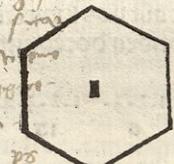
1.5.

6.

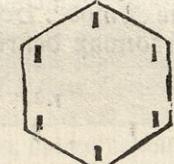
1.5.

6.

1.5.9.

15.

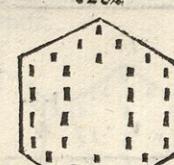

1.5.9. 13.

28.

1.5.9. 13.

1.5.9. 13.

Imilie autem licebit
et aliarum formarum
que pluribus angu-
lis continentur: quan-
titates ascribere.
Sed quoniam faciliter
oculis subiecta re-
tinentur: supradictarum formarum nume-
rositas in subteriore descriptio pos-
natur.

trianguli	13	6	10	15	21	28
quadrati	14	9	16	25	36	49
pentagoni	15	12	22	35	51	70
hexagoni	16	15	28	45	66	91
heptagoni	17	18	34	55	81	112

Qui figurati numeri ex quibus fi-
guratis numeris fiant: atque quod tria-
gulus numerus omnium reliquorum
principium sit.

Cap. 18.

Is igitur ita sece-
habebit quid in hac re sit co-
sequens inuestigemus. Oeis enim tetrado-
ni qui sub triangulis sunt na-
turali ordina-
tione dispositi: ex superioribus tria-
gulis procreantur: illoque collectione
quadrati figura componebitur. Quatuor
enim tetradi figura ex uno et tribus: id est
ex duobus superioribus triangulis. Nouem
vero ex tribus et sex. sed utriusque sunt trianguli
Art. 16. ex. 6. et. 10. et. 25. ex. 10. et. 15.
Id est sequenti ordine quadratorum: co-
ntinuerunt inmutabile repetit. Pentago-
norum vero summe conficiuntur ex uno

et proposito amperiori in p-
pentagono tria videtur latere in septagono tria n. sive

restitutis mediatis sumis numeris sufficiens q. latere denarii ostendit.

licebit
maruz
angu
quan
ribere.
i facil
cta re
i nume
ioe po

21 | 28
36 | 49
51 | 70
56 | 91
31 | 112

ibus fi
q̄o triā
orum
18.

ita sese

b̄o quid

re sit cō

inuesti

. Dēs

trago

ub triā

int na

ordina

us triā

ectione

uatnor

o: id est

. Nouē

triāguli

o. t. 15.

atop: cō

entago

sexno

sup se tetragono et altrinsec^triangulo constituto. Namq; s; pentagonus ex quatuor sup se posito tetragono: et ex uno q; in triangulo^x ordine ponitur aggregata. Duodecim vō pentagonus ex nouenario sup se quadra to: et trib^r scđo triangulo nascit. Cui gaudiū vero ex. 16. et. 6. quadra to scđz triāgulo et. 35. ex. 25. et. 10 et in ordinē ad eundē modū intuen te nulla cunctatio strarierat^r impe diet. At vō si hexagonos librata ex aminatione pspicias: ex eisdē triāgulis et sup se positis pentagonis pcreant. Namq; sex hexagon^r: ex qua rīo pentagono et uno qui ē i triāgulo^x ordine disposit^r nascit. Nec alia est origo. 15. hexagoni: nisi ex duo denario pentagono et ternario triāgulo. Qd si. 28. rursū hexagonū ex quibus superioribus nascat addiscas: nullos inuenies nisi. 22. pentagonū senariūq; triangulū. Atq; hoc in ceteris. Nec hunc geniture ordinē he ptagonox pcreatione refutabit. Namq; ex sup se hexagonis: et ex emin^r positi triāgulis pcreat. Septē enim heptagon^r nascit ex senario hexago no: et uno potestate triangulo. 18. ve ro heptagon^r ex. 15. hexagono et ter nario triangulo coniugat: et. 34. ex 28. scilicet hexagono et senario triāgulo. atq; hoc in cunctis inoffensib; reperire licet. Cides ne igit ut p̄im^r oīu^r triāgulus cūctoz sumas effici at: et oīu^r pcreationib; misceat.

Pertinens ad figuratorum numerorum descriptionem speculatio.

Capitulum. 19.

29
I vero omnes si ad latitudinem fuerint cōpara ti: id est trianguli tetragonis: vel tetragoni pētagonis: vel pentagoni hexagonis vel hic rursus he pragonis: sine aliqua dubitatioē tri angulis sese superabūt. Namq; si ternariū triangulū quaternario vel q̄ternarium tetragonū quinario: vel quinariū pētagonū senario hexagono: vel senariū septenario heptagono: vel cōpares: primo se triāgulo id est sola transeunt vnitate. At vero si senarius contra nouenariū: vel hic cōtra. 12. vel hic contra. 15. vel. 15. cōtra. 18. pro inueniendis differentijs cōparentur: secundo se triangulo id est ternario superabunt. Decez vero ad. 16. et. 16. ad. 22. et. 22. ad. 28. et 28. ad. 34. si cōponas: tertio se triāgulo vincet: id est senario. Atq; hoc rite notabit^r in alijs cunctis sequenti bus sese perspectū: omnesq; se triāgulis antecedent. Quare perfecte vt arbitro: demōstratū est: omnīū for marum principiū elementumq; esse triangulum.

De numeris solidis. Cap. 20.

In verò ad figuras solidas facilior via ē. Prēcognito enim gd in planis numeroz figuris vis ipa quātitātis naturaliter operet

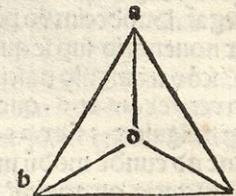
ad solidos numeros nō erit ylla cū-
ciatio. Sicut enī longitudini nume-
rop̄ aliud inēuallū id est superficiē vt
latitudo ostendere adiecit: ita nunc
latitudini sigs addat eā q̄ alias alti-
tudo: alias crassitudo: alias p̄fūdi-
tas appellat: solidū numeri corp' ex-
plebit.

De pyramide quod ea sit solidarū si-
gurarum principiū sicut triangulus
planarum. Lāp. 2. 1.

Ideū autē quē
admodū i pla-
nis figuris tri-
angulū numeri
rus prim⁹ ē. sic
in solidis q̄ vo-
cat pyramis p-
fūditatē ēē p̄n-
cipiū. Omniū
gappe rataꝝ in numeris figuraz ne-
cessē ē inuenire p̄mordia. Est autē py-
ramis alias a triangula basi in alti-
tudinē sese erigēs: alias a tetragona
alias a pētagona: z scdm sequentū
multitudines angulop̄ ad vnu cacu-
minis verticē subleuata. Posito enī
triangulo atq; disposito: si p̄ tres an-
gulos singulē rectē lineq; stantes po-
nat: hęcꝝ tres inclinēt vt ad vnu me-
diū pūctū v̄tices iūgant: sit pyramis
Quę cū a triāgulū basi pfecta sit: tri-
bus triāgulū p̄ latera ocludit B mō
Sit. a. b. c. triāgulū: si huic igū triā-
gulō p̄ tres angulos erigant lineq; z
ad vnu pūctū uertant: qđ est. d. ita
vt. d. pūctū nō sit in plano h̄ pēdēs:
illę sez lineq; ad ipm̄ erectę v̄tice z qđ
ammodo cacumen. d. faciet: et erit

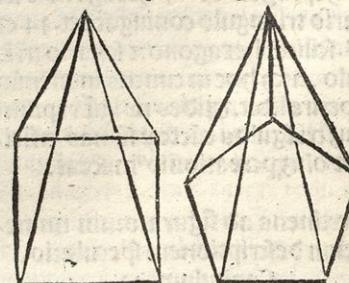
basis. a. b. c. vnu triāgulū: p̄ latera
vō tria triāgula id est vnu triāgulū.
a. d. b. aliud vero. b. d. c. tertiu
vero. c. d. a.

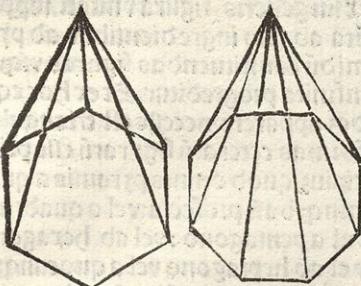
De his pyramidis q̄ a q̄dratis vel a
ceteris multiangulis figuris profi-
ciscuntur. Lāp. 2. 2.

Tem si a tetragona
basi pfecticat: et ad
vnu verticē eī lineq;
dirigant: erit pyra-
mis q̄tuor triāgulū
rū p̄ latera: vno tñ
tetragono i basi po-
sito: sup quā figura ipa fūdata ē. z si
a pētagono surgat qnq; lineq;: qnq;
rursus pyramis triāgulū otinebit. z
si ab hexagono sex triāgulū nihilo-
min: z quātosq; angulos habue-
rit figura sup quā pyramis residet:
tot ipsa p̄ latera triāgulū otinet. ut i
subiectis descriptionibꝫ palā est.

latera
triang
tertii

Solidorum generatio nu-
merorum. Lāp. 23.

Icunē aut̄ hu-
iūsmodi pyra-
mides b̄mō.
Prima pyra-
mis de triāgu-
lo: sc̄da pyra-
mis de tetra-
gono: itia py-
ramis de pen-
tagono: q̄ta pyramis de hexagono
q̄nta pyramis de heptagono. Idex
in ceteris stat numeri. Nā qm̄ line-
ares numeros eē dixim: q ab uno p-
fecti in infinitū currerēt ut sunt.

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 |

Nis aut̄ ordinatum cōpositi et i-
se inuicē cū distātia iunct̄ sup-
ficies nascebāt. Ut si vnu ⁊ duo iūge-
res: p̄m̄ triāgulus nasceret: id est. 3.
⁊ cū his adiūgerem̄ tertii: id est tna-
riū: senari⁄ triāgulus rursus occur-
ret. ⁊ post hos tetragoni vno inēmis-
so: p̄tagoni v̄ duob⁄: hexagoni tri-
bus: heptagoni relictis q̄tuor nasce-
bant. Nū vero ad solidor̄ corpor̄ p-
creationē ipse nobis supficies na-

30
turaliſ figurat̄ pueniēt: ⁊ ad facien-
das qdē pyramidas a triangulo ipi-
nobis trianguli cōponendi sūt. Ad
procreandas vero pyramidas a te-
tragono: tetragoni. ad eas vero que
sunt a pentagono: pentagoni copu-
landi sūt. et ille que sunt ab hexa-
gono vel heptagono non nisi hexa-
gonorum vel heptagonorum copu-
latione nascenti. Primus ergo pote
state triangulus vnitatis est: eandēq;
etiam ponemus virtute pyramidā.
secundus vero triangulus est ternā
rius. quem si cum primo coniunxe-
ro: id est cum vnitate: quaternaria
mīhi profunditas pyramidis excre-
scit. At vero si is tertii senarium iū-
xero: denaria pyramidis procrea-
bitur altitudo. His si denariū iūxte-
ro. 20. numerorum pyramidis veniet.
atque ita in cunctis alijs eadem ra-
tio copulationis est.

Trianguli.

1 | 3 | 6 | 10 | 15 | 21 | 28 | 36 | 45 | 55 |

Pyramides a triangulis.

1 | 4 | 10 | 20 | 35 | 56 | 84 | 120 | 165 | 220 |

In hac igit̄ coniunctione neces-
se est: vt semp̄ qui vltimus sit cō-
ingatorum numerorum: is quasi qd̄
ammodo basis sit. Lunctis enim la-
tior inuenitur: ⁊ qui ante ipsum nu-
meri coniungantur: minores esse ne-
cessē est: vsque dum ad vnitatem
dei ractio rata perueniat. que pun-
cti quodammodo ⁊ verticis obtine-
at locum. Namq; in. 10. pyramide
super sex additi sūt. 3. atq; vnu. q
senarius superat ternariam. quanti-
tatem. ipsi vero tres vnu plura litate.

transcendunt, qui unus extremus terminus progressionis offendit. Similis quoque ratio in ceteris spicis potest: si eo rurum pcreationes diligentius volueris per scrutari. Ille vero quod sunt a tetragono pyramides eadem tetragonorum super se compositione nascuntur. Descriptis enim cunctis tetragonis id est.

114|9|16|25|36|49|64|81|100|

Sunt unitate primaria ex hac dispositio-
nione plena: erit mihi potesta-
te et vi pyramidis ipsa unitas: nondum
etiam opere atque actu. At si huic tetra-
goni supponam id est. 4. nasceretur pyra-
midis quinque numeroz: quod duobus tantum
numeris per latera positis continetur. Sin
vero his sequentes. 9. adiecero: sicut
mihi. 14. numerorum forma pyramidis:
quod per latera tribus unitatibus includatur.
Atque huic si sequentem tetragnonum
16. supponam: tricentaria mihi pyra-
midis forma producitur. In his quatuor ob-
ibus pyramidis: tot erunt unitates per
latera. quatuor in se fuerint numerorum
aggregate unitates. Nam unitas quod
prima pyramidis est unus solus id est se
ipius gerit in latere. Quinq[ue] vero quod con-
stant ex uno et 4. duobus per latera desi-
gnatis: et 14. quod per tribus numeris co-
positi sunt: ternario numero in latere
posito constituitur. Hanc autem pyramidem
grediuntur mostrat subiecta descriptio.

Tetragoni.

114|9|16|25|36|49|64|81|100|

Pyramides a tetragonis.

115|14|30|55|91|140|204|285|385|

Et ad eundem ordinem cuncte a cete-
ris multiangulis perfecte forme:
in altioris summae spacia producentur.
Omnis enim multorum angulorum forma

ex sui generis figura unitati suppo-
rita ab uno ingredientibus ad pyra-
midem constituendas figuratas usque in
infinita progreditur. Et ex hoc equi-
dez apparere necesse est triangulas
formas ceterarum figurarum esse prin-
cipiuz: quod omnis pyramis a qua-
cunque basi profecta: vel a quadrato
vel a pentagono: vel ab hexagono
vel ab heptagono vel a quocunque si-
milium: solis triangulis usque ad verticem
contineat.

De curtis pyramidis. Cap. 24.

Lire autem oportet
quae sunt curte pyramidis vel quod bis
curte: vel quater: et deinceps secunda nume-
ro: adiectionem.
Perfecta enim pyramis est: quod a qualibet
basis perfecta usque ad primam videtur po-
testate pyramidem que sit unitate. Sin
vero quodlibet basis perfecta usque ad unita-
tē altitudine illa non venerit: curta vo-
cabitur. Recteque huiusmodi pyramidis
tali nūcupariōe signata: si usque ad ex-
tremitatem punctum non venerit. Nec
autem est: ut si quod 16. tetragnonum adieci-
at. 9. atque huic. 4. et ab ulterioris sepe
adiectione unitatis suspendat: pyra-
midis equidem figura est: sed quoniam
usque ad cacumen verticis non excre-
vit: curta vocabitur: et habebit summa
tate non iam punctum quod unitas est:
sed superficiem: quod est quilibet nume-
rus secundum basis illius angulos porre-
ctus: atque volumen aggregatur. Nam si te-
tragnona fuerit basis: quadrata dimi-

nition
na basi
quoque
na. Er-
angul-
Si vo-
te ext-
ad pr-
angul-
bis cu-
no pf-
nat: n-
trage-
esse d-
mus-
luron-
trago-
sequi-
dikolu-
bus tet-
greci t-
cūq[ue] t-
illā py-
Hoc e-
midis-
gulo p-

De cub-
cuneis v-
dis num-

tib[us] dic-

suppo,
 ad pyra
 is vsq; in
 hoc equi
 angulas
 esse prin-
 is a qua-
 quadrate
 exagono
 o cungis
 d' vertice
 Lap. 24.
 E oportet
 curte pr/
 vel q; bis
 ter cur-
 er: t de
 nume-
 ionem.
 a quali-
 a vi t po-
 ate. Sin
 ad vnit
 curta vo-
 pyramis
 q; ad ex-
 erit. Nec
 no adjici
 ior is sele-
 dat: pyra
 d quonia
 ion exre-
 cit sumi
 vnitatis e:
 et nume-
 los porre
 t. Nā si te-
 ca dimi-

nitione semp ascendit. t si pentago-
 na basis: similiter, t si hexagona: illa
 quoq; ultima superficies erit hexago-
 na. Ergo in curta pyramide tot erit
 angulorū superficies quot fuerit basis.
 Si vō illa pyramis nō solū ad vnitā
 tē extremitatēq; nō puenit: sed nec
 ad primū quoq; opere t aciu multi
 angulū ei generis cui fuerit basis:
 bis curta vocabit. vt si a. 16. tetrago-
 no pfectisens vsq; in. 9. terminū po-
 nat: neq; excrecat ad. 4. t q̄tūq; te-
 tragoni defuerint: totiens eā curtaz
 esse dicem⁹. Ut si vnitas defuerit p-
 mis quadrat⁹: curta quaz greci ko-
 luron vocant. Si vero duobus te-
 tragonis deficit: id est vnitate t eo q;
 sequit⁹: vocatur bis curta quaz greci
 dikoluron appellant. Quod si tri-
 bus tetragonis: ter curta dicit⁹ quā
 greci trikoluron nominant: t quot-
 cūq; tetragoni fuerint min⁹: totiens
 illā pyramidā curā esse, pponimus.
 Hoc aut nō solū a tetragono pyra-
 midis: sed in oib⁹ ab omni multian-
 gulo, p̄grediēt⁹ speculari licet.

De cubis vel asserib⁹ vñ laterculis vñ
 cuneis vel sphericis t parallellipe-
 dis numeris.

L de solidi qui-
 dē que pyrami-
 dis formā obti-
 nent equaliter
 crescentib⁹: t a-
 ppā velut radi-
 ce multianguli
 figura p̄grediē-
 tib⁹ dictū est. Est alia rursus quedā

corporū solidorū ordinabilis cōposi-
 tio: eoz q; dicunt cubi vel asseres: vñ
 la: erculi: vel cunei: vel sphere: vel pa-
 ralellipipedi: q; sūt quoties superficies
 ī se sūt: t ducit⁹ in infinitū nūq; occur-
 ret. Disposit⁹ enī i ordinē tetragōis.

1	4	9	16	25
---	---	---	----	----

Quoniam hi solā longitudinē latitu-
 dinēq; sortiti sūt t altitudine carēt:
 si p̄ latera solā vñā multiplicationēz
 recipiant: equalē puehūt p̄fundita-
 tē. Nā q̄tuor tetragon⁹ duos habet
 in latere: t nat⁹ ē ex bis duob⁹. Bis
 enī duo quor faciūt. Hos ergo du-
 os ex ipsi latere si multiplicates equa-
 liter: cubi forma nasceſ. Nā si bis bi-
 nos bis facies: octonaria quātitas
 crescit: t est prim⁹ hic cubus. Nouē
 vō tetragon⁹ qm. 3. habet in latere:
 t fact⁹ ē ex trib⁹ in se multiplicatis
 si enī vñā lateris multiplicatiōz ad
 iunxeris: rursus aliis cubis equali-
 latēz formatiōe crescit. Ter enī tres
 si tertio duxeris. 27. cubi figura pro-
 ducit⁹. Et. 16. qui ē ex. 4. si q̄ter auge-
 scat: sexaginta q̄tuor cubis pari la-
 tex dimēsione crassabit⁹. t sequētes
 qđem tetragoni scđm eundē modū
 multiplicatiōe facta puehūn̄. Tot⁹
 aut necessē est vnitates cubus habe-
 at in latere: quo: habuit prim⁹ ille te-
 tragon⁹ ex quo ipse p̄ducit⁹ est. Nam
 qm. 4. tetragon⁹ duos tm̄ nūmeros
 habet in latere: duos quoq; habet
 octonarius cubus, t qm nouē tetra-
 gonus trib⁹ p̄ latū vnitatiibus figu-
 rabat: solo ternario. 27. cubi lat⁹ vñ-
 get. Et qm. 16. tetragon⁹ q̄tuor vni-
 tātū latū habebat: totidē. 64. cub⁹
 in latere gestabit vnitates. Quare

31
Laterim
Cunei

equala
p̄ ulchra.

Confratus ~ *planus seu sup finalis*

Quadratus
etiam vi et potestate cubi quod est unitas
vnus erit in latere. Omnis enim tetra-
gonus una quidecim superficies est quatuor
angulorum: totidemque laterum. Omnis autem
cubus qui ex tetragonorum superficie in
profunditate corpori crevit: per tetra-
goni scilicet latus multiplicatur: habebit
quidecim superficies. sed quaz singula pla-
nitudo tetragono illi priori equalis
est. Latera vero 12. quorum uniusque sin-
gulis his quod superioris fuere tetrago-
ni equum est. et ut superius demonstra-
vimus: tot unitatum est. Angulos vero
8. quorum singulus sub tribus huiusmo-
di continet: quales priores fuere tetra-
goni unde cubus ipse productus est. Er-
go ex naturaliter profiso numero: q
in subiecta forma descripti sunt subie-
cti tetragoni nascuntur. rex his tetrago-
nis quod subnotati sunt: cubi puehunt.
Numerus naturalis.

1	2	3	4	5	6	7
---	---	---	---	---	---	---

Ltetragoni.

1	4	9	16	25	36	49
---	---	---	----	----	----	----

Cubus.

1	8	27	64	125	216	343
---	---	----	----	-----	-----	-----

Et quoniam omnis cubus ab equali-
teris quadratis perfectus: equus ipse
omnibus partibus est. Nam et latitudini
longitudo: et his duobus compar est al-
titudo: et secundum sex partes: id est sursu-
deorsum: dexteram: sinistram: ante: post: si-
bi equaliter esse necesse est. huic oppo-
situm trariorum eum oportebit: qui neque
longitudinem latitudini: neque hec duo
profunditatem gerat equalia: sed cunctis
inequalibus quatuor solidam figura sit
ab equalitate cubi longissime dista-
re videatur. Hi autem sunt: ut figs faciat
bis tres quater: vel ter quater quin-

quies: et alia huiusmodi que per ineq-
ues spacio et gradus inequaliter pro-
uehuntur. Hec autem forma greco nomine
scalenos vocatur. nos vero gradata pos-
sumus dicere. quod a minore modo ve-
luti gradibus crescat ad maius. Vocatur
autem eandem figuram greci quidam sper-
niscor. Nos autem cuneum possumus di-
cere. Etenim quos ad qualibet illa re
constringenda cuneos formamus: neque
latitudinis: neque longitudinis: neque
altitudinis habitare ratione: quantu-
mcommodo fuerit: tantum vel altitudini
minuit vel crassitudini profunditatis
auget. Atque ideo hos plerique neces-
se est omnibus partibus inequalibus in-
ueniri. Quidam vero hos boniscos
vocant. id est quasdam arulas que in
ionica grecie regione etiam nicho-
macus hoc modo formate fuerunt:
ut neque altitudo latitudini: neque hec
longitudini conuenirent. Vocatur autem
alijs quibusdam nominibus que nunc per
sequi supradictum iudicamus. Igitur cubi
equalibus spacijs se porrigitibus: et
huius formam quae diximus gradata di-
stributio dispositio: medietates sunt:
que neque cunctis partibus equa-
les sunt: neque omnibus inequales. quos
greci paralellipedos vocant. La-
tini nomen hoc ita uniformiter co-
positum habere non possunt. Ut tan-
tem idem pluribus dictum sit: ea nam
que hoc nomine vocatur figura: que
alternatim positis latitudinibus con-
tinetur.

*De parte altera longioribus
numeris: eorumque generatio-
nibus.*

Cap. 26.

Vt si modi vero formas quales sunt que vocantur a grecis heteromikeis nos dicere possumus? parte altera longiores, quaz figurarum numerus infiniti endus est. Or est numerus: describas: et ipse erit et. 4. angulos et aliis sed semper nec latera lateri et aqua sunt: nec longius et ut dictum est: pars maior fuerit: non precedit ac superius naturalem et secundum per talis nascentur numeri per tertium: vel et vel si quartum per et hi unitate tangentur: nascentur tres. Disponatur talis.

ius subnotati.

1	2	3	4	5	6
2	6	12	20	30	
1	1	1	1	1	1
1					

De ante longioribus numeris: et de vocabulo numeri parte altera longioris.

Capitulum. 27.

quoq; hoc modo diffiniendus est.
Parte altera longior est numerus:
quē si in latitudinē describas: et ipse
quidē. 4. puenit laterū et 4. angulorum
sed nō cunctis equalibus sed semp
minus vno. Namq; nec latera lateri
bus cuncta cūctis equa sunt: nec lō-
gitudini latitudo: sed vt dictum est:
cum hinc altera pars maior fuerit:
vno tantū minorem precedit ac su-
perat. Si enim numerū naturalem
disponas in ordinem: et secundū per
primum multiplices: talis nascentur nu-
merus. vel si secundū per tertium: vel
si tertium per quartū: vel si quartū per
quintum. omnesq; hi vnitate tan-
tū addita multiplicentur: nascentur
parte altera longiores. Disponatur
enī numerus naturalis.

1 2 3 4 5 6 7

Et nunc quidem hactenus. Si quis
igitur faciat vnu bis: faciet duo. Et
rursus bis tres faciet. 6. ter q̄ter faci-
et. 12. quater. 5. faciet. 20. et hoc mo-
do ad eundem ordinē. Quicunque
igitur ita facti sunt: procreabuntur
parte altera longiores: vt subiecta
descriptio docet. In qua ex quibus
numeris multiplicati nascuntur par-
te altera longiores supra ascripti
sunt. Qui vero nascuntur subteri-

Rgo si ab vnitate tantum discrepent qui multipli cantur: descripti superius numeri protenduntur. Si vero aliquo numero ut ter septem vel ter quinq; vel aliquo modo alio et non eorum latera sola discrepant vnitate: non vocabitur hic numerus parte altera longior: sed ante longior. Alterum enim apud pythagoram vel sapientiam eius heredes nulli alij nisi tantum binario ascribebatur. Hunc alteritatis principium esse diccebant. Eandem autem naturam et semper sibi similem consentientemque nullam aliam nisi primeuam ingenere tamque vnitatem. Binarius autem numerus primus est vnitate: id dissimilis: idcirco quod primus ab vnitate distinguitur, atque ideo alteritati cuiusdam

principiū fuit: qđ ab illa prima et sp
eadē substātia sola tantū est vnitate
dissimilis. Merito ergo dicentur hi
numeri parte altera lōgiores: qđ eo
rū latera vni^tm sele adiecta nume-
rostatē pcedūt. Argumētū est autē
alteritatē i binario numero iuste cō-
stitui: qđ nō dicūt altez nisi e duob?
ab his in quos bñ loquēdi ratio nō
negligi^r. Amplius qđ impar nume-
rus sola vnitate psci mōstratus est:
par vero sola dualitate id est solo bi-
nario numero. Nā cuiuscūq; medie-
tas est vnuus: ille impar est. cui^r vero
hic paritate recepta: in gemina eq̄
disiungit. Quare dicendū est impa-
rē numerū eiusdē atq; in sua se natu-
ra tenentis immorabilisq; substātia
etē particepz: idcirco qđ ab vnitate
formet. parē vno alteri^r plenū esse na-
ture: idcirco qđ a dualitate cōplet.

Qđ ex imparib^r quadrati: ex parib^r
parte altera lōgiores siāt. Cap. 28.

T vero positi in or-
dinē ab vnitate im-
parib^r: et sub his a
dualitate paribus
descriptis: coacer-
uatio imparium te-
tragonos facit: co-
acruatio pariū supiore s efficit par-
te altera lōgiores. Quare qm̄ tetra-
gonoz hęc natura est vt et ab impa-
rib^r pcreent: qui sunt vnitatis parti-
cipes id est eiusdē immutabilisq; sub-
stantia: cūctisq; partib^r suis e quales
sint: qđ et anguli angulis: et latera la-
terib^r: et longitudini cōpar est latitu-

do: dīcendū ē huiusmodi numeros
eiusdē naturę atq; immutabilis sub-
stātia particeps. Illos vno numeros
quos parte altera lōgiores paritas
creat: alteri^r dicem^r esse substātia.
Nā quēadmodū vnuus a duob^r vno
tantū alter est: sīchōz latera a se m̄
vno sunt altera: et vna tantū differūt
vnitate. Quare disponant in ordinē
oēs ab vno impares: et sub his om-
nes a binario numero pares.

1	3	5	7	9	11	13
2	4	6	8	10	12	14

E st ergo princeps imparis or-
dinis vnitatis: q ipsa quidē esse
etrix et quodāmodo forma quēdā ē
iparitatis. Que in tantū eiusdē nec
mutabilis substātia est: vt cū v̄l se
ipsam multiplicauerit: vel in planitu-
dine vel in pfunditate: v̄l si aliū quē
libet numerz p seipſā multiplicet: a p
oīs quātitatis forma nō discrepat.
Nāq; si vnu semel facies vel si semel
vnu semel: v̄l si duo semel: vel si tres
semel: vel si cōtuor semel: vel si quēli-
bet aliū numerū multiplicet: a quāti-
tate sua is quē multiplicat numer^r
nō recedit. qđ circa aliū numerū nō
potest inueniri. Paris vno ordinis
binari^r numer^r princeps ē. que dua-
litas cum in eodē ordine paritatis
sit: tū principiū totius est alteritatis
Nāq; si seipſā multiplicet vel p la-
titudinē vel etiā pfunditatem: vel si
quē numerz in sua cōglobet quāti-
tē: cōtinuo alter exorit. Nā bis duo
vel bis duo bis si facias: vel bis tres
vel bis. 4. vel bis. 5. vel quēlibet aliū
multiplicet: quisq; hinc nascit alius
quā primo fuerat inuenit. Nascunt

sūt ex superiori descriptione et ex p/
 mo ordine oēs tetragoni hoc mō.
 Unū enī si respereris prim⁹ potesta
 te tetragonus est. Sin vō vñū trib⁹
 coaceruaueris .4. tetragon⁹ exorit.
 Huic si quinariū iungā : nouenari⁹
 rursus occurrit. Huic si copules .7.
 .16. qđrati forma se suggesterit. Idēq;
 si in ceteris facias oēs cōpetenter q;
 dratos videas pcreari. At vero ex
 secundo paritatis ordine idem cūcti
 parte altera longiores sunt. Nāq;
 si duos primos resperero: huiusmo
 di mihi numerus occurrit qui sit ex
 bis vno. Lū vō duob⁹ sequentes .4.
 iuxero : parte altera longior rursus
 erit: senari⁹ scz q sit ex his trib⁹. Qui
 si sequentē aggregauero nascer̄ mi
 hi duodenaria forma : q sit ex qter
 trib⁹. Qd si continuatim qs faciat cū
 ctos huiusmodi numeros i cōpetēti
 ordine pcreatōs videbit Quā descri
 ptione scz iferior forma demōstrat.

Radices.

1	1.3.		1.3.5.		1.3.5.7.		1.3.5.7.9.
---	------	--	--------	--	----------	--	------------

Tetragoni id est quadrati.

1	4		9		16		25
---	---	--	---	--	----	--	----

Radices.

1	2.	4.		2.	4.	6.		2.	4.	6.	8.		2.	4.	6.	8.	10.
---	----	----	--	----	----	----	--	----	----	----	----	--	----	----	----	----	-----

Parte altera longiores.

1	2		6		12		20		30
---	---	--	---	--	----	--	----	--	----

De generatione laterculorū eorūq;
diffinitione.

Lap. 29.

Vlos aut̄ su
 peri⁹ latercu
 los ditim⁹: q;
 sūt et ipse qđe
 solide figure
 hoc mō sūt.
 Quoties eq;
 lib⁹ spacijs i
 longitudinē
 latitudinēq; porrect⁹: minor his ad
 dit altitudo. Ut sunt huiusmodi. 3:
 ter bis. qui sūt. 18. vel. 4. quater bis
 vel alio quolibet modo. vt his in lo
 gitudinē latitudinēq; equis minor
 altitudo ducat. Hi definunt b̄ mō.
 Laterculi sūt q sūt ex eqlib⁹ eq̄liter
 in minus. Asteres vō et ipse quidē fi
 gure sūt solide: s; hoc modo vt ex eq;
 lib⁹ eq̄liter ducant in mai⁹. Nā si
 equa fuerit latitudo longitudini et
 maior sit altitudo: ille figure a nobis
 asteres: a grecis clocides noſant. vt
 sigs b̄ mō faciat. 4. qter novies: qui
 inde pcreat̄ asteres noſati sūt. Sphe
 nisci vō qs euneolos superi⁹ appella
 uim⁹ hi sūt: q ex ineq̄ualib⁹ ineq̄liter
 duci p ineq̄lia creuere. Cubi vō qui
 ex eqlib⁹ eq̄liter p eq̄lia pducti sūt.

De circularibus vel spheri
cis numeris.

Lap. 30.

Psorū vō cuborū
 quāticūq; fuerint
 ita ducti: vt a quo
 nūero cubicē quā
 titat⁹ lat⁹ cooperit
 in eundē altitudi
 nis extremitas ter
 minet: numer⁹ ille
 ciclic⁹ v̄l spheric⁹ appellat. vt sūt nūl
 e

sipliaciones q̄ a gnario vel senario
 pficiscunt. Nā quinquies quiqz q̄ fit
 25. ab. 5. pgressus ī eosdē. 5. definiit
 Et si hos rursū quinquies ducas: in
 eosdē. 5. eoꝝ termin⁹ veniet. Quinq
 es enī. 25. fiunt. 125. et si hos rursus
 quinges ducas: i gnariū numer⁹ ex
 tremitas terminabit. Atqz b vscz in
 infinitū idē sp euuenit. Qd in senario
 qz auenit considerari. Hi aut̄ numeri
 idcirco ciclici vel sphericci vocant: qd
 sicut sp̄era vel circulus in pprii sp̄ p̄n
 cipi reuersioē formant. Est enī cir
 culus posito quodā p̄ucto et alio emi
 nus defix⁹: illi⁹ p̄ucti qui emin⁹ fix⁹ ē
 equaliter distas a p̄mo p̄ucto circū
 ductio: et ad eundē locū reuersio vn
 de moueri cooperat. Sphera vō est
 semicirculi manēte diametro circū
 ductio et ad eundē locū reuersio vñ p̄
 us cooperat ferri. Unitas quoqz vir
 tute et potestate ipsa quoqz circulus
 vel sp̄era est. quoties enī punctū ī se
 multiplicaueris: in sei⁹pn vñ coope
 rat ēminat. Si enī faciat semel vñ
 unus redit. et si b rursus semel idē ē
 Igū si vna fuerit multiplicatio solā
 planitudinē reddit: et fit circulus. Si
 scđa: mox sp̄era ɔficiit. Etemi scđa
 multiplicatio effectrix sp̄ est. p̄fūdit
 Ex. 5. igitur et. 6. paucas huiusmodi
 formas subscriptimus.

	1	5	6	
	1	25	36	
	1	125	216	
	1	625	1296	
	1	3125	7776	

De natura rex q̄ dicit eiudē nature
 et de ea q̄ dicit alteri⁹ nature. et q̄ nu-

meri cui nature diūcti sūt. Cap. 31.

Lde solidis q̄
 dē figuris hec
 ad p̄sens dicta
 sufficient. Qui
 aut̄ de natura
 rex ppings in
 uestigātes rati
 onib⁹: quiqz in
 matheseos disputatione versati: qd
 ī quaqz re eēt ppriū subtilissime peri
 tissimeqz ediderūt: hi rerū oīuz natu
 ras in gemina diuidētes hac specu
 latiōe distribuūt. Dicūt enī oēs oīuz
 rex substātias cōstare et ea q̄ ppri
 sueqz sp̄ habitudinis est nec vlo mō
 p̄mutat. et ea scz natura q̄ variabilis
 mot⁹ est sortita substātiā. Et illā pri
 mo īmutabilē naturā vñi⁹ eiusdēqz
 substātię vocat. Hanc vō alteri⁹ scz
 qd a prima illa īmobili discedēs pri
 ma sit altera. Qd nimirū ad vnitatē
 ptinet: et ad dualitatē. qui numerus
 primus ab uno discedēs alter fac̄t⁹
 est. Et qm̄ cūcti scđm vnitatis specie
 naturāqz impares numeri formati
 sūt: quiqz ex his coaceruati tetrago
 ni sūnt dupli modo eiusdē substā
 tię participes esse dicunt: quod vel
 ab equalitate formant tetragoni: v̄l
 coaceruatis in vñ numeris impari
 bus procreantur. Illi vero qui sunt
 pares: quonā binarij numeri for
 me sunt: quiqz ex his coaceruati col
 lectiqz in vñ congeriem parte alte
 ra longiores numeri nascunt: hi se
 cundū ipsius binarij numeri natu
 ram ab eiusdem substantię natura
 discessisse dicunt. putanturqz alteri

us nature eē participes: idcirco quo niaz cum latera tetragonorum ab equalitate progressa in equalitatem proprię latitudinis ambitū tendat: hi adiecto vno ab equalitate laterū discesserunt: atq; ideo dissimilibus lateribus et quodammodo alteris a se coniungunt. Quare nobis notum est quod ex his ea quę sunt in hoc mundo coiuncta sunt. Aut enīz proprię imutabilis eiusdemque substantię est quod deus vel anima vel mens est: vel quodcunq; proprię naturę incorporalitatem beatum. aut imutabilis variabilisq; naturę: quod corporibus indubitanter videmus accidere. Unde nunc nobis monstrandum est: hac gemina numerorū natura quadratorum scilicet et parte altera longiorum: cūctas numeri species cunctasq; habitudines vel relata ad aliquid quantitatib;: vt multiplici vel superparticularium et certiorum. vel ad seipsum considerate: vt formarum quas dudum in superiori disputatione descripsimus informari. vt quemadmodū mundus ex imutabili mutabiliq; substantia: sic omnis numerus ex tetragnis qui imutabilitate perficiuntur: et ex parte altera longiorib; qui mutabilitate participant probetur esse coniunctus. Et primo quidem distribuendū est qui sunt hi quos promecas vocant: id est anteriore parte longiores. vel qui quos heteromikeis id est parte altera longiores. Est enim parte altera longior numerus: quicunq; unitate tantum lateri

crescit adiecta. vt sunt: 6. scilicet bis 3. vel 12. tres quater. et consimiles. Anteriorē vero parte longior est: q; sub duobus numeris huiusmodi continetur: quorū latera non possidet unitatis differentia: sed aliorū quo runcunq; numerorum. vt ter. 5. vel ter sex vñ quater. 7. Quodammodo enim longitudine in prolixiorē modum porrecta merito anteriorē parte longior dicitur. Lui autem parte altera longiores numeri dicantur: supra iam dictum est. Quadrati vero quoniā equā latitudinem longitudini gerunt: proprię longitudinis vel eiusdem latitudinis aptissimeocabuntur. vt bis. 2. ter 3. quater 4. et ceteri. Parte altera vero longiores: quod non eadem longitudine tendantur: alterius quodammodo longitudinis: et parte altera longiores vocantur.

Quod omnia ex eiusdem natura et alterius natura cōsistunt: idq; in numeris primū videri. Cap. 32.

Donec autem quicquid in propria natura est substantiaque est immobile: terminatum definitumque est. quippe quod nulla variatione mutetur: nunq; esse definit: nūquam possit esse quod non fuit. At hęc unitas sola est. et que unita

te formant: comprehensibilis et de-
 finitatem eiusdem substantiae esse dicunt.
 Ea vero sunt quod vel ab equalibus crescut ve-
 lut quadrati, vel quos ipsa unitas for-
 mar: id est impares. At vero binarii et
 cuncti parte altera longiores: quod a finita
 substantia discesserunt: variabilis infi-
 nitumque substantiam non an. Lestat ergo
 numerous et his quod longe disiuncta sunt
 atque tria: ex imparibus: et paribus.
 Hic enim stabilitas: illic instabilitas va-
 riatio. hic immobilitas substantiae robur:
 illic mobilis permutation. hic definita
 soliditas: hic infinita progressus multitu-
 dinis. Quae seorsim cū sint tria: in una tamen
 quodammodo amicitia cognationesque
 miscentes: et illius unitate informatione
 atque regimento uniuersi numeri corporis effi-
 ciunt. Non ergo inutiliter nego improuide-
 que quod de hoc mundo deus hoc eōi rex
 natura raciocinabant: hāc primum to-
 tius mundi substantiae divisionē fecer-
 rūt. Et plato quodē in timeo eiusdem na-
 turae et alterius non iurat quod in mundo ē.
 atque aliud in sua natura permanere pu-
 tari diuidū incōiunctūque et rex omnium
 primū. alte rex diuisibile: et nunquam in p-
 propriū statu ordinis permanēs. Phylo-
 laus vero necesse ē inquit os a quod sūt vel
 infinita vel finita. Demostreare seorsim vero
 lens omnia quācumque sūt ex his duobus si-
 stere. aut ex infinita seorsim ē: aut ex fini-
 ta: ad numeri sine dubio similitudi-
 nē. Hic enim ex uno et duobus et impari
 atque pari iungit. Quae manifesta sūt
 equalitatis atque inequalitatē: etiam de atque
 alterius definiti atque indefiniti esse
 substantiae. Quod videlicet non sine causa
 dictū ē: omnia quod ex triis susterent: ar-
 monia quodā iungit atque coponi. Est

enim harmonia plurimorum adunatio et
 dissentientium consensio.

Ex eiusdem atque alterius numeri natu-
 ra quod sūt quadrati et parte altera longior
 oēs proportionū habitudines ostendere.

Capitulum. 33.

Respondet ergo in ordine non
 inter pares atque
 ipares ex quod
 quadrati vel par
 te altera longior
 res sunt: et hi
 ipsi quod illis coa-
 ceruatis in uno
 et redacti et quadrati et parte altera lo-
 giores pdeunt. Ita enim videbimus isto
 rū quedam sensum et ad ceteras nu-
 meri partes pcreandas amicitia: ut
 non sine causa hoc in oībus rebus ab
 numeri specie natura rex superesse vi-
 deat. Sint igit̄ duo versus tetrago-
 noꝝ ab unitate omnium: et a binario
 numero parte altera longiorum.

1	4	9	16	25	36	49
2	6	12	20	30	42	56

Hoc igit̄ si primū cōpares primo
 dupli quantitas inueniunt: quod est p-
 rima multiplicitatis species. Si vero
 secundum secundum: hemiolique quantitatis habi-
 tudo pducit. Si tertium tertio: sesqui
 tercia pporio pcreat. Si quartū qr-
 to: sesquiquarta. et si quintū quinto:
 sesquiquinta. Et hinc supp articularū
 normā in quāvis longissimum spaciū
 pcediēs: integrā inoffensāque repri-
 es. Ita ut in prima dupli proportione
 unitatis soli sit differētia. Duo namque
 ab uno sola semper discrepat unitate,

In sesqualtera vo duoz est differētia. in sesquitercia triū. in sesquiqrta 4. et deinceps scđm suppaticulares formas numeroz: qđ ad differētias attinet: vno tantū crescit adiecto numerū explicans naturale.

Dupla	1	4	9	16
sesqualtera	2	3	4	
sesquitercia	6	12	20	
sesquiqrta				
	1	2	3	4
	2	6	12	20

Sin vo scđm tetragonū primo parte altera lōgiorē cōpares: et terciū scđo: et qrū tertio: et qrū qrto easdē rursus pportiōes effici pnota bis qđ in superiore forma descripsi- mus. Sed hic differētiz ab vnitate nō inchoat: s̄ a binario numero in infinitū p eosdē calculos pgreduint̄ Eritqđ secūdus p̄mi duplus. tertio se cundi sesqualter. quart̄ tertij sesgter cius. scđm eandē inuenientiā que su perius demonstrata est.

Dupla	4	9	16	25
sesqualtera	3	4		
sesquitercia	6	12		
sesquiqrta				
	1	2	3	4
	2	3	4	
	6	12		

Rursus quadrati inuicē impares. Rribus differunt: parte altera lōgiores paribus.

Differentiē impares.	3	5	7	9	11	13
	11	4	9	16	25	36
Quadrati.						

Differentiē pares.

1	4	6	8	10	12	14
2	6	12	20	30	42	50

Parte altera longiores.

A L vo si iter primū et scđm tetra gonū primū parte altera longiore ponim⁹: ad vtrosq; eos vna proportionib⁹ dupli multiplicitas inueni⁹. Sin vo inter scđm terciūq; tetragonū scđm parte altera lōgiorē ponas sesqualterē cōparationis ad vtrosq; forma cōponi⁹. Et si int̄ terciū et qrū tetragnū tertiu parte altera longiore cōstitutas: sesgtercia sp̄es nasceret et id si in cūctis feceris: cūctas supparticulares sp̄es iuenire miraber̄.

Tetragonū	p̄m⁹	p̄m⁹	secūd⁹	duplus
1	2	4		
2⁹	2⁹	3⁹	3⁹	
4	6	9	9	sesqualterē
3⁹	3⁹	4⁹	4⁹	
9	12	16	16	sesgterci⁹
qr⁹	qr⁹	quit⁹	quit⁹	
16	20	25	25	sesgqr⁹

Et ad eundē modū in ceter⁹ cōuenit intueri. Rursus si ponat̄ duo tetragnoni ex superi⁹ descriptis: id est p̄m⁹ et secudus: et in vnu colligant̄: et medi⁹ eoꝝ parte altera lōgiorē bis mltiplicet: tetragon⁹ fit. Namq; vñ⁹ et 4. si iungant̄. 5. faciūt. eoꝝ binarius parte altera lōgiorē si bis ducat̄: qđtuor faciūt. qui iuncti. 9. sine vla dubitatione cōficiēt qđ est numer⁹ qđratus. Et ad eundē modū i alijs hoc modo dispositis numeris quos supra descriptis idem cōstat intelli-

gi. Si vero conuertas et inter duos primū et secundū parte altera longiores secunduz terragonum ponas: qui in ordine quidem secundus est: sed actu et opere primus. ex duobus parte altera longioribus congregatis: et bis multiplicato medio tetragonu: rursus tetragonus conficitur. Namq[ue] inter. 6. et binarium numerū qui sunt primus et secundus parte altera longiores si ponatur quaternarius ordine secundus: primus actu tetragonus: et coniungantur duo et sex faciunt. 8. Cum si bis ducantur medij quatuor faciunt rursus octonarium. qui cū superioribus iuncti secundum tetragonū pandunt.

5	13	25
4	12	24
1 i 2 4 4 6 9 9 12 16		
9	25	49
L ^e tragon ^o	tetragon ^o	tetragon ^o
a tribus	a quicq[ue]	a septem
8	18	32
S	18	32
1 2 4 6 6 9 12 12 16 20		
16	36	64

L^etragon^o tetragon^o tetragon^o
a quatuor a sex ab octo
U^{er}o admiratione suscipere: quod
secundū proprias naturas: ybi altrin-
secus duo tetragoni stant: et vñ^o par-
te altera longior in medio ponitur:
teragonus qui nascitur ille semper
ab impari procreat. Nam ex superi-
oribus uno et. 4. et bis multiplicato
binario: factus est nouenarius tetra-

gonus. qui scilicet a tribus procrea-
tur. Ter enī tres. 9. faciunt. qui ter-
narius impar est numer^o. Et sequēs
qui ex quatuor et. 9. et bis multiplica-
to senario coniunctus est. 25. tetra-
gonus: et ipse ex impari quinario na-
scitur cōtinenti post ternariū. Quin-
quies enī quinq[ue]. 25. procedunt. et
quinarius post ternariū impar est
numerus. Et in sequenti quoq[ue] ea-
dem ratio est. Nam qui ex. 9. et. 16.
et bis ducto. 12. quadratus. 49. pro-
ducitur: ille a septenario impar fit
post quinariū continenti. Septies
enī. 7. 49. creant. At vero vbi duo
altrinsecus parte altera longiores
vnū mediū tetragonū claudunt: om-
nes ex his qui sunt terragōni a pa-
ribus producuntur. Nam qui ex duo
bus et. 6. parte altera longioribus et
quaternario bis multiplicato. 16. te-
tragonus factus est: ille a quaterna-
rio numero id est pari producitur.
Quater enī. 4. 16. sunt. Et in sequen-
ti quoq[ue] ordine vbi ex senario et duo
decim et bis in suā summā ducto no-
uenario. 36. fiunt: ex continenti pa-
ri senario copulantur. Sex enī sepi-
es. 36. restituent. Nec minus in ean-
dem rationem cadet ex. 12. et. 25. et
bis. 16. factus. 64. tetragonus. Hic
enī ex octonario cōtinenti post se-
narium nascitur. Octies enim octo
64. tetragonū iunguntur. Et in alijs
quoq[ue] secundū eundē modū si idez
facias rationis ordo nō discrepat.

Quod ex quadratis et parte altera
longioribus omnis formarū ratio
consistat.

L^{ap}. 34.

Llud vero quod ex his duobus tota omnium formarum videtur orta platio: non minore consideratione notandum est. Namque trianguli que cunctas alias formas sicut superiorius docuimus collecti producunt: his iunctis velut ex quibusdam elementis oriuntur. Namque ex uno primo tetragonon et binario primo parte altera longiore ternarius triangulus copulatur. Et ex binario vel quaternario: id est ex secundo tetragono: senarius triangulus procreatur. Ex quaternario quoque et senario: denarius triangulus nascitur. Et ad eundem ordinem cuncta triangulorum ratio constabit. Disponantur enim alternatim inter se tetragoni et parte altera longiores. qui ut melius pernotarentur: prius in duobus eos versibus dispositum post autem eosdem permiscuius. et qui exinde trianguli nascerentur asscripsimus.

Tetragoni.

1	4	9	16	25	36	49	64	81	
parte altera longiores.									
1	2	6	12	20	30	42	56	72	90

tetragoni et altera parte longiores alternati

1	2	4	6	9	12	16	20	25	30	36	42
1	3	6	10	15	21	28	36	45	55	66	78

Trianguli.

Quemadmodum quadrati ex parte altera longioribus vel parte altera longiores ex quadratis sunt. Cap. 35.

Unus vero te tragonus si ei proprium latitudo addatur: vel eodem rur sus dematur: parte altera longior sit. Namque

4-tetragono si quis duo iungat: vel duo detrahatur: addendo perficiet: et duo detrahebendo: at vires figuram continet parte altera longiore que scilicet magna est alteritas eius. Omnis enim infinita et indeterminata potentia: ab equalitate natura: et a suis se similares continent substancialiter discedentes: aut in maius exuberat aut in minoria decrescit.

Quod principaliter eiusdem quod sit substantia statim unitas: secundo vero loco ipares numeri: tertio quadrati. et quod principalius dualitas alterius sit substantiae: secundo vero loco pares numeri: tertio parte altera longiores.

Cap. 36.

Instat igitur primo quod est loco unitate proprie inmutabilisque substantiae eiusdem naturae: dualitatem vero propriam alteritatis mutacionis

quod est principium. Secundo vero loco oes imparis numeros proprie unitatis cognatus omnes eiusdem atque immutabilis substantiae est participes: pares vero ob binarii numeri et sortium alteritatibus esse primos Tetragnos quoque ad eundem modum considerari manifestum est. Namque

e 4

eoz cōpositio t̄ coniunctio ex impa
ribus sit: immutabili eos nature p̄
nunciabo coniunctos. Quod vero
parte altera longiores ex copulatio
ne parium p̄creantur: nūc ab alte
ritatis varietate separant.

Alternatim positis quadratis t̄ par
te altera longioribus qui sit eoz s̄e
sus in differentia et in proportionē.

Capitulū. 37.

Lud igit̄ perspi
cienduz est: qd si
idem tetragoni t̄
parte altera lon
giores disponan
tur: ita vt alterna
cum sibi permixti
sint: tanta in his
est coniunctio vt alias sibi in eisdem
proportionibus cōmunicent: discre
pent autem differentijs. Alias vero
differentijs pares sint: proportioni
bus distent. Disponant enīz in ordi
nē idem illi superiores tetragoni: et
parte altera longiores ab uno.

[1] [2] [4] [6] [9] [12] [16] [20] [25] [30]

Ergo in superiore formula hoc
marime intuendū est. Nāqz
inter vñ qui est tetragon⁹: et. 2. du
pla. p̄portio est. inter. 2. et. 4. dupla.
Hic ergo tetragonus cū parte alte
ra longiore: atqz hic cū sequēte tetra
gono: eadē p̄portiōe iungunt: diffe
rentijs vñ nō isdē. Nāqz duoꝝ atqz
vniꝝ sola vnitas differētia ē: s̄ idem
duo a q̄ternario solo binario relin
quunt. Rursus s̄. 2. qd. 4. speculeris

dupla est p̄portio. si quatuor ad sex
habitūdinē sesqualterā recognoscēs
Hic ergo in p̄portionibus discrepāt
in differentijs pares sunt. Nāqz t̄ q
tuor a duobus 7. 6. a quatuor eodē
binario distant. In sequētibus etiā
eodem modo sicut in primis fuit: ra
tio constat. Nam eadem prop̄tio
est: differentijs nō eisdem. Nam. 4.
ad. 6. et sex ad nouē sesqualtera pro
portionē iungunt. 6. autem quater
nariū duobus. 9. vero senariū trib⁹
pr̄tereunt. In sequētibus etiā
eadem ratio speculabitur. t̄ semper
alternatim nunc quidem eodem p̄
portiones: alie differentijs sunt. nūc
aut ordine permutato: hisdem diffe
rentijs alie proportiones. Semper
in quibus differunt: secundū natura
lis numeri ordines tetragoni t̄ par
te altera longiores sese superabunt:
tantum quod geminatis summulis
naturalis numeri sit progressio. Qd
mirum videri non debet. nos enim
ipsas summas tetragonorum et parte
altera longiorum geminam⁹ ad pri
mas secundās p̄portiones.

duplus	sesquitercius	sesquiquartus	sesquiquintus
1	2	4	6
9	12	16	20
25	30	36	
Differentijs.			
[1] [2] [4] [6] [9] [12] [16] [20] [25] [30] [36]			
[1] [2] [2] [3] [3] [4] [4] [5] [5] [6] [1]			

latius ad lex
a recognoscet
ibus discrepat
sunt. Namq; r q
quauor eodē
sequētibus etiā
a primis fuit: ra
dem proporcio
dem. Nam. 4.
fesqualteria pio
autem quater
ro senariū trib
uentibus etiam
abitur, r semper
dem eodem p
rentie sunt, nuc
to hisdem diffe
ones. Semper
secundū natura
tetragoni r par
se superabunt:
tatis summulis
r progresio. Qd
debet, nos enim
onorum et parte
geminam? ad pri
ortiones.

seq̄ quartus
seq̄ quintus

1	16	20	25	30	36
2	4	5	5	6	
3					

Audem quoq; differentię mira
bilem in modū a toto p sequē
tes partes r p easdem vnitates qui
bus superi^r creuerūt progrediunt.
Namq; inter vnu r duo tatu vnitas
intercedit: que vnitati cui equalis ē
totū est: binarij vo medietas. Eodem
modo inter. 2. et. 4. tantū duo sunt.
qui binarij totum sunt: quaternarij
medietas. Inī quaternariū vo r se
nariū idem duo sunt: ad quaterna
riū medietas: ad senariū pars ter
cia. Tres vo qui seq̄unt q inter. 6.
et. 9. constituti sunt medijs: sunt qui
dem senarij dimidiū: pars vero ter
cia nonenarij. Et rursus ternarius
qui nouenarij tercia pars ē: duode
narij quarta est. r ad eundē modū
vsoq; in fine descriptionis geminat
huiusmodi partib; sicut ipsa quoq;
summarū cōparatio geminata est:
equas partiu pgressiones aspicias

Probatio quadratos eiusdem ēē
nature
Cap. 38.

Illud aut̄ apertissi
mū signū est omnes
tetragonos impari
bus esse cognatos:
quod in omni dispo
sitione ab uno vel i
duplicibus vel i tri
plicibus talis nature ordo conserit
ut nūquā nisi scdm imparē locum te
tragonis inueniat. Disponam̄ enī
in ordinē numeros: primo quidem
duplos: deinde triplos.

1	12	4	8	16	32	64	128	256
1	3	9	27	81	243	729	2187	6561

Si erg; in vtrisq; versib; primos
aspicias: singulos quos inue
nis quoniā tetragoni sunt: in impa
re loco sunt constituti: quoniā primi
sunt. Si vero terciū locū respereris
4. et. 9. notabis: quox hic a duobus
pliciscit: illum ternarius creat, qui
sunt loco impari constituti. Quintū
deinde si videas locuz. 16. et. 81. re
spicies, sed vnu a quaternario na
scit: alteruz nouenarius creat. Et si
nomū locum rursus aspicias: tetra
gonos pernotabis. 256. 6561. quo
rum superior fit a. 16. inferior vero
ab. 81. Idem si in infinitū facere li
beat indiscrepan̄t incurrit.

Lubos eiusdem participare sub
stantię quod ab imparibus nascan
tur.

Cap. 39.

Psi vo cubi q quā
quā tribus interual
lis sublati sint: tamē
propter equalē mul
tiplicationē partici
pant imutabili sub
stantię: eiusdemque
nature sunt socij: non aliorū quam
impariū coaceruatione produntur
nūquā vero pariū. Nam si omnes
ab vnitate impares disponant: iun
cti figurās cubicās explicabūt.

1 | 13 | 9 | 7 | 9 | 11 | 13 | 15 | 17 | 19 | 21 |

Th̄is igū qui primus est potē
state r virtute: primū cubum fa
ciet. Juncti vero duo qui sequunt
ternarius scilicet r quinarius: scdm
efficiū cubum: qui est octonarius.
Juncti autem 3. qui sequunt: septe

narius nouenariusque et 11. cubus faciunt: qui 27. numero continetur qui est tertius. Et sequentes quartus et qui sequuntur 5. quintum et ad eundem modum quotus quisque cubus efficitur: et coniunctione impares apponuntur. Hoc autem diligentius subiecta descriptio docet.

1	3	5	17	9	11	13	15	17	19
1	8	27			64				
pri secundus	tertius	quartus							
mus a bis	a ter tria	quater							
lab duobus	bus ter	quatuor							
ynobis		quater							

De proportionalitatibus Cap. 40.

L de his quidem sufficienter dictis est. nunc res ad monet quendam de proportionibus disputantes quae nobis vel ad musicas speculaciones: vel ad astronomicas subtilitates: vel ad geometricas considerationes vim: vel etiam ad veterum lectiorum intelligentiam prodesse possint: arithmeticam introductioem cōmodissime terminare. Est igit proportionalitas duarum vel triū vel quotlibet proportionum assumptio ad unum atque collectio. Ut autem cōmuniter definiamus: proportionalitas est duarum vel plurium proportionum similis habitudo: et iesi si non eisdez quantitatibus et differentijs constitute sint. Differētia vero est inter nu-

meros quātitatis. Proporatio est duorum terminorum ad se invicem quædaz habitudo et quasi quodammodo continentia. Quorum compositione quod efficit proportionale est. Ex iunctis enim proportionibus proportionalitas sit. In tribus autem terminis minima proportionalitas inuenit. Sit etiam in pluribus sed longior. ut binarius ad unum quoniam duo sunt termini: duplam obtinet proportionem. sin vero quatuor contra 2. compares: et hic quoque dupla proportio est. quos tres terminos si continue consideres: ex duabus proportionibus sit proportionalitas. Et est proportionalitas: unus ad duo: et duo ad quatuor. Est enim proportionalitas ut dictum est collectio proportionum in unius que redactio. Sit etiam et in longioribus. Nam si quatuor illis octo velis adiungere: et his. 16. et his. 32. et deinceps duplos qui sequuntur: sit in omnibus dupla proportionalitas ex proportionibus duplis. Igit quotiens unus atque idem terminus ita duobus circum se terminis cōmunicat: ut ad unum dux sit ad alium comes. hec proportionalitas continua vocatur: ut unus duo quatuor. Est enim equalitas in his proportionis: et quæadmodum sunt 4 ad 2. sic sunt duo ad unum. Et rursus quemadmodum unus ad duo: sic duo ad quatuor. Et secundum quantitatem quoque numeri eodem modo est. Quantum enim tres superant binarium: tantum binarius unitatez: et quantum unus a duabus minor est: tantum binarius a

tas pro
tiona:

portio
litas qd

ā

*J. p. proportionales
tatis quo
multas*

*Aristo
metria*

*na sit
yntatis
de Dico
eo pro*

ternario superatur. Si vero aliis ad unum resurunt terminus: aliis vero ad alium: necesse est habitudinem disiunctas vocari. Ut ad equalitatem quidem proportionis sunt. 1. 2. 4. 8. Sic enim sunt quemadmodum duo ad unum: sic octo ad quatuor: et conuersim quemadmodum unus ad duo: sic quatuor ad octo. Et permutatis quemadmodum quatuor ad unum sic octo ad binarium.

Sed quoniam quantitate vero numeri: ut sunt. 1. 2. 3. 4. quantum enim unus a duobus vincit: tantum ternarius a quaternario superat. Et quantum duo unus vincunt: tanto ternarius a quaternarius transit. Permixtum etiam quanto unus tribus minor est tanto binarius quaternario. vel quam ternarius unitate superat: tanto binarium transgreditur quaternari.

Quae apud antiquos proportionalitas fuerit: quas posteri addiderint.

Lap. 41.

Confesse qui dē et apud antiquiores notę: queque ad pythagoreū vel platoū vel aristotelis scientiā puererū: hec tres mediates sunt. arithmetica: geometrica: armonica. Post quas proportiones habitudines tres aliae sunt que sine nomine quidez seruiū. Vocabantur autē quarta: quinta: vel sexta. quae superius dicitis opposite sunt. At ye

*Apud priscos tres
solūm medietates +.*

ro posteri propter denarij numeri p fectionē quod erat pythagoreū com placitus: medietates alias quatuor addiderunt: ut in his proportionalitatis denarij quantitatis corpus efficerent. Scđm quem numerum et priores quinq; habitudines comparationesq; descripte sunt. ubi quinque maioribus proportionib; quos vocauimus duces: minores aptauimus? alios terminos quos comites diximus. Inde etiam in aristotelia atq; archytæ prius. 10. p dicamentoꝝ descriptione: pythagoricum denarium manifestū est inueniri. Quandoquidem et plato studiosissimus pythagoreū scđm eaz disputationē diu dicitur. et archytas pythagoricus ante aristotilem quibusdam sit ambiguū decem hec predicamenta constituit. Inde etiam. 10. membroꝝ particule. inde alia permulta que oīa pseque non est necesse.

Quod primum de ea que vocat arithmetica proportionalitate dicendum est.

Lap. 42.

Uincō de proportionalitatibus de quæ me dietatib; dicendum ē. Et primum qdē de ea medietate tractabim⁹: que scđm qualitatē equalitatē neglecta proportionis parilitate substitutorꝝ terminoz habitudines servat. In his autē qualitatib; medietas ista versat: inq; his speculanda ē;

in quib⁹ a seipsis termini differunt. Quid aut̄ esset differētia terminorū superius diffinitū est. Hanc aut̄ esse arithmeticā medietatē numerorū ipsa rō declarabit: quoniam eius proportionis in numeri quantitate fit. Quę igit̄ cā est huiusmodi termini habitudinē id est arithmeticam cunctis alijs pportionalitatib⁹ ante ponere: primū quod hanc nobis in principio ipsa numeroꝝ natura ⁊ vis naturalis quātitatis opponit. Hui⁹ modi enī pportiones quęq; ad terminorū differētias p̄tinēt: ut paulo post demonstrab̄it: i naturalis primū numeri dispositiōe cognoscim⁹. De inde quod supiore libro disputanti bus nobis apparuit arithmeticam vim geometrica atq; musica esse antiquorē: ⁊ quod illata has simul inferret: sublata vero perimeret. Quare ordine disputatio p̄gredieſ: si ab ea prius inchoandū fit medietate: quę in numeri differētia nō in proportionis speculatiōe versat.

De arithmeticā medietate eiusq; proprietibus. Cap. 43.

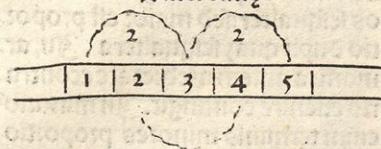
Arithmeticā medietatem vocamus: quotiens vel trib⁹ vel quot liber termis posat: equalis arcq; eadē differētia in oēs dispositos terminos inuenit. In qua neglecta pportionis equalitate termino-

rū tantū differentiarūq; speculatio custodit. vt. 1.2.3.4.5.6.7.8.9. 10.

Nhac enī naturalis numeri dīſ positione: si quis cōtinuatiz differētias terminorū curet aspice, re:scm̄ arithmeticam medietatem equa terminorū inter se discrepancia est. Equales enī sunt differētiae: sed eadem proportio atqne habitudo non est. Si igit̄ in trib⁹ terminis consideratio sit: cōtinua proportionalitas dicitur. Sin vero hic alius dux ⁊ alius comes: illic vero utriq; sint alijs vocabū disiuncta medietas. Si igit̄ in tribus tantum terminis scdm̄ cōtinua medietatem cōspexeris: vel in quatuor: vel in quot libet alijs scdm̄ disiunctam: easdem semper differētias terminorum vides: tantuꝝ solis proportionibus permutatis. Id si in uno quis nouerit reliqua eu ratio non latebit. Sit continua medietas. 1.2.3. Hic yn⁹ a duobus ⁊ 2. a tribus solis tantuꝝ singulis distant. ⁊ sunt eadem differētiae proportiones vero alię. Nāque duo ad ynu duplus est. tres ad duo sesqualter. ⁊ in ceteris idem videbis. Sin autem permiscens ⁊ ali quos p̄teriens eligas: ⁊ in his aliquam speculationem ponas: idem poterit euenire. Nam si equales terminos intermitas: ⁊ sese in priore dispositione pretereant. si singulos intermitas: solius binarij notabit differentia. sin vero duo p̄terreas: ternarij. si tres: quaternarij. ⁊ ad eundem modū uno plus quam in termiseris: erit illa quam querimus differentia terminorum. Namque

si in trib⁹ terminis singuli relinquātur: binarius semper intererit.

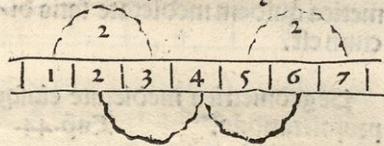
Differentię

intermissi

Aides ne ut cuz superius in naturalis numeri dispositione se termini singulis preterirent: pretermisis dñobus ⁊ 4. vñus ad tres: et 3. ad quinariū cōparati: binariū solum in differentia retinuerint. Nec nō etiā in disiuncta eadem versabit obseruatio.

Differentię

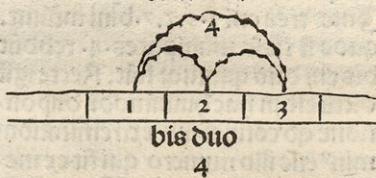
intermissi

Tribus igit vestigijs insistentē nullus ab eadem similitudine error abducet. Nāq si duos intermissas: ternarius differentiā continebit. si tres: quaternarius. si quatuor quinarius: eque in cōtinuis proportionibus acqz disiunctis. Qualitas autē proportionis eadē non erit quāvis sint equis termini differentijs distributi. Quod si cōuersum ponant: ut nō eisdej differentijs eadej qualitas proportionis eueneriat: geometrica talis pportionalitas nō arithmetica nominaū. Est autē propriū huius medietatis quod si in tribus terminis speculatio sit: cōpositis ex-

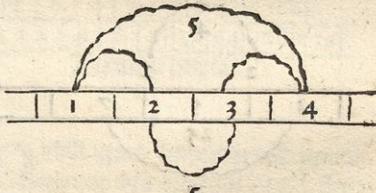
39

tremitatibus illa summa que inter extremitates est: nō loco tantū: vñ etiā fit quātitate medietas. Cū si ponant. 1. 2. 3. vñ⁹z tres quatuor redunt. Duo vero qui mediūs inter vtrōsqz est: quaternariū medietas inueni. Quod si bis medietatē ducas eque erit extremitatibus. Bis enīz duo quatuor creant. Si vñ disiuncta sit: quod fit ex vtrōsqz extremitatibus compositis: hoc ex duab⁹ medietatibus reddit. Si enim sunt. 1. 2. 3. 4. vñus ⁊ quatuor quinariū creant: duo ⁊ tres mediū in eundez rursum quinariū surgunt.

continua

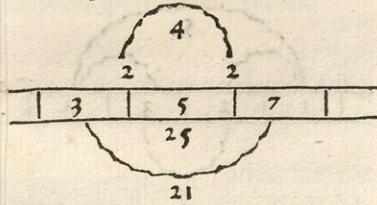

discontinua

Est illi hoc quoqz solida ppetra te diunctū: quod quēadmodū sunt omnes termini huiusmodi dispositionis ad seipso: ita sunt differentijs ad differētias constitutę. Nāqz omnis terminus sibi ipsi equalis est ⁊ differentijs differentijs sunt equeales. Illud quoqz subtil⁹ quod multi hui⁹ discipline periti nisi nō com-

Chis nūq; antea perspererunt: qđ
 in omni dispositione vel cōtinua v̄l
 disuncta: quod cōtinet sub duabus
 extremitatibus minus est eo nume
 ro qui ex medietate, cōficit tantum
 quantū possunt due sub se differen
 tie cōtinere quę inter ipsos sunt ter
 minos constitutę. Ponamus enim
 tres terminos huiusmodi. 3. 5. 7. Si
 igit̄ tres septies angeant: in. 21. nu
 merū cadit. Quod si mediū termi
 nū id est. 5. in semetipisz multiplicata
 ueris: quinque s. quinq; faciunt. 25
 Et hic numerus ab eo quę extremitates
 colligunt quaternario maior
 est: quę scilicet differentię cōficiunt
 Inter tres enī 7. 5. 7. bini insunt.
 quos si ī sele multiplices. 4. reddit
 bis enī duo quatuor sūt. Recte igit̄
 dictū est: in hac huiusmodi disposi
 tione qđ cōtinet sub extremitatibus
 min⁹ esse illo numero qui fit ex me
 dietate tantū quantū differentię in
 se multiplicate restituent.

Oclarum vero propriū huius
 modi dispositionis nota: qđ
 antiquiores quoq; habuere notissi
 mū: quod in hac proportionalitate
 vel medietate in minoribus termi
 nis maiores proportiones: in maio
 ribus minores comparationes ne
 cessē est inueniri. Namq; in disposi

tionē hac. 1. 2. 3. minores sunt ter
 mimi. 1. et. 2. maiores. 2. et. 3. et. 2.
 ad vnum duplus est. 3. vero ad du
 os sesqualter: sed maior est propor
 tio dupli quaz sesqualtera. In ar
 monica autem medietate econtra
 rio euenire contingit. In minorib;
 enim terminis minores proportio
 nes: in maioribus maior proportio
 nis quantitas custodit. Hārū vero
 medietatū id est arithmeticę atque
 armonicę: geometrica proportiona
 litas media esse notata est. quę vel
 in maiorebus vel in minoribus ter
 minis équas numerorum qualita
 tes ī pportionalitate custodit. In
 ter maius vero et minus: equalitas
 loco ponit medietatis. Et de arith
 meticā quidem medietate satis di
 cūm est.

De geometrica medietate eiusq;
 proprietatibus. Cap. 44.

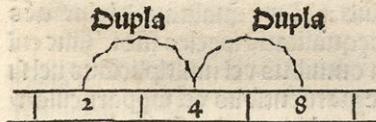
Unc vero que
 hāc sequit̄ geo
 metrica medie
 tas expeditatur
 quę sola v̄l ma
 xime proporcio
 nalitas appellā
 ri pot: ppterēa
 quod ī ea eis dē
 proportionib; terminoz vel in ma
 ioribus vel in minorib; speculatio
 ponit. Hic enim équa semper ppor
 tio custodit: numeri quantitas mul
 titudoq; negligit̄ contrarie quaz in

es sunt ter-
 et. 3. et. 2.
 vero ad du-
 e est propor-
 tia. In ar-
 itmetica econtra-
 In minorib
 a proporcio-
 or proporcio-
 f. Darū vero
 metice atque
 a proportiona-
 ta est. que vel
 minoribus ter-
 rum qualita-
 cultodit. In
 no: equalitas
 Et de arith-
 metate satis di-

dierate eiusos
 Lap. 44.

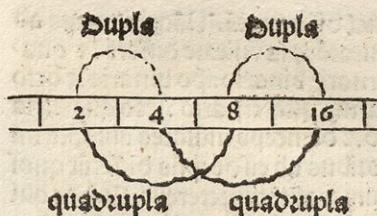
Tunc vero que
 hāc sequitur geo-
 metrica medie-
 tas expediar
 que sola v'la-
 xime proporcio-
 nalis appellata
 pōt: ppter
 quod i' cadaō
 unop' vel in ma-
 orib' speculatio-
 na semper pōt:
 ri quantitas mul-
 contrarie quaz in

arithmeticā medietate. vt sunt. 1. 2.
 4. 8. 16. 32. 64. Vtel in tripla propo-
 rtione. 1. 3. 9. 27. 81. Vtel si quadru-
 pla vel si quincupla vel si in quamlibet
 multiplicitatē numerorum sit
 constituta distensio. In his enim
 quotlibet terminos sumptus: exple-
 bunt geometricā medietatem. quē
 admodū enim prior ad sequentem
 ita sequens ad alium. Et rursus: si
 permixte facias idem erit. Si enim
 ponant̄ tres termini. 2. 4. et. 8. quē
 admodū sunt. 8. ad. 4. ita. 4. ad. 2.
 Atque hoc si conuertas: quemad-
 modum sunt. 2. ad. 4. ita erunt. 4.
 ad. 8.

AEl si in quatuor terminis vt
 sunt. 2. et. 4. 8. et. 16. quemad-
 modum est primus ad tertium: id
 est. 2. ad. 8. sic erit secundus ad quar-
 tum: id est. 4. ad. 16. Ultraq' enim p-
 portio quadrupla est. Et cōuerſim
 quemadmodū quartus est ad secū-
 dum: ita tertius notatur ad primū.
 Hoc vero etiam disumcte licet. Nā
 quemadmodū est primus ad secun-
 dum: id est. 2. ad quatuor: sic tertius
 ad quartū: id ē. 8. ad. 16. et conuer-
 sim quemadmodum secundus ad
 primum: id est. 4. ad duos: ita quar-
 tus ad tertium: id est. 16. ad. 8. id qz
 in omnibus rata consideratione p-
 spicies.

40

Habet autem proprium huius
 modi medietas quod in omni
 dispositione scđm hanc propor-
 tialitatem terminorum differentie
 in eadem proportione contra sesūt
 qua fuerint ipsi termini quoz sunt
 ipse differentie. Siue enim dupli co-
 tra se sint termini: duplez erunt etiā
 differētiaz. siue tripli: triple. siue scđm
 quamlibet multiplicitatē: eadem
 in differētiaz multiplicitas erit: qua
 prima consideratio inuenit in ter-
 minis. ut subiecta descriptio monet

Differētiaz duplez

1	2	4	8	16	32	64	128
1	2	4	8	16	32	64	128

Termini dupli

Nulli igitur dubium esse potest
 qd cuz oēs termini dupli sint:
 ita differentie quoq' eoꝝ terminoz
 duplez esse videantur: ut vno minus
 termino in differētiaz: omnes pe-
 ne dispositos subter terminos quo-
 rū sunt ipse differētiaz: superior ordo
 reddiderit. Est etiā aliud proprium
 quod omnis ad minorē maior ter-
 minus cōparatus: ipsum minorē re-

tinet differentiā. Nāq binarius ad vnitatē: ipsa vnitate differt. et quaternari⁹ binario: ipso binario. et octonarius quaternario: ipso quaternario. et deinceps maiores alij; ipsi minoribus ab eis dē ipsis differunt quos numerositate pretererūt. Et hoc qui deez in duplice pportione cadit. Si vero sint triplices proportiones: maior terminus a minore termino duplicato minore termino differt. Ut si sint. 1. 3. 9. tres ab uno binario differunt: in quē vnitas id est minor terminus duplicatus exundat. et 9. a tribus senario differunt: quem ternarius duplicatus edicit. Et in alijs cūctis eiusmodi ratio reperiet. Si vñ quadruplices sint: triplicato minore termino maior terminus a minore distabit. Et si quinquupli: quadruplicato. et si sexupli: quinquiplicato. et vna minus multiplicatio ne quaz est ipsa minor ad maiores cōparatio terminoz: minorē numerus maior exsuperat.

Differentiē duplē

1	2	4	8	16	32	64	128
1	2	4	8	16	32	64	128

Termini dupli

Differentiē triple

1	2	6	18	54	162	486	1458
1	3	9	27	81	243	729	2187

Termini tripli

Differentiē quadrupli

1	3	12	48	192	768	3072	12288
1	4	16	64	256	1024	4096	16384

Termini quadrupli

Hec aut̄ pportionalitas et alijs omnibus vel supparticularib⁹ vel suppartientibus inuenit: huiusmodi proprietate in omnibus conservata: ut in cōtinua proportione: quod sit sub extremitatibus si tres fuerit termini: hoc a medietate multiplicata cōsurgat. Si enī sint. 2. 4. 8. quod sit ex his. 8. idem sit ex qua ter. 4. Uel si sit in quatuor terminis disiuncta pportio: qd sit sub virisq; extremitatibus id duarū medietaū multiplicatione concrescat. Ut si sint. 2. 4. 8. 16. quod sit ex his. 16. id ex quater. 8. reddatur. Exemplar aut̄ nobis maximuz certissimuz sit. illud: vbi ex equalitate dixim⁹ oēs inequalitatis species fūdi. Illic enī in omnibus vel multiplicibus uel suppartientibus vel supparticularibus vel in ceteris cōiunctis geometrica pportionalitas custodit: has omnes proprietates quas supradiximus continēs. Quarta vero est, prietas huiusc medietat̄: quod uel in maioribus uel minoribus terminis equales semp̄ proportiones sūt. Namq; si ponant. 2. 4. 8. 16. 32. 64. inter hos omnes dupla pportio est. Apparet etiā hēc proportionalitas in binis pportionibus ab vnitate alterna partē altera longioribus quadratisq; dispositis a prima multiplicitatē habitudine id est a duplicitate cūctas supparticularis habitudines proportionesque discurrens. quod subiecta descriptione signatum est.

Ltetragonius	1	
parte al. lon.	2	dupla
Ltetragonius	4	dupla
parte al. lon.	6	sesqualter: a
Ltetragonius	9	sesqualtera
parte al. lon.	12	sesquitercia
Ltetragonius	16	sesquitercia
parte al. lon.	20	sesquiquarta
Ltetragonius	25	sesquiquarta
parte al. lon.	30	sesquiquinta
Ltetragonius	36	sesquiquinta
parte al. lon.	42	sesquisexta
Ltetragonius	49	sesquisexta

Que medietates quibus rerum
publicarū statib⁹ cōparent. La. 45.

Aq; ideo arithme-
tica quidem ei rei
pulic⁹ cōparat q;
pancis regit: idcir-
co quod in mino-
ribus eius termi-
nis maior propor-
tio sit. Musicam vero medietatem
optimatū dicūt esse rem publicam:
ideo quod in maioribus terminis
maior proportionalitas inuenitur.
Geometrica medietas popular⁹ qd
ammodo et ex equalitate ciuitatis ē
Namq; vel in maioribus vel in mino-
ribus equali omniū proportionali-
tate componit: et est inter omnes pa-
ritas quedam medietatis equū ius
in proportionibus cōseruantis.

Quod superficies vna tantū in pro-
portionalitatibus medietate iungā

tur: solidi yō numeri duab⁹ medieta-
tib⁹ in medio collocant. La. 46.

Ost hec igit̄ tem-
pus ē ut expeditia
mus nunc quid-
dam numis vtile
in platonica qua-
dam disputatio-
ne: que in timei
cosmopeia hand
facili cuiquā vel
penetrabili ratione versat. Qēs enī
planę figure q; nulla altitudine cre-
scunt vna tantū medietate geome-
trica cōtinuant: alia que iungat nō
pōt inueniri, vnde duo tantiū in his
interualla sunt constituta: a primo
scilicet ad mediū: et a medio ad ter-
ciū. Si vero fuerint cubi: duas tan-
tū habebunt medietates vbi tercia
inueniri nō poterit: scdm geometri-
cam scilicet proportionē, vnde so-
me solide tria interualla dicunt̄ ha-
bere. Est enim vnu interuallū a pri-
mo ad secundū: et a secundo ad ter-
ciū: et a tercio ad quartū: que est sci-
licet postrema distantia. Recte igit̄
et planę figure duob⁹ interuallis: et
solide tribus cōtineri dicunt̄. Sunt
enī duo tetragoni: 4. scilicet et .9.
hoz igit̄ vnu tantum medius in
eadem proportionē constitui potest
Namque senarius ad .4. sesqualter
est: .9. ad senarium eodem modo
sesqualter. Hoc autē idcirco evenit
quod singula latera singulorum te-
tragonorum efficiunt senariam me-
diatatem. Namque quaternarij te-

ragonilatus binarius est: nouenarij ternarius. hi ergo multiplicati senarum per secerunt. Bis enim tres senarius est. Et quotienscūqz datis duobus tetragonis eorum medietatem volumus inuenire: latera eorum multiplicāda sunt: et qui ex his pereabunt medietas est. Si autem cubi sint vt. 8. et. 27. due tantū inter hos eadem proportione medietates constitui queūt. 12. scilicet et. 18 nāqz. 12. ad. 8. et. 18. ad. 27. sesquatera tantum proportione iungantur. In his quoqz eadem lateruz ratio est. Namque ex uno cubo qui propinquior est: una medietas duo latera colligit. ex alternatim vero posito vnum. In alia quoqz medietate idem est. Ponant enim duo cubi et in medio eorum due medietates quas superius dixim. 8. duodecim. 18. 27. octonarij igitur latus est binarius: bis enim bini bis octonarij fecerunt. Ternarius vero. 27. cubi latus est. Ter enim tres ter. 27. restitutū. Medietas igit̄ que iuxta octonarium est: id est. 12. mutuatur duo latera ex propinquo sibi octonario et aliud vnuz latus ex altrinsecus posito. 27. cubo. Bis enim bini ter. 12. pandunt. Et. 18. eadez ratione duo latera a propinquo sibi. 27. cubo colligit: et vnu ab altrinsecus posito octonario. Tres enim terbis. 18. concludunt. Hoc autem vniuersaliter speculanduz est: si tetragonius tetragonum multiplicet: sine dubio tetragonius prouenit. Si vero parte altera longior tetragonius parte altera longior rem: nanquam tetragonius: sed semper ante longior crescit. Rursus si cubus cubum multiplicauerit: cubi forma conficitur. Si vero parte altera longior cubum: vel cubus parte altera longiorem: nunquam cubus procreabitur. hoc scilicet scdm similitudinem paris atqz imparis: Par enim parem si multiplicet: semper par nascitur. et impar imparem si multiplicet: impar continuo procreat. Si vero impar parem: vel si par imparem multiplicet: par semper exoritur. Hoc autes facilius cognoscit ex lectione platonis in libris de republica: eo loco qui nuptialis dicitur: quem ex persona musarum philosophus introducit. Sed nunc ad tertiam medietatem redeundū est.

De armonica medietate eiusque proprietatibus. Lāp. 47.

Rmonica aut medietas est: que neqz eis dē differentijs nec quis proportionibus constituitur: sed illa in qua quē admoduz maximus terminus ad parvissimus terminum ponitur: sic differentia maximi et medi contra differentiā medij atque parvissimi comparatur. Ut si sint. 3. 4. 6. vel si. 2. 3. 6. Sena-

rius enim quaternarium sua tercia
 parte superat: id est duobus. quater
 narius vero ternarium sua quarta
 parte superuenit: id est vno. Et sena
 rius ternarium sua medietate id est
 tribus. ternarius vero binarij sua
 parte tercia id est unitate transcen-
 dit. Quare in his neque eadem pro-
 portio terminorum est: neque sunt
 eadem differentiae. est autem quem
 admodum maximus terminus ad
 parvissimum terminum: sic differentia
 maximi et mediij ad differentias me-
 dij atque postremi. Namque in hac
 proportione que est. 3.4.6. maior ter-
 minus id est senarius ad parvissi-
 mum terminum ternarij duplus est
 et differentia maximi et mediij id est
 senarij et quaternarij duo scilicet: ad
 differentias mediij et ultimi id est qua-
 ternarij atque ternarij que est unitas
 dupla perspicitur. Sed hoc quoque
 subiecta descriptione monstrat.

differentiae duple differetiae triple

1	2	1	3		
3	4	6	2	3	6

termini dupli

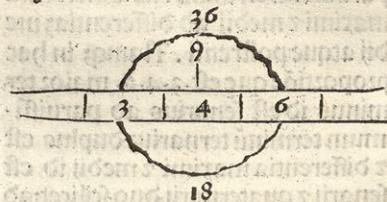
termini tripli

Nabat autem proprietates que
 admodum dictum est contra-
 riā arithmetice medietati: In illa
 enim in minoribus terminis maior
 erat proportio: in maioribus minor

in hac vero in maioribus quidem
 terminis maior est proportio: in mi-
 noribus vero minor. Namque in
 hac dispositione. 3.4.6. tres ad qua-
 tuor comparati sesquiterciam habi-
 tudinem: sex vero ad quatuor ses-
 qualterā redundat: sed maior est pro-
 portio sesqualtera a sesquitercia tam
 quantum pars tercia medietate
 transcendit. Juste igitur medie-
 tas quedam geometrica proprie-
 tate proportionalitas iudicatur. sci-
 licet inter eam ubi in maioribus ter-
 minis minor est proportio et minori-
 bus maior et inter eam ubi in maio-
 ribus maior est in minorib⁹ minor.
 Illa est enim vere proportionalitas
 que medietatis quodammodo lo-
 cum obtinens: et in maioribus et in
 minoribus: equalibus proportionū
 comparationibus continetur. Hoc
 quoque signum est durarum extre-
 mitatum medianam esse quodammodo
 geometricā proportionē. Namque
 in arithmeticā proportione medius
 terminus eadem sua parte et mino-
 rem precedit et a maiore preceditur
 sed alia pte minor: alia vō pte maior.
 Sit enim arithmeticā dispositio. 2.
 3.4. Ternarius igitur numerus bi-
 narij tertia sua parte precedit id
 est vno: et a quaternario tercia sua
 parte preceditur id est vno. At vero
 ternarij non eadē parte minoris mi-
 norē vincit: vel maioris a maiore su-
 perat. Namque minorē id est binarij
 vno superat: id est ipsius medietate
 binarij. a quaternario vero vno re-
 linquit: que pars quaternarij quarta

est. Recte igitur dictum est mediuz terminuz in huinsmodi medietate: eadem sui parte et minorem vincere et a maiore superari: sed non eisdem partibus vel minoris minorem tras gredi: vel maioris a maiore transcedi. Contrarie armonica medietas pportiones habet. Namq; non eadē parte sua medius terminus in hac proportione vel minorē vincit: vel a maiore superat. sed eadē parte minoris minorem superat: qua parte maioris a maiore superat. In hac enīz dispositione armonica que est 2.3.6. ternarius binariuz tercia sui parte vincit: idem ternarius a senario tota sui quantitate superat: id est tribus. Idemq; ipse ternarius medietate minoris vincit minorem: id est uno. et medietate maioris a maiore termino vincitur: id est tribus. Senarij enim medietas ternarius est. In geometrica vero medietate neq; eisdem suis partibus medius vel vincit minorem vel a maiore vincitur. neque eadem parte vel minoris minorem superat: vel maioris a maiore relinquit. sed qua parte sua medius terminus minorem superat: eadē parte sua maior terminus medium vincit. Quod est ut medietas atque extremitez equalibus medietatem et extremitez reliquam suis partibus superuadant. In hac enīz dispositione que est 4.6.9. tercia sui parte medius senariuz quaternarius superat: id est duob;. et tercia sui parte rursus nouenarius senariuz vicit: id est tribus. Habet autem alias

proprietatem armonica medietas. vt cum duas extremites in unum redactas medietas multiplicauerit dupla quantitas colligi quam si se multiplicet due extremites. Sint enim hi termini. 3.4.6. Si igitur ternariū et senariū iungas nouenariuz facies. qui per quaternariū ductus 36. efficit. quod si se ipse extremites multiplicent: et siant tres sexies 18. conficiunt: quod est prioris sum me dimidium.

Quare dicta sit armonica medietas ea que digesta est. Cap. 48.

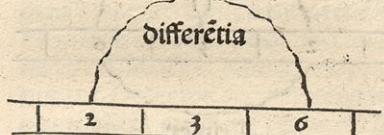
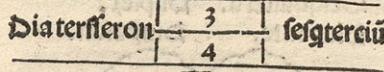
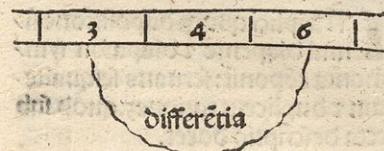

Onsiderāduz forstā videatur: cur hanc armonicā medietatem vocemus. Luius hec ratio est. quoniam arithmeticā dispositio equas tantum per differentias diuidit quantitates. geometricā vero terminos equa proportio ne cōiungit. At vero armonica ad aliquid quodammodo relata consideratione: neq; solum in terminis speculationez proportionis habet:

neque solum in differentijs : sed in
vtrisq; cōmuniter . Querit enim ut
quemadmodū sunt ad se extremitati
termīni : sic maioris ad mediū diffe
rentia : contra differentiam medie
tatis ad vltimū . Ad aliquid autem
considerationem armonie proprie
tate in primi libri rerum omnium di
uisione monstrauimus . Ipsarum
quocq; musicarum consonantiarū
quas symphonias nominat propor
tiones : in hac pene sola medietate
frequenter inuenias . Namque sym
phonia dīatesseron : que princeps ē
t quodammodo vīm obtinens ele
mentū : constituit scilicet in epitrita p
ortione : ut est quaternarius ad ter
narium : in eiusmodi armonicis me
dīatibus inueniē . Sint enim eius
modi armonice medietatis termī
ni quorū extremitati dupli sint : et rursus
alia huiusmodi dispositio quorū ex
tēmi tripli .

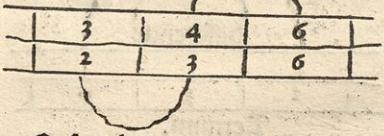
3 | 4 | 6 | | 2 | 3 | 6 |

Senarius igitur ad ternarium
duplus est. id est aut in alia dis-
positione senarius ad binarium tri-
plus. Horum igit si differentias col-
ligamus et ad se inuicem compare-
mus: epitrata proportio colligetur:
vnde diatesson symphonia reso-
nabit. Inter tres enim et ternarii
est: et inter binarium et senarium qua-
ternarius. qui sibimet comparati ses-
quiteriam efficient proportionem.

Ne adē quoq; medietate t dia
pente symphonia componitur :
quā sesqualtera habitudo restituit.
Nam in vtri sque dispositionib; his
que subiecte sunt: in duplo senarius
ad quaternariū sesqualter est: in tri-
plici ternarius ad binariū: ex quib;
vtrisque diapente symphonia con-
iungitur.

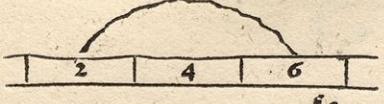
**Sesqualtera.
Diapente.**

**Sesqualtera.
Diapente.**

Post hanc autem diapason cōsonantia que sit ex duplice. ut est subiecta formula.

**Duplex.
Diapason**

In triplici quoq; dispositione si mul diapente & diapason symphonia cōponit: seruans sesqualteram & duplē rationē, quod subiecta descriptio docet.

Sesqualtera. Duplex.
Diapente. Diapason.

Triplex.
Diapente & diapason.

Et quoniam triplus duas continent consonātias diapente scilicet & diapason: in huius triplicis positione in differentijs eundez rursus triplum reperiemus scđm subter de scriptum modum.

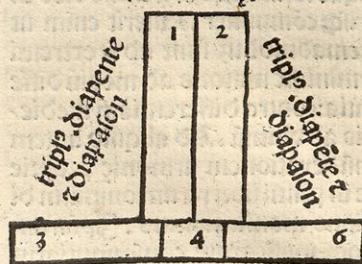
Triplus, diapente & diapason.

Termini.

In dupla vero dispositione maior terminus ad medij termini contra se differentiam triplus est. & rursus minor terminus ad medij cōtra minores terminū comparati differentiam triplus est.

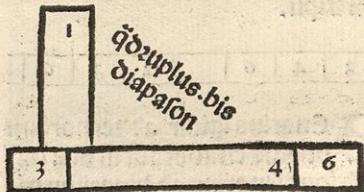
Differentie.

Termini.

Tlla autē maxima symphonia que vocat bis diapason: velut bis duplum: quoniam diapason symphonia ex duplice proportione colligitur: huic se iunctur & armonice mediae interserit. Nam in duplice proportione medius terminus ad minoris suis differentiaz quadriplus inuenit.

Differentia.

Termini.

In triplicibus quoq; extremis maior differentia ad minorem differentiam quadrupla est: & bis diapason symphoniam emittit. Nam in dispositione. 2. 3. 6. extremoz differētia est: id est senarij & binarij. 4. minor vero differentia id est ternarij & binarij vnus. 4. aut vno quadrupla maior est relatione: q; cōparatio bis diapason consonantia tenet.

Ocant autem quidaz armonica huiusmodi medietates idcirco quod semper hec proportionalitas geometrica armoniae cognita est. armonia autem geometrica cubum dicunt. Ita enim ex longitudine in latitudine distentus est et in altitudinis cumulū creuit: ut ex equalibus proficiens ad equalia perueniens: equaliter totus sibi conueniens creuerit. Hec autem medietas in omnibus cubis que est geometrica armonia perspicitur. Omnis enim cubicus habet latera. 12. angulos octo superficies sex. Hic autem ordo et dispositio armonica est. Disponantur enim. 6. 8. 12. hic ergo quemadmodum est maior terminus ad parvissimum ita differentia maioris et mediis ad parvissimam comparatur. Perpensis nanque. 12. ad sex dupli sunt. differentia vero. 12. et octonarij quaternarius est. octonarij vero et senarij duo. dupla autem ratione distabunt duobus quatuor comparati. Rursus octonarij qui medietas est alia sua parte minorem precedit: et alia sua parte a maiore preceditur. eadem autem parte minoris minorem superat: qua parte maioris a maiore superatur. Rursus si extremitates in unum redigantur et a medietate

44

octouario multipliceantur: duplus erit ab eo numero quem sole extremitates multiplicat perfecerint. Omnes autem in hac dispositione symphonias musicas inuenimus. Diatesseron quidem est octo ad sex quoniam proportionem sesquitercia est. At diapente. 12. ad 8. quoniam ea quae sesqualtera comparatio diciunt in ea diapente consonantia reperiuntur. Diapason vero quae ex dupli nascitur ex. 12. ad sex compositione producitur. Diapason vero et diapente quae triplicis optinent rationes: sit ab extremitatu differentia ad differentias minorem. Namque duodenarij et senarij sex differentia est. minor vero est differentia octonarij et seunarij: id est. 2. qui senarius ad binarij triplus est: et diapason simul et diapente consonantia sonant. Illa vero maior consonantia quae est bis diapason: quae ex quadruplo sit in mediis termini id est octonarij: et eius differentia comparatione perspicitur: quae inter octonarij senariumque reperitur. Quare proprie atque conuenienter huiusmodi proportionalitas armonica medietas appellatur.

Quemadmodum constitutis alternis duobus terminis: arithmetica et geometrica armonica inter eos medietas alternet. atque de eorum generationibus.

Os autem prestatre debent? quatenus quemadmodum dato calamо extremis foraminibꝫ manentibus musicis mos est: ut mediū foramen permutantes: atq; aliud aperientes aliud digitis occludentes diuersos emittant sonos. Uel cuꝫ duabus altrisebus protēsis cordis mediū neri sonum musicus vel astringendo tenuat uel remittendo grauat: ita quoq; datis duobus numeris nūc quidem arithmeticā: nūc vero geometricā: nūc aut̄ armonicā medietatem experiamur inserere. vt rectum propriuq; medietatis nomen sit: qd manentibus extremitatibꝫ huc atq; illuc ferri permutarī videat. Posterus autem hanc in duobus altrisebus vel imparibꝫ permutare: ita ut cum arithmeticā ponim⁹ medietatē differentiarū tātū ratio equabilitasq; seruet. Lū vero geometricā: rata se pportionū iunctura custodiat. Sin aut̄ armonica fiat differentiarū comparatio: ab terminoꝫ pportione nō discrepet. Et sint quidē primo pares posite quedā extremitates: int̄ quas has omnes medietates oporteat internectere. 10. et. 40. Prīus igitur arithmeticā medietas apteſ. Inter hos ḡ si. 25. posuero: erit mihi arithmeticā prop̄ ortio differentiarum quantitate immutabiliter custodi-

ta. in huiusmodi scilicet dispositio-
ne. 10. 25. 40. Uides enim ut quin-
denē sese suminule quantitate tran-
scendat. Omnesq; pproprietas quas
sup̄ dixim⁹ i medietate arithmeticā
cōuenire: ab hac huiusmodi disposi-
tione non reperies alienas. Nāque
quēadmodū vnuſquisq; eoz termi-
nus ad seipſuz est: quoniam sibi equa-
lis est: ita sunt ad se inuicem differē-
tie: qm̄ sibi sunt équales. & quanto
maior terminus mediū transit: tan-
to medius vincit minore. Et extre-
mitatū aggregatio duplex ē medie-
tate. & minoꝫ terminoꝫ proportio
maior ē illa cōparatiōne quę inf̄ ma-
iores terminos cōtineat. Et tāto mi-
nor est numerus qui fit ex multipli-
catis extremitatibus ab eo qui fit ex
multiplicata medietate: quātū eorū
differentię multiplicate restituunt.
Illiud quoq; quod medietas eadez
sui parte & a maiore vincitur & mino-
rem ipsa superuenit. non eadem au-
tem parte minoris minorem tran-
sit: vel maioris a maiore relinqui-
tur. quę omnes scilicet proprietates
non alterius nisi arithmeticē medi-
etatis sunt. Quod si superius dicta
meminerit lector: ita esse indubitan-
ter intelliger. Rursus si inter eos dē
10. et. 40. viginti constituam: statim
geometricā medietas cum suis pro-
prietatibus cunctis exorit: arithme-
tā medietate pereunte. In hac enī
dispositione. 10. 20. 40. quēadmo-
du est maior ad medium: sic medi⁹
ad extremitatū. Et quod cōtineat ab ex-
tremitatibus equum est ei quod a

multiplici medietate compleetur.
 Differentiæ quoq; eoz in eadē sunt
 pportione q̄ termini. Cremēnū vō et
 īminutio pportionū scdm terminos
 nulla est. sed maior terminoꝝ ppor-
 tio a minoꝝ terminoꝝ pportione nō
 discrepat. Si vō armonicā medietatē
 iungere velim. 16. mihi numerus
 inter extremitates vtralq; ponēdus
 est ut sit hoc modo. 10. 16. 40. Nūc
 igit̄ licet in huiusmodi dispositione
 oēs armonicas prietates agnoscere.
 qua enī maximus ad paruissimū
 terminoꝝ pportione iungit: eadē p-
 portione differentiæ ad seiuicē cōpa-
 ranti. Et quibꝝ partibꝝ maioris a ma-
 iore medius vincit: eisdē partibꝝ mi-
 noris preterit minorē. Suis vō non
 eisdē vel a maiore vincit: vel transit
 minorē. Et i maioriꝝ terminis ma-
 ior est pportio: i minoribꝝ minor. Et
 si vñ extremitates redigant: et me-
 dietatis quātitate crescāt: duplus
 inde cōficit numerus ab eo qui ex so-
 lis multiplicatis extremitatiꝝ pcre-
 atur. Atq; hoc quidē in terminis pa-
 ribus ostitutū ē. At vero si impares
 pponant̄ vt sint. 5. et 45. aptatus me-
 dius. 25. arithmeticā pportionē me-
 dietateq; ostituit. Nam si sint. 5. 25.
 45. eadē sese numeroꝝ quātitate ter-
 mini trāsgredient. et omnis superius
 dicta ppetetas arithmeticē medietatiſ
 in his terminis custodit. Sed si
 15. numerū mediū ponā vt sint. 5. 15.
 45. in geometricā medietatē termi-
 ni relabuntur: equalibus termino-
 rum ad se inuicem proportionibus
 custoditis. Nouē vero si inter retros
 que terminos ponā: vt sint. 5. 9. 45.
 fit armonica medietas. vt qua sum
 ma maximus numerus paruissimū
 pcedit: eadem major differentiā
 minorem differentiam vincat. Qua
 vero disciplina huiusmodi medietatiſ
 reperire possumus expediendū
 est. Datis duobus terminis: si arith-
 meticā medietatem cōstituere opor-
 tebit: vtraq; est extremitas coniun-
 genda. quodque ex ea copulatione
 colligitur dividendū: isq; numerus
 qui ex diuisione redactus est arith-
 meticam medietatem inter extremitatiſ
 locatus efficiet. vt. 10. et. 40. si
 iuxtero: efficiunt. 50. quos si diu-
 idam. 25. redduntur. Hic erit medi-
 us terminus scdm arithmeticā pro-
 portionem. Vtel si illum numerum
 quo maior minorem superat diu-
 das: euinq; minori superponas: qđ
 que inde concrescit medium ponas
 arithmeticā medietas informatur.
 Nam. 40. denarium tricenario supe-
 rat. quem si diuidas. 1. 5. fiunt. hunc
 si minori id est denario superposue-
 ris. 20. et. 5. nascentur. quē si medi-
 um constitutas: arithmeticē medie-
 tatis ordo formatur. Geometri am
 vero si rationem vestiges: eius nu-
 meri qui sub vtrisq; extremitatibus
 continetur tetragonum latus in-
 quire: et hinc medium pone. Nam
 sub. 40. et denario numero. 400. cō-
 tinentur. Si enim denarium in. 40.
 mltiplices: hic numerus crescit. Ho-
 rum igit̄ quadringtonitorum requiri
 re tetragonum latus. hi sunt. 20.
 Uicies enim. 20. 400. efficiuntur.
 Repertum ergo latus quadratum
 medius constituies. Vtel si eam pro-

portionem quā inter se dati termini custodiunt diuidas: et id quod relin quetur mediū terminū ponas. Nam que 40. ad denarium quadruplus est. Igitur quadruplum si diuidas duplum facies: qui est scilicet. 20. Nam. 20. ad denarium duplus est. Hunc si mediū constituas: medietatem geometricā perferet. Armonicam vero medietatē tali modo reperies. differentiam terminorū in minorem terminū multiplicata. et post iunge terminos. et iuxta eum qui inde confessus est: cōmitte illum numerum qui ex differentiis et termino minore productus est. Cuius cū latitudinē inuenieris: addas ēā minori termino. et quod inde colligit mediū terminū pones. 10. et 40. sunt. 50. Differentia autē inter. 10. et. 40. 30. sunt. quē si multiplicas in denariū: id est in minore: decies. 30. oportet. 300. efficies. Quos. 300. iuxta eū cōmitie qui ex iūctis vtrisq; confessus est: id est iuxta. 50. facient enim quinquages senos. et inuenī latitudo senariū. Hic igit̄ si minori ēmino addas faciet. 16. et h̄ numerū mediū constitutū ins. 10. et. 40. armonicā pporiōnē medietatēq; suabit.

De trib⁹ medietatib⁹ q̄ armonicę et geometrię atrarie sūt. Lap. 51.

E quidēz sunt apud antiquiores inuenītē probatēq; medietatēs. quas idcirco longius enodatiūq; tractauim⁹:

quod h̄ maxime in antiquorum lectionibus inueniuntur: et ad omnē pene viii cognitionis eorū versatur utilitas. Leteras autē prētereundo trāscurrimus: idcirco quod nō multū nobis in lectionibus prosunt. sed tantum ad implendam denarij numeri quantitatem. Quē ne lateat ne ye sint aliquibus ignoratē deprimimus. Cūdēntur enim h̄ supradictis medietatibus esse contrarię ex quibus originē trahunt. Ex his enim iste sunt constitutę. Est autē quarta medietas quē opposita videtur armonicę: in qua tribus terminis positis: quēadmodū est maximus terminus ad paruissimū: sic differentia minorū ad differentiam maximorū. Ut sunt. 3. 5. 6. sex ad termarium duplus. Et sunt minores. 5. et. 3. maximi vero huius dispositio- nis. 6. et. 5. Differentia vero minorum quinarij scilicet et ternarij. 2. sūt maiorū quinarij et senarij. 1. qui. 2. ad vnu comparati duplum faciunt. Ergo quēadmodū est maximus terminus ad paruissimū sic minorū terminorum differentia est ad differētiā maximorū. Liquet autē oppo sitam et quodāmodo contrariā esse hanc medietatē armonicę medietati: idcirco: quod in illa quēadmodū est maximus terminus ad paruissimū: sic maiorū terminorū differentia ad differentiā minorū. Hic autem econtrario. Est autem propriū huius medietatēs: quoniā quod continetur sub maximo termino et medio: duplum esteo quod contine tur sub medio atq; paruissimo. Se-

ries enī quinqz. 30. sunt: quinquies vero tres. 15. Duę vero alię medietates quinta scilicet et sexta geometricę medietati contrarie sunt: et eidem videntur opposite. Est autem quinta medietas: quotiens in tribus terminis quęadmodū est medius terminus ad minores terminū: ita eorū differentia ad differentiam medię atqz maioris. Nam in hac dispositione .2. .4. .5. quaternarius ad binariū duplus est. sed inter quater nariū et binariū duo sunt: inter qua ternariū vero et maiorem terminuz id est quinqz. 1. et duo ad vnu dupli sunt. Contrariū autem geometricę medietati in hac proportionē est: qđ in illa quęadmodū maior terminus ad minorē esset: sic maiorū differen tia ad differentiā minorum. hic ve ro contrarie: quemadmodū minor es ad se termini sunt: sic minorum differentia terminorū ad maiorū differentiā comparatur. Est autem propriū in hac quoque dispositione quod illud quod continetur sub mai ore termino et medietate duplū est eo quod sub vtrisqz extremitatibus continetur. Nam quinquies quatu or sunt. 20. quinquies vero .2. sunt 10. et .20. denarij duplus est. Sexta vero medietas est quādō tribus ter minis constitutis quęadmodū est maior terminus ad mediū: sic mino rū terminorū differentia ad differētiā maximorū. In dispositione enī que est. 1. .4. .6. maximus terminus ad medium sesqualter est. differen tia vero minorum id est vnius et .4.

ternarius est: maiorum vero id est quaternarij et senarij binarius. Ter narius autem binario comparatus sesqualterā habitudinem proportionis efficiet. Eodem autem modo hęc quoque medietas geometricę contraria est quemadmodū et quia ta: propter proportionem differen tiarū a minoribus ad maiores ter minos conuersam.

De quatuor medietati bus quas posteri ad im plendū denariū limitez adiecerunt. Cap. 52.

Et he quidē sūt sex medietates quarum tres a pythagora usqz ad latonez aristotelemez mā serunt. Post ve ro qui insecuri sunt has tres alias de quibus supra differuius suis commentarijs addidere. Sequens autem etas quemadmodū diximus ad implendam denariam quantitatez alias quatuor medietates ap posuit. quas non adeo quis in veterum libris inueniat. Has igitur nos quā possimus brevissime disponamus. Prima enim que est earum: in ordine vero septima medietas hoc modo coniungitur: cum in tri bus terminis quemadmodum est maximus terminus ad ultimum:

sic maximi et paruissimi termini differentia ad minores differentiam terminorum. ut in hac dispositione. 6. 8. 9. Nouenarius igitur ad senarij sesqualter est. quorum est differentia ternarius. Minorum vero terminorum: id est octonarij et senarij binarius differentia est. qui ad superiorem ternarium comparatus facit sesqualteram proportionem. Secunda vero inter quatuor: sed octaua in ordine proportionalitas est: qui tens in tribus terminis quemadmodum sunt extremitates ad se inuicem comparatae: sic eorum differentia ad maiorum terminorum differentiam. ut sunt. 6. 7. 9. Nouem igitur ad. 6. sesqualter est. et eorum differentia ternarius est qui comparatus contra maiorum differentiam: id est septenarius et nouenarius qui binarius est: reddit sesqualteram proportionem. Tertia vero inter has sequentes quatuor: nona autem in ordine proportio est: quando tribus terminis positis quam proportionem mediis terminis ad paruissimum custodit: eam retinet extremitorum differentiam ad minorum differentiam comparata. vt. 4. 6. 7. Etenim. 6. ad. 4. sesqualter est. quorum est differentia binarius. septenarius vero et quaternarius ternarius differentia est. que si ad superiore binarium comparamus sesqualtera proportione coniungitur. Quarta vero que in ordine decima est consideratur in tribus terminis: cum tali proportione mediis terminis ad paruissimum com-

paratur: quali extremitum differentia contra maiorum terminorum differentiam proportione coniungitur. ut sunt tres quinq[ue] octo. Quinarius enim mediis terminis ad ternarium superbipartiens est. Extremorum vero differentia octonarij scilicet et ternarij quinarius. qui comparatus contra maiorum terminorum differentiam scilicet quinarij et octonarij qui est ternarius: et ipse quoque superbipartiens inuenitur.

Dispositio decem medietatum. Cap. 53²

Isponamus igitur cunctas medietates in ordinem: ut cuiusmodi omnes sint faciliter possint intelligi.

Arithmetica	Prima	1	2	3
Geometrica	Scda	1	2	4
Armonica	Tertia	3	4	6
Triarionice	Quarta	3	5	6
Trigonom. Geomet.	Quinta	2	4	5
Trigonom. Geomet.	Sexta	1	4	6
inter. 4-prima	Septima	6	8	9
inter. 4-scda	Octaua	6	7	9
inter. 4-tertia	Nona	4	6	7
inter. 4-quarta	Decima	3	5	8

De maxima et perfecta symphonia que tribus distendit in teruallis. Cap. 54.

47

Restat ergo de maxima pfecta q̄ armonia differere: q̄ trib⁹ interuallis ostiuta magnaꝝ vñ obtinet in musi cimodulaminis tēperamētis: q̄ in speculatiōe naturaliū q̄stionū. Eteni pfecti⁹ huiusmodi medietate nihil poterit inueniri: q̄ trib⁹ interuallis pducta pfectissimi corporis naturā substatiāq̄ sortita ē. Hoc enī modo cubū quoꝝ trina di mēsione crassatū: plenā armoniā eē mōstrauim⁹. Hęc aut̄ huiusmodi in veniet: si duob⁹ terminis ostiutis: q̄ ipsi trib⁹ creuerint interuallis lōgitudine: latitudine: et pfunditate: duo huiusmodi termini mediū fuerint cōstituti: t̄ ipsi trib⁹ interuallis notati: q̄ vel ab equalib⁹ p̄ eq̄les eq̄liter sint pducti: vel ab ineq̄ualib⁹ ad ineq̄lia equaliter: vel ab ineq̄ualib⁹ ad equa lia eq̄liter vel quolibet alio modo. atq̄ ita cū armonica pportionē custodiāt: alio tñ modo cōparati faciāt arithmetica medietatē: hisq; geomētrica medietas q̄ int̄ vtracq; ver saſ deesse nō possit. In quatuor enī terminis si fuerit queadmodū p̄m⁹ ad tertium: sc̄ secūdus ad q̄rtū: pporti onū ratiōe scilicet custodita: geomētrica medietas explicat. Et qđ cōtinēt sub extremitatib⁹ eq̄ui erit ei qđ sub vtracq; medietate ad seiuicem multiplicata cōficiēt. Rursus si maximus q̄tuor terminoz numer⁹ ad eū q̄ sibi p̄pinqu⁹ est talē habeat diffe rentiā qualē idē ipse maximo pro-

...um differe
terminorū dif
e coniungitur.
to. Quinarius
us ad ternari
est. Extremo
octonarij scili
us. qui cōpar
a terminorum
quinarij et octo
s: t̄ ipse quoꝝ
natur.

medie
Cap. 53:

Iponamus
igitur cunctas
medietates in
ordinem: vi ca
iusmodi om
nes sint facil
lime possint in
telligi.

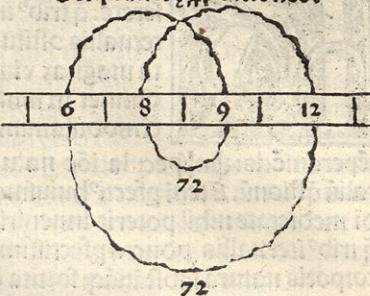
una	1	2	3	1
duo	1	2	4	1
tertia	3	4	6	1
cuarta	3	5	6	1
quinta	2	4	5	1
sexta	1	4	6	1
prima	6	8	9	1
secunda	6	7	9	1
tertia	4	6	7	1
cuarta	3	5	8	1

lecta sympho
ostendit in
Cap. 54

te senarij octonarij senarij superat: id est parte tercia: eadē duodenarij parte octonarius superat. Quatuor enī qbus octonarius a duodenario vincit: duodenarij tercia ps ē. Et si extremitates iungas. 6. scz 7. 12. easq; p octonarij mediū m̄ltiplices. 144. sūt. Qd si se extremitates m̄ltiplicēt: sex scz et. 12. faciēt. 72. quo numero 144. duplis est. Inueniemus hic quoz oēs musicas consonantias. Namq; 8. ad. 6. et. 9. ad. 12. cōparati sesquiteria pportionē reddūt: et si mul dia tesseron consonantia. Sex vo ad. 9. vel. 8. ad. 12. cōparati reddūt sesqualterā pportionē: sed dyapente symphoniam. Duodecim vo ad senarij considerati duplice pportionē: sed dyapason symphoniam canunt. Octo vo et. 9. ipsi cōtra se medijs considerati epocdou iungūt. q in musicō modu lamine tonos vocat. que ouiz musi corū sonorū mensura communis est. Omniū enī est sonus iste paruissim⁹. Unde notū est qd diatesseron et dia pente consonantiarū tonos differētia est: sicut inter sesquiteria et sesqualterā pportionē sola ē epocdous dif ferentia. Eius aut̄ descriptiōis sub ter exemplar adieciimus.

Proportionalitas geometrica.

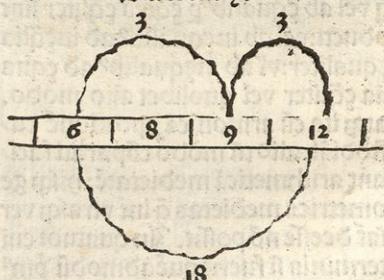
Sesqualterē pportiones.

extremoz medioz m̄ltiplicatiōes

Proportionalitas arithmeticā.

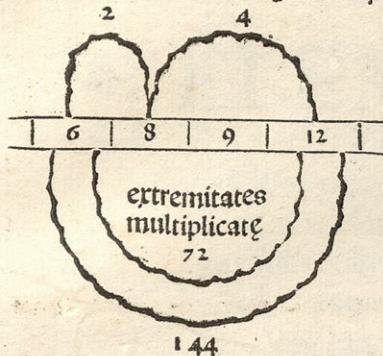
Differentie.

Extremitates iuncte ad nouenarij medium duple sunt.

Proportionalitas armonica.

partes minoris maiorisq; fminoz.

¹⁴⁴
Junctæ extremitæ et per
mediū multiplicatae.

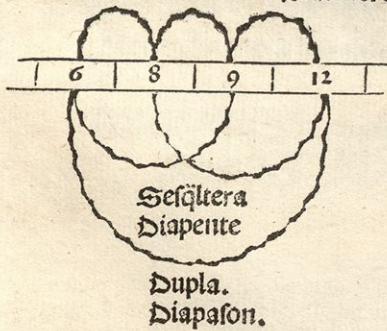
48

Finit arithmeticæ Boetij bene re
usta ac fideli studio emendata. Im
pressa per Erhardū radolt viri so
lertissimi exuria industria et mira im
primèdi arte:qua nup venetijs nuc
augustè excellat nominatissimus.
Anno dñi. M.cccc.lxxviii. Men
sis maij die vigesima.

a b c d e f omnes quaterni.

Consonantie musicæ.

Sesqteria	Epocdous	Sesqteria
Diatesteron		Diatesterō

Deinde est omnes animos.

et animos suos.

Qui sunt in corde eius.

Contra nos est omnis inimicus.

Qui sunt in corde eius.

Qui sunt in corde eius.